

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 31. března 2020 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivety Šperlichové a přísedících Ing. Z. Nováka a Bc. Josefa Šťastného

takto:

Obžalovaní

1. **B. P.**, narozená XXXX ve XXXX, nezjištěného zaměstnání, trvale bytem XXXX, XXXX, t. č. neznámého pobytu,
2. **J. D.**, narozeného XXXX v XXXX, nezjištěného zaměstnání, trvale bytem XXXX, t. č. neznámého pobytu,

uznávají se vinnými, že

po předchozí dohodě jako vůdčí představitelé neakreditované esoterické školy Poetrie, která vyvíjela svoji činnost prostřednictvím webových stránek www.poetrie.cz a nakladatelství BestCeler a redakcí se sídlem ve Zlíně, XXXX, v rámci které byly od roku 1996 pořádány ve Zlíně, ale i na dalších místech České republiky, esoterické festivaly, přednášky o astrologii, lekce jógy, semináře, pouti a jiné akce, pod záminkou, že podstoupí blíže neurčenou léčebnou metodu zvanou "odháčkování", jež může provést a provede jeden z mála zasvěcených tantriků na světě obžalovaný J. D., která umožní ženám a dívkám zbavit se energetických háčků, které v jejich organismu zanechali dřívější sexuální partneři a které jim brání v proudění ženské energie, v duchovním růstu, v osobním rozvoji a v možnosti najít adekvátního životního partnera, obžalovaná B. P., at' sama či

1/2014

ve spolupráci s dalšími lektorkami školy, pod falešnými záminkami zodpovězení otázek pro diplomovou práci, vybíraly dle pokynů obžalovaného J. D. mladé pohledné ženy, zpravidla vysoké modrooké blondýny ve věku kolem 20 let, mající problémy v partnerských vztazích, bez uvedení a s úmyslným zamlčením základní informace, jak „odháčkování“ probíhá, tj. že se jedná o pohlavní styk s obžalovaným J. D., ať na seminářích či v objektech, kam byly poškozené dovedeny, se tyto podrobily pod vedením obžalované B. P. dechovému cvičení, které vedlo k hyperventilaci, v důsledku které často v kombinaci s nedostatkem spánku, nedostatkem plnohodnotné stravy, dehydratace, celkové únavy, stresu, strachu z neznámého, u poškozených vyvolaly usnadnění rozvoje určitého stupně kvalitatívni poruchy vědomí s neschopností ovládní tělesných pohybů, vyjádření nesouhlasu, obrany sebe samé, eventuelně rozvojem různé hloubky kvalitatívni poruchy vědomí, kdy právě za tímto účelem byly obžalovanou P. do tohoto stavu uvedeny, čehož si byl obžalovaný D. vědom, když oba obžalovaní si byli vědomi toho, že pokud by poškozené nebyly ve stavu bezmoci, mohly by ať slovně či fyzicky projevit nesouhlas se souloží, kdy v tomto stavu k nim obžalovaný D. přistoupil, nezjišťoval jejich souhlas se souloží, a bez jejich souhlasu a s tímto vědomím na nich vykonal pohlavní styk, a to v těchto případech:

1. v Odrlicích, v přesně nezjištěný den v období od 30. 7. 2004 do 6. 8. 2004 v interiéru statku číslo 6 na týdenním semináři organizovaném v rámci esoterické školy Poetrie, ve večerních hodinách při meditačním a tantrickém semináři, kde u některých předem vybraných účastnic dle shora uvedených dispozic mělo dojít ke shora popsání blíže neurčené léčebné metodě „odháčkování“, na základě pokynů zde přítomné obžalované B. P. bylo poškozené **P. Č., nyní A., nar. XXXX**, aby si společně s dalšími účastnicemi semináře lehla ve spodním prádle na zem do polohy na zádech s mírně pokrčenýma a roztaženýma nohama, měla zavřené oči a prováděla dýchací techniku zvanou "flétna a růže", v důsledku těchto okolností se dostala do křečovitého stavu, kdy necítila ruce a nohy, ve kterých měla křeče, po těle cítila mravenčení a nemohla ovládat své pohyby a za takto navozené situace k poškozené přistoupil obžalovaný J. D., kterého poznala podle hlasu, když krátce předtím hovořil s jinou účastnicí rituálu odháčkování ležící těsně vedle poškozené, která obžalovanému říkala „ne“ a on ji odpověděl „aby byla zticha“, načež poškozené A. odhrnul spodní kalhotky a vykonal na ní krátce trvající soulož bez ejakulace, kterou poškozená nečekala, avšak ve stavu naprosté bezmoci, neschopnosti hýbat končetinami, mluvit, nebyla schopna projevit odpor, přičemž si s ohledem na nesouhlas předchozí účastnice, musel být obžalovaný vědom toho, že rovněž tato poškozená je ve stavu, kdy není schopna projevit svůj nesouhlas se souloží,
2. v Odrlicích, v přesně nezjištěný den v období od 25. 8. 2004 do 5. 9. 2004, v objektu statku číslo 6 na semináři zvaném "Láska a Nirvána" organizovaném v rámci esoterické školy Poetrie poškozená **P. C., nyní K., nar. XXXX**, jako účastnice semináře, opakovaně absolvovala večerní tantrické přednášky a lekce, na kterých obžalovaná B. P. s účastnicemi prováděla dýchací techniku zvanou "flétna a růže", která spočívala v hlubokém dýchání do břicha při zavřených očích, při které obžalovaná B. P. současně vysvětlovala teorii energetických háčků, jak je shora popsána, při tomto se účastnice kurzu dle pokynů obžalované B. P. vzájemně hladily na erotogenních zónách s odůvodněním, že tím se urychlí přenos energie mezi první a druhou čakrou a přitom se poškozená P. C., nyní K., která společně s dalšími účastnicemi kurzu ležela poloobnažená v poloze na zádech na zemi v kruhu a prováděla dýchání dle pokynů obžalované B. P., v důsledku prováděné dýchací techniky dostala do stavu otupělosti, kdy na ní nalehl obžalovaný J. D., přimáčkl ji k zemi, přidržel ji, řekl jí „vydrž“ či „drž“, vsunul svůj pohlavní úd do její pochvy, vykonal na ní soulož, kdy až s odstupem času se od obžalované B. P. dověděla, že tato soulož měla být oním odháčkováním,

1/2014

příčemž v důsledku popsaného jednání obžalovaných propukla u poškozené duševní porucha a to posttraumatická stresová porucha s flashbaky vyšetřované události s masivní neurotickou depresivní dekompenzací, která dlouhodobě narušovala kvalitu života poškozené v oblasti psychické, manželské a sexuální, která vedla u poškozené k poruchám sebevědomí, změně zaměstnání, poruch v sexuální oblasti, které vedly k rozpadu manželství, neschopnosti poškozené mít vlastní dítě, s přetrvávajícími symptomy lability, pocity viny.

3. v Horní Bečvě, v přesně nezjištěný den v období od 25. 8. 2004 do 5. 9. 2004 na semináři v rámci esoterické školy Poetrie, v interiéru malé chatky u lesa, kterou po vstupu účastnic obžalovaná P. uzamkla, pod záminkou výuky tantry, po skupinové meD.ci s provozováním dýchací techniky zvané „růže“, která navodila stav uvolnění, a dále pod záminkou provedení bližší nespécifikované shora popsané léčebné metody „odháčkování“, kterou provede obžalovaný J. D., přiměla obžalovaná B. P. poškozenou **L. Ch., nar. XXXX**, aby si svlékla spodní kalhotky a pouze ve spodní košilce si lehla společně s dalšími čtyřmi ženami na zem do polohy na zádech s roztaženými dolními končetinami, přitom jí nezjištěná asistentka na základě instrukcí obžalované B. P. omyla žínkou spodní část trupu a za použití masti ji hladila nejdříve na břiše a postupně v oblasti rozkroku, podle pokynů obžalované B. P. ležící účastnice včetně poškozené nadále praktikovaly dýchání v délce desítek minut, měly dle pokynu obžalované zavřené oči, takže poškozená L. Ch. se dostala do stavu, kdy jí brněly končetiny, sice vnímala zvuky okolí, ale nebyla schopna vstát, odejít, mluvit, ani jinak reagovat, přičemž za této situace k ní přistoupil obžalovaný J. D., kterého poznala podle hlasu, ze kterého měla strach, chtěla se bránit, ale nešlo to, obžalovaný D. na ní vykonal krátkou soulož bez ejakulace, kterou by poškozená při bdělém stavu nepřipustila, poté se cítila potupena, styděla se, podstoupila vyšetření, zda nebyla obžalovaným nakažena pohlavní chorobou,
4. v Horní Bečvě, v přesně nezjištěný den v době od 25. 8. 2004 do 5. 9. 2004 na týdenním semináři organizovaném v rámci esoterické školy Poetrie, v interiéru malé chatky u lesa pod záminkou provedení tantrického rituálu přiměla obžalovaná B. P. účastnici semináře poškozenou **K. B., nyní S., nar. XXXX**, aby se za účelem provedení shora popsané léčebné metody „odháčkování“, která byla obžalovanou B. P. prezentována jako součást starého indického učení, společně s dalšími čtyřmi mladými frekventantkami semináře svlékla do spodních kalhotek a trička, lehla si do polohy na zádech s roztaženými dolními končetinami, prováděla dýchání do břicha a měla zavřené oči, v důsledku tohoto dýchání a dále v důsledku několikadenního asketického způsobu života s nedostatkem vody, potravy a spánku, jenž byl provozován v rámci semináře pod záminkou osobnostního rozvoje, se poškozená dostala do stavu, kdy sice vnímala okolí, ale nebyla schopna vůlí ovládat své pohyby, neboť se chtěla zvednout a odejít, ale nemohla se pohnout, viděla obžalovaného D. sestupujícího z patra se ztopořeným pohlavním údem, za této situace ji nezjištěná lektorka kurzu dle pokynů obžalované B. P. stimulovala hlazením na prsou a na pohlavních orgánech do doby, než ke všem účastnicím obžalovaný přistoupil, slyšela jak předcházející účastnice hlasitě plakala a obžalovaný D. ji okřikl, následně k poškozené obžalovaný J. D. přistoupil, lehl si na ní, držel jí ruce a korigoval jí hlavu, a bez předchozího upozornění na ní vykonal krátkou bolestivou soulož bez ejakulace, po souloži se poškozená dostala do stavu, kdy nebyla schopna po dobu několika hodin vnímat okolí, obléknout se, odejít,
5. ve Zlíně, kam poškozená **S. F., nyní O., nar. XXXX**, přijela v přesně nezjištěný den v listopadu 2006 pod příslibem, že je zde výjimečně přítomen obžalovaný J. D., označený za guru, který z ní odstraní energetické háčky, které v ní zanechali dřívější sexuální partneři a zejména poslední nezdařený intimní vztah, ji v čajovně vyzvedla obžalovaná B. P. a autem ji dovezla do jí neznámého rodinného domku na okraji města, zde jí obžalovaná B. P. podala čaj nezjištěného

1/2014

složení, který způsobil otupení poškozené, takže splnila další pokyny obžalované B. P., kdy si svlékla tričko a podprsenku, neboť toto bylo nutné pro realizaci avizované léčebné metody, kdy si do té doby myslela, že půjde o masáž, přičemž jí obžalovaná B. P. sdělila, že odstranění háčků spočívá v pohlavním styku, a pokud tento nepodstoupí, neuzdraví se a háčky jí negativně ovlivní život, a tak poškozená vzhledem ke stavu tísně, nacházející se v pro ni neznámém prostředí a mající strach projevit odpor, vzhledem k otupělosti a k sugestivnímu vyjádření obžalované B. P., že zůstane nemocná, pokud nepodstoupí popsanou léčbu, si dle pokynů obžalované B. P. lehla na postel do polohy na zádech, zavřela oči a dýchala dle jejich pokynů, což mělo za následek vznik křečí v zápěstích a v prstech rukou a mravenčení v dolních končetinách, malátnost, a za této situace k ní přistoupil obžalovaný J. D., svlékl jí spodní kalhotky, na tělo jí položil kamínky, poté jí zdvihl pánev, roztáhl nohy a vykonal na ní soulož, přičemž poškozená nebyla schopna projevit odpor pro neschopnost mluvit, pro křeče v končetinách a malátnost v důsledku pozitivního čaje a z obavy o své zdraví a život v krizové, nouzové situaci, ve které se ocitla, když pokud by věděla předem, že odháčkování spočívá v souloží, nedala by k tomu souhlas a soulož by nepodstoupila,

6. ve Zlíně, v přesně nezjištěný den na podzim roku 2006 lektorka esoterické školy Poetrie V. J., nyní K., zprostředkovala setkání poškozené **R. K. Č., nar. XXXX**, s obžalovanou B. P. v čajovně, která jí zde sugestivním způsobem vnutila představu, že zdravotní problémy poškozené a to cysta na vaječniku, související s jejím aktuálním intimním vztahem s přítelem, a pokud nepodstoupí blíže nespécifikovanou léčebnou metodu „odháčkování“, čeká ji lékařský zákrok, a tak se poškozená R. K. Č. dostala pod vlivem systematické manipulace, či vlivem pozitivního čaje nezjištěného složení do stavu otupělosti, kdy neodporovala obžalované B. P., která za účelem „odháčkování“ zařídila její odvoz autem do rodinného domku ve Zlíně, na ulici XXXX, majitelů M. a J. Ž., ve které obžalovaná B. P. a obžalovaný J. D. dočasně pobývali, v místnosti rodinného domku si poškozená R. K. Č. po opětovném vypití čaje neznámého složení podle pokynů obžalované B. P. lehla na zem, zavřela oči, prováděla dýchání do břicha a očekávala provedení avizované léčby, kdy nevěděla, v čem konkrétně léčba spočívá, když se za uvedené situace dostala do stavu apatie, kdy se cítila paralyzovaná, nemohla se bránit, měla strach, obavy z navozené situace, kdy měla za to, že se dostala do vlivu nějaké sekty, krátce na to k ní přistoupil obžalovaný J. D. a vykonal na ní soulož, kterou poškozená vnímala, ale nebyla schopna projevit jakýkoliv odpor v důsledku strachu o svou osobu z vlivu sekty, v důsledku paralýzy vyvolané předchozím pitím čaje neznámého složení a dýchání do břicha,

7. **obžalovaný J. D. sám**

v přesně nezjištěné době, nejméně v roce 2009 na veřejně přístupných internetových stránkách <http://www.poetrie.cz> obžalovaný J. D. jako autor článku s názvem "DOZNÁNÍ" publikoval s vědomím, že jde o nepravdivé údaje, informace o tom, že poškozená P. C., nar. XXXX, nyní provdaná K., se autorovi článku sama svěřila, že jako lékařka neurologického oddělení XXXX způsobila v přesně nezjištěný den na podzim roku 2006 smrt pacienta, a že mohlo jít o úmyslné jednání, přičemž si byl vědom toho, že tyto lživé údaje byly způsobily poškozenou C., nyní K. jako lékařku značnou měrou poškodit v zaměstnání i u spoluobčanů, a v tomto úmyslu i jednal, kdy za těchto okolností, v důsledku ohrožení její vážnosti, fundovanosti lékařky nemohla poškozená vykonávat své povolání lékařky v XXXX, a z těchto důvodů ke dni 31. 5. 2009 ukončila ve smyslu ust. § 50 zákona č. 262/2006 Sb. pracovní poměr v uvedené nemocnici a v období od 1. 6. 2009 do 30. 9. 2009 byla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání na Úřadu práce ČR, Krajská pobočka v Brně, kontaktní pracoviště Hodonín,

1/2014

tedy

obžalovaný J. D. a obžalovaná B. P.

ad 1 – 4) společným jednáním zneužili bezbrannosti jiného k souloži a způsobili takovým činem těžkou újmu na zdraví,

ad 5 – 6) společným jednáním zneužili bezbrannosti jiného k souloži,

obžalovaný J. D.

ad 7) o jiném sdělil nepravdivý údaj, který je způsobilý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, zejména poškodit jej v zaměstnání, narušit jeho rodinné vztahy nebo způsobit mu jinou vážnou újmu a uvedený čin spáchal jiným obdobně účinným způsobem jako tiskem, filmem, rozhlasem či televizí,

čímž spáchali

obžalovaný J. D. a obžalovaná B. P.

ad 1 – 4) trestný čin znásilnění podle § 241 odstavec 1, odstavec 3 písmeno a) trestního zákona č. 140/1961 Sb. ve formě spolupachatelství podle § 9 odstavec 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb.,

ad 5 – 6) trestný čin znásilnění podle § 241 odstavec 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb. ve formě spolupachatelství podle § 9 odstavec 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb.,

obžalovaný J. D. sám

ad 7) trestný čin pomluvy podle § 206 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb.

Podle § 227 trestního řádu se obžalovaným B. P. a J. D. **neukládá** trest.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní B. P. a J. D. povinni zaplatit společně a nerozdílně na nemajetkové újme v penězích poškozené MUDr. P. K., nar. 24. 11, 1978, částku 414 484 Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozené P. A., K. B., L. Ch. odkazují s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 226 písm. a) trestního řádu se obžalovaní zprošťují obžaloby, že

v Horní Bečvě, v přesně nezjištěný den v období od 25. 8. 2004 do 5. 9. 2004 na semináři s názvem "Láska a Nirvána" pořádaném v rámci esoterické školy Poetrie, kde byl pod záminkou očisty organismu dodržován režim s minimálním příjmem potravy a spánku, byla účastnice semináře poškozená **M. T., nyní S. L., nar. XXXX**, společně s dalšími dvaceti dívkami v přesně neurčený den uvedeného období převezena do objektu statku v XXXX, kde v interiéru chaty měly absolvovat relaxační program, zde si část dívek na základě pokynů obžalované B. P. obnažila spodní

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

polovinu těla, lehla si na zem na karimatky do kruhu nohami k sobě, kdy v poloze na zádech dle instrukcí obžalované B. P. provozovaly dýchací techniku zvanou "flétna a růže" současně se zvedáním pánve a stahováním svalstva pánevního dna, v důsledku této dýchací techniky a dále v důsledku celkového vyčerpání organismu, způsobeném nedostatkem jídla a spánku, se poškozená M. T. (nyní S. L.) dostala do stavu, kdy po určitou dobu přestala vnímat realitu a za této situace na ní obžalovaný J. D. provedl léčebnou metodu „odháčkování“, tedy vykonal na poškozené soulož, přičemž poškozená M. T. nevěděla, v čem tato léčebná metoda spočívá, a v popsaném stavu nebyla schopna jakkoli na vzniklou situaci reagovat ani projevit odpor,

přičemž v důsledku jednání obžalovaných u poškozené propukla posttraumatická stresová porucha projevující se v nedůvěře k okolí, ve strachu z možnosti zneužití, strachu z lékařů a z mužů, dále v odmítání potravy a v panickém ataku při jednom lékařském ošetření na podzim roku 2010, kdy poškozená byla následně hospitalizována na Psychiatrické klinice Fakultní nemocnice v Hradci Králové v době od 8.11.2010 do 16.12.2010 s diagnózou agorafobie s panickými atakami u disponované osoby s nižší frustrací a atypická mentální anorexie, přičemž u poškozené i po 10 letech od vyšetřované události přetrvává stále posttraumatická stresová porucha s flashbaky vyšetřované události s masivní neurotickou a depresivní dekompenzací u premorbidně senzitivní osobnosti, která podstatně narušuje kvalitu života a poškozená se v současné době nachází ve fázi povrchní adaptace na trauma.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená S. L. odkazuje s nárokem na náhradu škody nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalobou státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně došlou Krajskému soudu v Brně, pobočka Zlín dne 22. 1. 2014 jsou obžalováni B. P. a J. D. stíháni pro skutky shora uvedené a další skutek, jehož se měli dopustit na poškozené L. N., narozena XXXX na jaře roku 2007 popsaným pod bodem 8. výrokové části obžaloby, jímž měli spáchat trestný čin znásilnění dle § 241 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákona ve znění zákona č. 140/61 Sb. ve spolupachatelství dle § 9 odst. 2 trestního zákona 140/61 Sb. Po provedeném dokazování v hlavním líčení soud ve věci rozhodl odsuzujícím rozsudkem dne 7. října 2014 pod č. j. 68 T 1/2014-4688, kterým byli obžalováni uznáni vinnými ve smyslu podané obžaloby a byli odsouzeni k úhrnným trestům odnětí svobody a to obžalovaný D. v trvání 10 let se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou a obžalovaná P. v trvání 9 let a 6 měsíců se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou. Dále bylo rozhodnuto o nárocích poškozených. K odvolání obžalovaných Vrchní soud v Olomouci v neveřejném zasedání konaném dne 21. května 2015 pod č. j. 6 To 2/2015-4892 napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a věc vrátil soudu I. stupně k novému rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že poté, kdy se podařilo ustanovit pobyt obou obžalovaných v zahraničí, byl na ně vydán mezinárodní zatýkácí rozkaz již v přípravném řízení Okresním soudem ve Zlíně 19. července 2012 a doplněn aktuální přílohou Krajským soudem v Brně, pobočka Zlín dne 14. července 2017, soud rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 16. listopadu 2017 pod č. j. 68 T 1/2014-5317 dle § 305 trestního řádu, § 302 trestního řádu, že proti oběma obžalovaným bude nadále konáno řízení proti uprchlým.
2. Soud poté konal hlavní líčení, ve kterém doplnil dokazování a ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 26. 1. 2018, č. j. 68 T 1/2014-5506, kterým byli obžalováni J. D. a B. P. uznáni vinnými v bodě 1. – 2. trestným činem znásilnění dle § 241 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb. ve

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

spolupachatelství dle § 9 odst. 2 citovaného trestního zákona č. 140/1961 Sb., v bodě 3. trestným činem znásilnění dle § 241 odst. 1 citovaného trestního zákona opět ve spolupachatelství dle § 9 odst. 2 citovaného trestního zákona, v bodech 4. – 5. trestným činem znásilnění dle § 241 odst. 1 citovaného trestního zákona ve formě spolupachatelství dle § 9 odst. 2 citovaného trestního zákona a v bodě 6. trestným činem znásilnění dle § 241 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb. ve spolupachatelství dle § 9 odst. 2 citovaného trestního zákona. Za to byl obžalovaný J. D. odsouzen dle § 241 odst. 3 trestního zákona č. 140/1961 Sb. za užití § 35 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou a obžalovaná B. P. byla podle téhož ustanovení odsouzena k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Tímto rozsudkem byli obžalovaní J. D. a B. P. dle § 226 písm. a) trestního řádu zproštěni obžaloby pro skutky, které se týkaly poškozených P. C., nyní K., narozené XXXX, a M. T., nyní S. L., narozené XXXX. Obžalovaný D. byl dle § 226 písm. c) trestního řádu zproštěn obžaloby pro skutek pod bodem 9. výrokové části obžaloby, kterým měl spáchat trestný čin pomluvy dle § 206 odst. 1, odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. Na základě odvolání státního zástupce a obhájců obou obžalovaných a poškozené K. Vrchní soud v Olomouci rozsudkem ze dne 11. října 2018, č. j. 6 To 36/2018-5851 dle § 258 odst. 1 písm. b), c), d) trestního řádu napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu. Dle § 259 odst. 3 trestního řádu nově rozhodl tak, že obžalované B. P. a J. D. uznal vinnými trestným činem znásilnění dle § 241 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb. ve formě spolupachatelství dle § 9 odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb., kterého se dopustili na jaře roku 2007 na poškozené L. N., narozena XXXX (skutek pod bodem 8. obžaloby), za což byli odsouzeni obžalovaná P. dle § 241 odst. 3 trestního zákona č. 140/61 Sb. k trestu odnětí svobody v trvání 5 roků, pro jehož výkon byla zařazená do věznice s ostrahou, obžalovaný J. D. dle § 241 odst. 3 trestního zákona č. 140/61 Sb. k trestu odnětí svobody v trvání 5 roků a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Dále bylo rozhodnuto dle § 228 odst. 1 trestního řádu o povinnosti obžalovaných zaplatit společně a nerozdílně L. N. nemajetkovou újmu ve výši 60 000 Kč. Dle § 253 odst. 1 trestního řádu bylo zamítnuto odvolání poškozené P. K., dříve C.. Dle § 259 odst. 1 trestního řádu byla věc ve zbývající části zrušena a vrácena soudu I. stupně, aby učinil nové rozhodnutí, byť většina námitek obhajoby nebyla odvolacím soudem shledána důvodnými. Odvolací soudu krajskému soudu uložil opětovně vyslechnout znalce MUDr. Hudeho k ustálení charakteru dýchací techniky. Pokyn byl splněn. Soudu bylo uloženo vyslechnout svědkyně J. F., L. L., dříve L.. Tyto svědkyně soud ustanovil, předvolal a osobně vyslechl. Byť odvolací uvedl, že není potřeba vyslýchat svědky obhajoby E. B. a T. G., soud vyhověl obhajobě a B. osobně v hlavním líčení vyslechl.

3. Soud po vrácení věci rozhodl usnesením ze dne 21. prosince 2018, č. j. 68 T 1/2014-5939, kterým dle § 231 odst. 1 trestního řádu, § 223 odst. 2 trestního řádu z důvodu uvedeného v § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu trestní stíhání obviněných B. P. a J. D. zastavil s odůvodněním, že trestní stíhání trvá již více let, byť zavinění na délce řízení je zejména na obou obžalovaných, kteří úmyslně opustili území republiky a nehodlají se dobrovolně na území České republiky vrátit a účastnit se probíhajícího trestního řízení. Za dané situace soud dospěl k závěru, že dalším prodlužováním doby od spáchání skutků do vyhlášení rozsudku a příp. nastoupení výkonu trestu, postupně ztrácí svůj zákonný smysl předpokládající, že trest a jeho výkon bude následovat co nejdříve od spáchání trestného činu, neboť s prodlužováním této doby se ztrácí výchovný efekt uloženého trestu a převažuje spíše jeho stránka represivní. Státní zástupkyně stížností usnesení o zastavení trestního stíhání nenapadla, oba obhájci obžalovaných však v zákonné době prohlásili, že trvají na projednání věci.

1/2014

4. Vzhledem k tomu, že původním přisedícím skončil mandát, soud započal dokazování v hlavním líčení konaném dne 16. září 2019 v novém složení senátu. Dotazem dle § 219 odst. 3 věta druhá trestního řádu bylo zjištěno, že státní zástupkyně a obhájce obžalovaného D. souhlasili se čtením protokolů o předchozích hlavních líčeních, obhájce obžalované P. s tímto nesouhlasil a trval na opakování celého dokazování. Po tiché konzultaci se k jeho prohlášení připojil i obhájce obžalovaného D.. Soudu tak nezbylo, než celé dokazování provádět od počátku. Nicméně i tato situace měla svoje pozitiva, neboť se podařilo obeslat a zajistit účast u hlavního líčení zejména většiny poškozených a tyto osobně vyslechnout a vyslechnout další množství svědků, kteří byli vyslechnuti i nad rámec průvodního řízení. V hlavním líčení soud provedl dokazování v intencích daných mu trestním řádem v souladu s pokyny vrchního soudu.
5. Rovněž v opakovaném řízení v novém složení senátu soud vedl řízení proti obžalovaným B. P. a J. D. dle § 302 a násl. proti uprchlým, neboť do současné doby nedošlo ke změně jakékoliv situace, která soud i v předchozích stádiích řízení vedla k tomu, že řízení bylo vedeno proti obžalovaným jako proti uprchlým, když soud měl opakovanou snahu zjistit postoj obžalovaných, jejich úmysl, zda se hodlají vrátit na území České republiky a podrobit se trestnímu řízení, když tito nadále pobývají v Manille, Filipínská republika. Soud obdržel písemnosti od obžalovaných, kteří tvrdí, že by chtěli ve věci vypovídat. Soud opětovně poukazuje na skutečnost, že Česká republika nemá dvoustrannou mezinárodní smlouvu s Filipínskou republikou o právní pomoci a například obžalovaným D. navrhovaný důkaz k provedení jeho výslechu formou videokonference tak nepřichází v úvahu. Ministerstvo spravedlnosti České republiky sdělilo, že obžalovaní se nacházejí na území Filipín v imigrační vazbě, řeší se otázka jejich případného vyhoštění z filipínského území a zároveň jejich žádost o udělení azylu z náboženských důvodů. Otázka deportace je tak zcela v působnosti příslušných filipínských orgánů, neboť se jedná o rozhodnutí suverénního státu, do kterých nemůže Česká republika nikterak zasahovat. S tímto názorem krajského soudu se ztotožnil nejen Vrchní soud v Olomouci ve svých předchozích rozhodnutích – viz rozsáhlé body 24. až 26. odůvodnění usnesení ze dne 11. října 2018, ale rovněž Nejvyšší soud, který usnesením ze dne 27. 3. 2019, č. j. 4 Tdo 113/2019-116 dle § 265i odst. 1 písm. e) trestního řádu odmítl dovolání obviněných J. D. a B. P. proti rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 11. 10. 2011, č. j. 6 To 36/2018-5851, kterým byli uznáni vinnými trestným činem znásilnění dle § 241 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákona jako spolupachatelé dle § 9 odst. 2 trestního zákona na poškozené L. N., narozené XXXX, za což jim byly uloženy již shora citované tresty odnětí svobody. Rovněž v rámci podaného odvolání obvinění namítli, že proti nim bylo konáno řízení jako proti uprchlým podle ustanovení § 302 a násl. trestního řádu, ačkoliv pro takový postup nebyly splněny podmínky stanovené zákonem a bylo jim odepřeno právo na přítomnost u hlavního líčení i veřejného zasedání o jejich odvolání. Nejvyšší soud konstatoval, že argumentace obhájců obžalovaných postrádá opodstatnění a připomenul, že podle § 302 trestního řádu lze řízení proti uprchlému konat proti tomu, kdo se vyhýbá trestnímu řízení pobytem v cizině, nebo tím, že se skrývá. Trestní řád umožňuje vést řízení v nepřítomnosti obviněného i v případě, že nebyl vyslechnut v žádném stádiu řízení a ani mu nebylo osobně sděleno obvinění z trestného činu. Nezbytným předpokladem daného postupu je spolehlivé zjištění, že pachatel pobývá v cizině v úmyslu se konkrétnímu trestnímu řízení vyhnout a že takto motivován opustil území České republiky anebo v cizině zůstal. Za vyhýbání se trestnímu řízení pobytem v cizině se považuje takový způsob maření průběhu trestního řízení, kdy se pachatel na území cizího státu zdržuje v úmyslu oddálit nebo zmařit své dopadení a zajištění k úkonu trestního řízení. Takto lze s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu nahlížet i na obviněného, který je v cizině omezen na osobní svobodě a nemůže se tudíž svobodně rozhodovat o svém pohybu a pobytu, pokud bylo zároveň zjištěno, že se před svým zadržením orgány cizího státu aktivně vyhýbal trestnímu řízení v České republice a ani poté se jeho subjektivní postoj v tomto směru nijak nezměnil. Postavení českých orgánů činných v trestním řízení totiž za dané situace zůstává i po detenci obviněných neměnné a naopak jeho postavení ve

1/2014

vztahu k nim se tím nijak neoslabilo, viz usnesení Ústavního soudu ze dne 8. 2. 2007, sp. zn. II. ÚS 443/05 a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 8. 2015, sp. zn. 8 Tdo 1589/2014. Nejvyšší soud konstatoval, že výše uvedené zákonné mantinely a judikaturní východiska soudu obou stupňů plně respektovaly a pokud dospěly k závěru, že obviněnými deklarovaný zájem na osobní účasti u hlavního líčení, respektive veřejného zasedání, je pouze předstíraný a jejich skutečným záměrem je nadále paralyzovat průběh řízení tak, aby co možná nejvíce oddálili či zcela zmařili vydání meritorního pravomocného rozhodnutí ve věci, nelze jim v tomto směru ničeho vytknout. Za dané situace bylo proti obviněným vedeno řízení v režimu ustanovení § 302 a násl. tr. řádu zcela důvodně. Nejvyšší soud pokládal za ryze účelovou námitku obhajoby, že specifický důkazní postup dle § 306a odst. 1, odst. 2 trestního řádu je příliš omezený, zvláště pokud s přihlédnutím k charakteru důkazů shromážděných v projednávané trestní věci, jejich opětovnému provedení procesně účinným způsobem evidentně nic nebrání.

6. V rámci provedení dokazování soud v hlavním líčení v novém složení senátu prováděl hlavní líčení od počátku, kdy po přednesu obžaloby a po rozhodnutí o konání řízení proti obžalovaným jako uprchlým bylo přistoupeno k výslechu svědků z řad poškozených, jakož i dalších svědků, soudních znalců, provedení důkazů listinných.
7. Ke skutku pod bodem 1. výroku rozsudku svědkyně P. Č., nyní A., narozená XXXX, vypovídala velmi detailně a přesvědčivě, kdy i s odstupem času popsala, jakým způsobem se dostala ke škole Poetrie a zejména, co se odehrálo na přelomu července a srpna roku 2004 v Odrlicích na semináři organizovaném esoterickou školou Poetrie. Svědkyně A. uvedla, že k Poetrii se dostala snad na jaře 2004 přes kamarádku P., která o ní věděla, že svědkyně pracuje ve zdravotnictví jako fyzioterapeut a že by jí zajímala práce s energií. Svědkyně se zúčastnila různých seminářů zaměřených na astrologii a práci s energiemi, horoskopy, apod. Bylo jí nabídnuto, aby se účastnila intenzivního semináře v srpnu 2004 v Odrlicích. Svědkyně uvedla, že během seminářů se hovořilo o jakémisi rituálu odháčkování, ale nikdy jí nebylo vysvětleno, o co se jedná, jakým způsobem probíhá. Svědkyně uvedla, že možnost odháčkování, tj. zbavení háčeků, které v ní zanechali předchozí sexuální partneři, s ní řešila S. E., že tady ta možnost je. Pak se o tom zmiňovala rovněž obžalovaná P. a to bylo v rámci prvního společného sezení v Odrlicích. Svědkyně výslovně uvedla, že pokud by jí bylo dopředu známo, že odháčkování spočívá v pohlavním styku, nikdy by s tím nesouhlasila.
8. K průběhu semináře v Odrlicích svědkyně uvedla, že seminář probíhal na starším statku, který byl uzavřený, nesměly ho opouštět, vchodová vrata byla zamčená, nesměly používat mobilní telefony, bylo to zakázáno. Sebou nesměly mít žádné svoje jídlo, takže jedly jen to, co na semináři dostaly. Šlo o instantní polévky, kaše, suchary v nedostatečné míře. Na pití byla voda nebo bylinkové čaje. Rovněž spánek byl dle svědkyně nedostatečný, neboť semináře probíhaly dlouho do noci a ráno brzo vstávaly. Spaly hromadně na zemi ve spacácích a na karimatkách. Jeden večer na statku proběhl tantrický večer, kde se svědkyně nacházela ve větší místnosti, kde společně s ní bylo asi 10 – 15 dívek a věnovaly se tantrickému cvičení flétny a růže, která souvisí s hyperventilací, prohloubením dýchání. Svědkyně měla asistentku L., která se jí dotýkala na různých čákrách, během večera musely mít zavřené oči, nesměly mluvit, nesměly se rozhlížet. Asistentky vedla obžalovaná P., která jim sdělovala, co má kdo dělat. Asistentky měly za úkol podporovat proudění v čákrách, zejména v první, tedy v rozkroku. Podporovaly je tak, že je na tomto místě hladily. Vše bylo doprovázeno hlasitou hudbou, ve které byly slyšet jen pokyny obžalované P.. Svědkyně A., dříve Č., uvedla, že se postupně nacházela v takové stavu, kdy byla schopna moc vnímat, co se děje, dopředu jí nebylo sděleno, že během tohoto tantrického večera by mělo dojít k odháčkování, ani jí nebylo řečeno, jakým způsobem se odháčkování dělá, kdy k němu dojde. V důsledku hyperventilace se svědkyně dostala do křečovitého stavu, kdy necítila ruce a nohy, kdy v tomto stavu k ní přistoupil obžalovaný D., kterého poznala podle hlasu, neboť projevila nesouhlas, řekla

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

mu výslovně „ne“, ale on jí řekl, aby byla zticha. Přesto ji obžalovaný D. velmi krátkým sexuálním stykem takzvaně odháčkoval. Šlo o krátké dva až tři přírazy. Svědkyně uvedla, že to pro ni bylo rychlé a překvapivé, že ani neměla šanci se nijak bránit. Měla křeče v prstech, měla zkroucené ruce jakoby do pěstí a stejně tak měla křeče v nohách a pocit chladu. Svědkyně zopakovala, že podle hlasu bezpečně poznala obžalovaného D., kterému řekla ne a on jí řekl, ať je ticho. Obžalovaného znala z předchozích společných setkání, kde mluvil zejména on, takže ho podle hlasu bezpečně poznala.

9. Svědkyně A. uvedla, že se o odháčkování svěřila své kamarádce M. P., která jí řekla, že to není nic zvláštního, že ona to má za sebou taky. Svědkyně uvedla, že pak se už zúčastnila jen některých akcí na podzim roku 2004 a začátkem roku 2005 se rozhodla, že už ve studiu nechce pokračovat, že školu nechce navštěvovat, a proto ji opustila. Škola Poetrie ji stála kolem 20 000 Kč.
10. V průběhu výslechu v hlavním líčení se svědkyně rozplakala i v okamžiku, kdy popisovala, že v skrytu duše se styděla za to, co se jí stalo, a v podstatě se tak cítí dodnes a není pro ni jednoduché o tom mluvit. V souvislosti s tímto zážitkem má zdravotní potíže psychického rázu ve smyslu nedůvěry vůči ostatním lidem. Postupně se s tím vyrovnala, když si řekla, že to pro ni nebylo šťastné období, nebyl to šťastný krok v jejím životě, ale nedá se s tím nic dělat a život musí žít dál. Svědkyně uvedla, že před tím, než podstoupila odháčkování, měla sexuálního partnera, ale vůbec nezáleží na počtu partnerů ani na počtu háčků, když i jeden muž může být na překážku, jak se následně dozvěděla.
11. Ke skutku pod bodem 2. svědkyně P. K. uvedla, že na seminář v Odrlicích v roce 2004 se přihlásila přes H. P., která jí prezentovala, že jde o semináře duchovních nauk, jógy a osobního rozvoje. Seminář v Odrlicích probíhal tak, že jeden seminář následoval za druhým, byl jim doporučen půst, tedy nejíst žádné jídlo několik dnů v řadě během týdne a pít pouze čistou vodu. Pokud se chtěla najíst, dostala pouze instantní polévku. Na semináři v Odrlicích byla i poměrně spánková deprivace, neboť semináře probíhaly do nočních hodin. Původní semináře byly meditační, klidné. Na seminářích prezentovala obžalovaná P. termín odháčkování tím, že je to technika, kterou může dělat jen vysvěcený tantrik, je to pro něj energetický náročný proces. Nic bližšího k uvedenému nesdělila. Pokud obžalovaná P. v tomto směru kladl nějaké další dotazy, byla nepřijemná. Seminář v Odrlicích probíhal na takovém přestavěném statku, mohlo tam být tak 20 mladých žen, ze kterých znala pouze paní P., až později poznala paní L., která seděla u ní, když to začalo. Inkriminovaný večer byla v místnosti s několika dalšími ženami, měly ležet, a obžalovaná P. jim prezentovala techniku flétna a růže, což bylo takové klidné dýchání. Pak se začala pouštět hlasitá hudba, obžalovaná P. je povzbuzovala, aby rychleji dýchaly, aby dýchaly do rytmu a hudba se zesilovala. Po celou dobu měly na příkaz mít zavřené oči. Svědkyně uvedla, že u ní to vedlo ke stavu takových křečí a poruchy vědomí, kdy krátce i zkolabovala, vůbec na to nebyla připravená. Připisuje to i tomu, že byla opravdu těžce nevyspaná, naprosto vyhladovělá a nepřipravená, nic takového nečekala. Z dnešního pohledu to hodnotí tak, že vše vedlo ke klasické panické atace, křečím ve spojení s holotropním dýcháním, což jim dopředu nikdo neřekl, jinak by do toho nešla, neboť ví, že to může způsobit zdravotní potíže, např. kardiovaskulární nebo epilepsii a toho se bojí. Nikdo je na to dopředu nepřipravil. Svědkyně K. chvíli pootevřela oči, neboť měla strach a chtěla zjistit, co se děje, byla tam tma, některé ženy začaly křičet, bylo to děsivé. Najednou na ni nahléhl obžalovaný D.. Svědkyně uvedla, že byla naprosto v křečích, nebyla schopna ničeho, nebyla schopna se bránit, ucítila vaginální penetraci, brutální, prudkou a tvrdou, něco tak bolestivého a nepřijemného nikdy předtím ani poté nezažila. Snažila se uhnout, ale obžalovaný ji nějak přidržel, řekl jí „*vydrž*“ nebo „*drž*“. Svědkyně uvedla, že byla naprosto vyčerpaná, ani poté nebyla schopná vstát, byla na pokraji fyzických sil. Svědkyně uvedla, že i poté měly zakázáno o čemkoliv

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

komunikovat. Uvedla, že vedle ní ležely nějaké krystaly, dlouhé krystaly, takže mohla předpokládat, že i tyto předměty do ní mohl obžalovaný D. zasunout, nicméně nevyloučila, že na ní obžalovaný vykonal soulož.

12. Svědkyně uvedla, že o tomto semináři se se školou Poetrie v podstatě již nevidala, nekontaktovala nikoho, pokračovala ve studiu medicíny, v létě roku 2005 promovala a do té doby měla prokazatelně několik zahraničních stáží a v létě byla i v zahraničí na brigádách, takže nemohla se školou Poetrie být v žádném kontaktu. Rozhodně do školy nedocházela, nestýkala se s nikým, s jediným s kým byla v kontaktu, byla paní P., se kterou se kamarádila už od gymnázia. S paní P. se kontaktovala v zimě 2006, když si hledala v okolí Prahy práci a začala k paní P. docházet na jógu. V průběhu několika týdnů však zjistila, že paní P. je na školu Poetrie dále napojena a že po ní chce, aby pro školu dále pracovala. V tomto směru svědkyni kontaktovala jednou telefonicky i obžalovaná P. s tím, že obžalovanému D. není moc dobře a že potřebují od svědkyně K. pomoc. Svědkyně uvedla, že jako lékařka poskytla obžalovanému nějaké injekce a aplikovala mu cestovní vakcíny, jednalo se víceméně o rychlé návštěvy s výjimkou jediné, na které se nacházelo více lektorek. Obžalovaný D. si svědkyni zavolal a chtěl s ní debatovat, nastínil téma smrti, umírání, jaké to je když umírá pacient a kladl jí podobné dotazy. Obžalovaný D. se jí svěřil, že smrt je mu blížká, neboť se v mládí léčil se schizofrenií a pokoušel se o sebevraždy. Svědkyně K. uvedla, že měla jen pár měsíců praxe a cítila se odborně pochopitelně nejistá, poukazovala rovněž na nevhodné chování obžalovaného vůči lektorkám, které bylo vulgární, násilnické, všichni se obžalovaného D. báli, báli se na něj i podívat, před ním mluvit, panovala tam divná nálada, atmosféra strachu. Svědkyně K. na to reagovala tak, že sdělila paní P., že s tím nechce mít nic společného a jen předala vakcíny. Krátce na to ji svědkyně P. kontaktovala s tím, že se školou Poetrie taky skončila, že měla taky negativní zážitky. Od paní P. se svědkyně dozvěděla, co se tam dělo ohledně sexuálních aktů. Svědkyně K. proto telefonicky kontaktovala dívky či ženy, na které měla kontakt a nastínila jim, že škola Poetrie je spíše sekta, která má násilnické sklony a že tam neprobíhají jen dobré věci, jak je jim prezentováno, když se sama následně od obžalované P. dozvěděla, že to, co se jí stalo v Odrlicích, bylo to odháčkování, neboť do té doby se snažila sama sebe přesvědčit, že to byla ruka nebo krystal, ale po tomto sdělení věděla, že ji obžalovaný D. odháčkoval klasicky, tedy souloží. Z toho se jí udělalo zle, hned se nechala vyšetřit, dostala se do pocitu, že už nemůže s nikým jiným spát. V intimním životě se cítila mizerně a v partnerském životě jí to dalo hodně zabrat, přesto se snažila varovat ostatní tak, jak ostatní varovala i paní P..
13. Následně se svědkyně věnovala práci lékařky v XXXX na malém městě. Když už školu Poetrie vůbec neřešila, tak v roce 2009 se po XXXX začaly objevovat letáky, které popisovaly, že zabila pacienta. Tyto letáky odkazovaly na webové stránky www.poetrie.cz, na kterých visel ještě daleko obsáhlejší článek Doznání, největší hřích J. D., ve kterém popisoval, jak svědkyně toho pacienta měla zabít, jak organizuje sektu mediků, která zabíjí pacienty a prostě naprosté nesmysly a bludné produkce. Svědkyně uvedla, že to, co pak následovalo, pro ni bylo peklo, protože musela chodit od primáře, přes vedení, lékařskou komoru a neustále dokazovat, že nikoho nezabíjí. Několik týdnů trávila v naprostém ochromení. Ptali se jí všichni z personálu, článek tam visel roky a visel tam dál, i když letáky po XXXX sebrali. Viděla na počítači, že kolegové se v historii na článek také dívali, většina z nich si nenechala vysvětlit, nicméně primář se za ni postavil, neboť věděl, jaká je lékařka. Bohužel v té době pracovala teprve třetí rok a neměla atestace a specializaci. Vše se odehrálo na malém městě, kde se na ni každý díval a mohl si neustále přečíst na internetu článek obžalovaného D.. Svědkyně se proto dohodla s panem primářem, že v nemocnici skončí. Několik měsíců pak byla na úřadu práce. Svědkyně uvedla, že dokonce zvažovala, že s medicínou skončí.

1/2014

14. Ke škole Poetrie svědkyně K. uvedla, že s odstupem času má za to, že obžalovaná P. s obžalovaným D. to na prvním místě dělali pro peníze, neboť všichni platili za lekce, za semináře. Obžalovaný D. prostřednictvím obžalované P. a lektorek distribuoval spoustu literatury a časopisů, za které chtěli velké peníze. Svědkyně uvedla, že z toho museli mít velký zisk, lektorky byly v podstatě na pozici služek, bály se promluvit, před obžalovaným D. musely klečct, bylo to nedůstojné. To zahlédla na poslední schůzce ve Zlíně někdy na podzim 2006. Šlo o zmíněné sezení lektorek s obžalovaným, které se na něj nesměly dívat a když se jich svědkyně ptala, proč se na něj nedívají, odpověděly jí, že pokud by se na něj podívaly a měly by špatnou energii, tak by to schytaly. Tehdy na obžalovaném D. byly hodně závislé S. K., B. E., na další jména si již nepamatuje. K obžalované P. svědkyně K. uvedla, že uměla být hodně ostrá, bylo prezentováno, že je to těžká cesta, že člověk musí být tvrdý, že mistr ví všechno nejlépe, co je dobré, prostě zneužívali klasické duchovní nauky.
15. Svědkyně uvedla, že i poté, co soud rozhodl, že obžalovaný D. je povinen se jí omluvit, tak se jí neomluvil, žádnou omluvu jí neposlal. Nikdy nedali obžalovaní najevo, že čehokoliv litují.
16. Svědkyně dále doplnila nad rámec toho, co už je zmíněno shora, jaké měla potíže v souvislosti s odháčkováním obžalovaným D., že nebyla schopná vůbec pracovat, trpěla velkými úzkostmi, obrovskou mírou frustrace, nedůvěry, měla problémy v osobním, v partnerském životě. Pár týdnů nebyla vůbec schopna se se svým tehdejším partnerem stýkat, a proto se rozešli. Pak byla dlouhou dobu sama. Až poté navázala vztah se svým budoucím manželem. Pomoc vyhledala u kamaráda, který se zabývá psychoterapií. Byl to známý z fakulty, psychiatr. Doporučil jí, aby brala ztišující léky i v situacích, kdy to pro ni bude nejhorší. Nejhorší to pro ni bylo v různých fázích, kdy člověk se snaží prostě jenom zapomenout, aby mohl běžně fungovat, přesto od roku 2006 a posléze 2009, kdy už měla vztah se svým manželem, znovu ztratila práci, všechno se jí vrátilo, takže její život probíhal v šílených vlnách, opět úzkosti, týdny bez spánku, což ji ochromovalo po pracovní stránce, partnerské stránce. V tu dobu hodně pracovala, byl to únik ze situace a jen díky tomu neskončila hůře. Znovu zopakovala, že když na ni obžalovaný nalehl, byla v křečích, snažila se uhnout, kroutit se. Obžalovaný do ní pronikl, bolelo to, přirvával, aby držela. Neměla možnost klást jakýkoliv odpor. Obžalovaná P. rituál řídila, jak mají dýchat, aby neotvíraly oči, bylo to pořád dokola, není schopna odhadnout, jak dlouho to mohlo trvat. Svědkyně uvedla, že poté měla ženské obtíže, opakované záněty, léčila se u své gynekoložky. Neřekla jí, co se stalo, neboť se styděla.
17. Svědkyně opětovně rozhodně odmítla, že by jí dopředu bylo sděleno, že odháčkování je technika, spojená se souloží, a pokud by jí to bylo známo, absolutně by na to nepřistoupila. V té době vedla spokojený sexuální život. Poté byla dlouhodobě frustrovaná a strašně se styděla za to, co podstoupila. Brala benzodiazepiny, které rychle zklidní, přemýšlela nad psychoterapií, ke které se však neodhodlala, neboť se strašně styděla. Nebyla by schopna se v rámci psychoterapie svěřit s tím, co se jí stalo.
18. Svědkyně jako lékařka vysvětlila, že mezi dýcháním flétna a rúže a holotropním dýcháním je zásadní rozdíl. Flétna a rúže je pomalá, klidná dechová technika. Naproti tomu holotropní dýchání je velice rychlé, akcelerované, intenzivní dýchání, které má naprosto odlišný vliv na organizmus, může způsobit křeče a změnit kvalitu vědomí. Naproti tomu flétna a rúže byla meditační, zklidňující dechová technika.
19. Ke skutku pod bodem 3. uvedla svědkyně L. Ch., že v roce 2003 či 2004 se seznámila s L. L., která ji oslovila s tím, že dělá astrologii ve škole Poetrie, zda by se nechtěla zapojit. Svědkyně v tu dobu

1/2014

provozovala zdravou výživu na Praze 6, docela ji to bavilo. Nejen L. L., ale rovněž obžalovaná P. ji postupně nutily, že by pro ni bylo lepší, kdyby pracovala pro ně, že si vydělá více peněz. To se však svědkyni Ch. nelíbilo. Přesto řekla, že by se ráda podívala na semináře astrologie a jógy, které ji zajímaly. Byla pozvána na kurz v Odrlicích, za který zaplatila 5 000 Kč a přestože žádala od obžalované P. přímo v Odrlicích účtenku, tato jí tuto ani později nevystavila. Svědkyně uvedla, že na semináři nesměly mít u sebe mobil, nesměly si sebou vzít žádnou svou stravu, jídlo bylo na přiděl, to dostávaly na základě lístku. Bylo pak na jejím výběru, zda si na lístky koupí vodu nebo jednu bagetu. Svědkyně Ch. vypověděla, že když měla žízeň, nekoupila si bagetu, ale dala si dvakrát vodu. V průběhu semináře v Odrlicích cvičení bylo rovněž velmi vyčerpávající, ráno se začínalo v 6 hodin, končily v 1 nebo ve 2 hodiny po půl noci a zase ráno, tedy za několik málo hodin musely vstávat. Nebyly tam umývárny ani záchody, hygiena dle ní byla příšerná, musely se mít v potoce, takže celý seminář byl náročný po fyzické i psychické stránce. Na jednom sezení se nacházel i obžalovaný D., který si vybíral určité typy dívek, i když neví podle čeho. Některé musely odjet a nikdo nevěděl, z jakých důvodů, neboť nesměly chodit ven a nesměly telefonovat, aby údajně nenarušily energii, kterou vytvořily. Celý efekt semináře byl ten, že byly unavené, vyčerpané a právě v tomto stavu jí byla nabídnuta metoda odháčkování, která byla prezentována obžalovanou P. jako léčebná metoda, která je zbaví energetických háčků, které v nich nechali předešlí partneři. Všechny se obžalované P. dotazovaly, v čem rituál odháčkování spočívá. Bylo jim sděleno, že nejde o nic závažného nebo složitého bez bližšího vysvětlení.

20. Jednou večer byly obžalovanou P. pozvány do takové staré chatky nebo srubu, obžalovaná P. za nimi zamkla dveře a vyndala i klíč, aby je údajně nikdo nerušil. Podle pokynů obžalované P. si lehly na karimatky, měly mít pokrčené nohy a zavřené oči. Pak začaly s dýcháním, kterému se údajně říkalo flétna a růže, kdy se dýchá do břicha a stahuje se pánevní dno, což trvalo 15 – 20 minut. Svědkyně Ch. uvedla, že se dostala do stavu, kdy jí začaly brnět ruce, připadalo jí, že všechno vnímá jakoby z povzdálí, jakoby tam ani nebyla. Má za to, že ji pak někdo umyl teplou žínkou v rozkroku, neboť tam cítila něco teplého, namazali ji voňavou masťou, rozložili kolem ní krystaly a pak ji nějaká přítomná žena masírovala. Pak podle hlasu poznala, že přišel obžalovaný D.. Toho poznala podle toho, že během semináře si ji vybral a bavil se s ní v takovém kruhu. Svědkyně Ch. uvedla, že neví, kolik dívek toho večera bylo před ní, ale při té masáži obžalovaný D. do ní vniknul, vykonal na ní soulož. V průběhu vyličení tohoto skutkového děje v hlavním líčení svědkyně plakala, přesto byla schopna pokračovat v popisování toho, co se stalo. Svědkyně uvedla, že z něj měla hrozný strach, nemohla však nic dělat. Penis do ní obžalovaný D. zasunul dvakrát nebo třikrát a to bylo všechno. Chtěla se bránit, ale nemohla, brněly jí ruce, byla jako někde mimo jakoby v pozadí a i kdyby někdo zavolal, ať rychle vstane, tak by toho nebyla schopna. Ani si nepamatuje, zda byla schopna mluvit. Svědkyně uvedla, že toho večera rozhodně nebyla první ani poslední. Podle pokynů obžalované P. měly i potom ležet, pak se měly odsunout ke stolu, obléknout a nic neříkat. Svědkyně Ch. uvedla, že ani neví, jak se odtamtud dostala a jak se dostala do spacáku. Když druhý den odjížděla s holkama, které tam také byly, tak si venku říkaly, že to bylo velmi nechutné a shodly se na tom, že ani jedna z nich nevěděla, co se bude dít a pokud by to věděly, žádná z nich by to nepřipustila. Obžalovaná P. pořád mluvila o tom, že jde jen o nějaký rituál a nikoliv ne o soulož. Takhle se vztah s přítelem neléčí. Svědkyně Ch. uvedla, že od té doby byla hodně přecitlivělá, měla velký strach, že ji obžalovaný D. mohl nakazit pohlavní chorobou, proto se nechala vyšetřit v nemocnici, musela čekat na výsledky s tím, že inkubační doba je dlouhá. I v tomto stádiu výslechu v hlavním líčení svědkyně plakala, nicméně následně odpovídala na dotazy soudu a stran. Uvedla, že se nikomu s touto věcí nikdy nepsvěřila, styděla se za svou hloupost, že se jí něco takového přihodilo, že tam vůbec na ten seminář lezla, dávala si to za vinu. Nevyhledala odbornou pomoc psychologa ani psychiatra, neboť se za to styděla. K samotnému aktu s obžalovaným D. pak blíže uvedla, že jí zvedl pánev a pronikl do ní, bylo jí řečeno, že odháčkování má být jen masírování a případné hlazení na erotogenních zónách. Rozhodně se však nehovořilo o soulož. Když už byla v takovém

1/2014

stavu, kdy jí bylo řečeno, že by mohlo dojít ke kontaktu jejích genitálií s genitáliemi obžalovaného D., tak i to nepovažuje za soulož, ale stejně se již v tom stádiu nedalo odejít. To jí obžalovaná P. řekla v okamžiku, když ji masírovaly a pak se obžalovaný dostal do ní. Nemohla ani slovně ani fyzicky odejít nebo projevit nesouhlas, vzpomíná si, že u toho rituálu byla také nějaká K., neví však přesně, jestli to byla K. B..

21. Ke skutku pod bodem 4. výrokové části rozsudku svědkyně K. S., dříve B. uvedla, že v té době měla partnera, jehož sestra studovala psychologii v Olomouci a přes ni se seznámila s člověkem jménem M., který přednášel na katedře psychologie a byl součástí organizace, která se vydávala za spirituální organizaci. Partner svědkyně na doporučení své sestry jel na nějaký seminář a postupně i svědkyni v roce 2004, když jí bylo 21 nebo 22 let, zpracoval, aby se podrobila něčemu podobnému. Svědkyně mu důvěřovala, proto jela do Zlína na nějaké víkendové setkání, které probíhalo na půl v Malenovicích v nějaké vilce a napůl na Kudlově v novostavbě. Semináře se týkaly tarotu, horoskopů, jógy. Nepřišlo jí to ale nějak zvlášť zajímavé nebo přínosné, ale její přítel na ta setkání jezdil pravidelně a nějakým způsobem ji přesvědčil, aby s ním jela na nějaký týdenní pobyt. Ten se odehrál v nějaké obci na statku na Bečvě, kde byly dvě roubenky a takový malý domeček trochu zastrčený u lesa. Když tam přijely, byly rozděleny na 2 skupiny. Starší osoby, kterým bylo víc jak 18 a ty mladší měly 16, 17, 18 let. Svědkyně uvedla, že v ten čas byla úporná vedra, byl tam zaveden systém přidělových lístků, které mohly směnit buď za láhev vody, nebo za jídlo, přičemž na lístek byl 1 litr a půl vody nebo jedno jídlo. Jídlo představovalo instantní kelímkovou směs, rozpustnou polévku. Vzhledem ke klimatickým okolnostem většina z nich směňovala papírky za pití, a protože měly instrukce, aby sebou neměly své jídlo, tak toho moc neměly. Svědkyně si přesto vzala nějaká jablka a sušenku, což jí však brzo došlo. Svědkyně uvedla, že rovněž musely odevzdat mobily a protože tam stejně nebyla elektrika, nebylo by možné je dobít. Chodily spát opravdu pozdě, vstávalo se i o půl 5 ráno, takže u všech probíhala dost silná spánková deprivace. Tak to probíhalo 4 – 5 dnů. Obžalovaná P. jim sdělovala a připravovala půdu na to, že přijede guru, že to pro ně bude velká čest, protože je to jeden z nejosvěcenějších duchovních učitelů a že by si toho měly považovat. Paradoxní bylo, že svědkyně se nacházela v takovém hloučku, který z toho úplně nadšený nebyl, ale nakonec tři z tohoto hloučku skončily v chaloupce, jak následně popsala ve své výpovědi. Svědkyně uvedla, že se připravovala ze strany zejména obžalované P. živná půda, ale nešlo o nátlakovou akci, ale spíše masáž typu vymývání mozku “jste tady, abyste se duchovně posunuly, přijede guru, je to pro vás velká čest, abyste se s ním mohly potkat“. První seance s obžalovaným D. byla kolektivní, kdy tam rozdávaly nějaká moudra. Pak za nimi přišla obžalovaná P., vybrala 5 holek s tím, že jsou na vysoké úrovni a že pokud by chtěly na sobě zapracovat a zbavit se křivd a tzv. háčků ze starých vztahů, které je energeticky vysilují a brzdí, tak že je možné provést určitou praxi, která to odstraní. Vůbec nebyla řeč o tom, že by se mělo jednat o sexuální akt. Pak je odvedli do té chaloupky na kraji lesa, kde na zemi byly různé polštáře, a začaly provádět meditace vleže, dechová cvičení, kdy se potom shodly na tom, že všechny měly pocit, že ne že by ztrácely vědomí, ale nějakým způsobem, že se dostávají mimo. V této fázi k nim přistoupily lektorky, které je svlékly od pasu dolů. I tato svědkyně v průběhu své výpovědi zejména v této pasáži dlouze mlčela, ale nakonec začala plakat, přesto pokračovala ve vyličení skutkového děje. Svědkyně popsala, že v kruhu byla i L. Ch. z Prahy, J. A. a pak ještě jedna snad jménem R. či R.. Svědkyně uvedla, že najednou měla potřebu se odejít vyčůrat, ale zjistila, že jí to nejde, že se nemůže ani hnout. Byla to naprostá fyzická bezmoc, nikdy před tím nic takového nezažila, absolutně nedokázala ovládat své tělo, mohla pouze ležet. Má za to, že příčinou tohoto jejího stavu bylo dýchání a i před tím pily nějaký čaj, ale to si není jistá. K tomu, jak mají dýchat, je instruovala obžalovaná P. a lektorka jménem M.. Potom přišel obžalovaný a postupně měl koitus se všemi z nich. Svědkyně si vybavila, že když obžalovaný přišel k J. Ch., která ležela vedle ní, tak to bylo nejsilnější, úplně šílené, protože ta J. to silně prožívala, bylo to hrozně nepříjemné a svědkyně si byla vědoma toho, že přichází řada na ni, slyšela, že obžalovaný říká, ať to pustí, ať na to zapomene,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

že to musí odstranit, načež začala svědkyně brečet, načež se k ní obžalovaný D. otočil a řekl jí, ať to tak neprožívá, že to není její. Pak přišel k ní, bylo to dost rychlé, neproběhlo nic slovního. Viděla pohlavní úd obžalovaného D. již v okamžiku, když scházel z takové půdičky, která byla nad nimi, kde celou dobu evidentně pobýval a asi v průběhu té doby co tam byl, ho to vzrušilo a přišel k nim dolů, když sestupoval dolů už vzrušený. Dívka, co ležela vedle ní, vydávala zvuky, křičela a brečela, chtěla se slovně bránit. Svědkyně uvedla, že pohlavní styk s obžalovaným D. nechtěla, ale nemohla tomu nijak zabránit. Už předtím chtěla odejít na toaletu, jak vypověděla, ale ani toho nebyla schopna, takže z těchto důvodů nebyla schopna se nijak bránit obžalovanému D.. Po rituálu nebyla schopna se sama obléknout, odejít, ležely tam jako hadry až do rána. Obléknout ji musely lektorky, pak ani neví, jak se dostala do lesa, kde si přičupla a vykonala potřebu. S L. (Ch.) a s R. se shodly na tom, že s nimi obžalovaný souložil a že to zavání znásilněním. Shodly se na tom, že jim vůbec nedošlo, do čeho jdou, že by tento rituál měl probíhat tímto způsobem, cítily se provinile, styděly se, měly strach. Obžalovaná P. je celým tím rituálem provázela, byla šéf rituálu, všechno řídila, organizovala to. Svědkyně nemohla hýbat končetinami, byly těžké jakoby cizí, křeče snad neměla. Dýchání předtím mohlo probíhat 30 – 45 minut, ta přípravná fáze byla opravdu dlouhá. Obžalovaná P. instruovala, jakým způsobem mají dýchat do břicha. Rozhodně jim nikdo dopředu nevysvětloval, v čem tzv. odháčkování spočívá. Seminář se jí nelíbil od počátku, již třetí den s L. řešily, že by se sbalily a odjely, obžalovaná P. za nimi přišla, že to nejde, že by rozbily energetický tok všem přítomným, a že když to vydrží, že u nich bude pokrok duchovní ještě silnější. Vybavila si tam ještě jednu lektorku jménem S., která vykládala karty, která byla obžalovanému D. nesmírně oddaná. Ten když přijel, tak mu málem klečela u nohou, málem mu je omývala. Obžalovaný D. se svědkyní souložil v misionářské pozici, nedržel jí sice za nohy, ale držel ji za ruce a má pocit, že jí nějakým způsobem korigoval hlavu. Bylo to dost intenzivní celý ten nátlak a rozhodně to nebylo nijak něžné.

22. Ke skutku pod bodem 5. výrokové části rozsudku svědkyně S. O., dříve F. vypověděla, že trvá na svých předchozích výpovědích. V roce 2006 nastoupila na vysokou školu. Byla oslovena slečnou E. (D.) na náměstí Svobody v Brně, zda by nechtěla chodit cvičit na jógu, svědkyně souhlasila a kurzy jógy byly fajn. Ke slečně měla důvěru, tak se jí svěřila, že má za sebou těžký vztah a rozchod. Ta jí řekla, že existuje člověk, který by jí mohl pomoci, že je náhodou v České republice, což se nestává často, že by měla jet do Zlína, kde se setkají s další kamarádkou B.. Svědkyně souhlasila a někdy na podzim 2006 snad v listopadu odjela s E. do Zlína, kde se potkaly s paní B. v kavárně. Ta jí řekla, že ji zavede k člověku, kterému se říká guru J. a ten jí pomůže. Odjely do nějakého rodinného domku, kde jí daly pít nějaký čaj. V tu chvíli se svědkyně začala cítit zmatená, zavedli ji do místnosti, kde jí řekla obžalovaná P. (tuto označovala ve své výpovědi svědkyně O. jako B.), aby se svékla do kalhotek. Dle pokynu obžalované P. si lehla. Svědkyně byla ve stavu, kdy nedovedla ovládnout své ruce. Pak jí obžalovaná P. řekla, že odháčkování spočívá v tom, že do ní bude muset vniknout. V tom okamžiku však již svědkyně O. nebyla schopna se svým tělem nic dělat, bála se, tehdy jí bylo 19 roků. Chtěla jenom zmizet, přežít, doufala, že všechno bude rychlé. Když přišel obžalovaný D., začal na ni klást kamínky, začal do ní vnikat, po nějaké době odešel. Svědkyně uvedla, že se nemohla bránit, byla v křečích a zároveň se bála. Neví, jestli ty křeče byly v důsledku toho čaje, který jí podala P., po kterém byla malátná, cítila se jako loutka.
23. Svědkyně O. uvedla, že pokud by dopředu věděla, že se bude jednat o soulož, nikdy by na to nepřistoupila a do Zlína by nejela. Svědkyně uvedla, že navíc to samé se stalo i její kamarádce ze stejné vysoké školy, kdy si to vzájemně řekly. Jednalo se o R. Č.. R. Č. jí řekla, že tam byla taky, domlouvaly se, jestli to nahlásí, ale vzhledem k tomu, že byly mladé holky, řekly, že to vymažou, že se budou snažit na vše zapomenout a rozhodně už nemít s obžalovanými nic společného, prostě úplně se odstříhly a chtěly jít dál ve svém životě, snažily se to vytěsnit. R. Č. svědkyni řekla, že taky přijela do Zlína a tam došlo k pohlavnímu styku. Ji naverbovala jiná holčička. Svědkyně uvedla, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

když k ní přišel obžalovaný D., nemohla mluvit, vybavila si, že musela nějak dýchat do břicha, musela dělat výdechy a nádechy, aby se zvedalo břicho, neví, co to mělo znamenat, způsobilo to u ní motání hlavy. Vybavila si, že hned jak vystoupily z autobusu s E. ve Zlíně, tak šly do čajovny, kde poznala B. P., kterou jí E. představila. Tam pila taky nějaký čaj, ale ten na ni snad nijak nepůsobil. Do domu se dostaly asi tak za hodinku, s odstupem času už si to nepamatuje. Svědkyně uvedla, že v důsledku tohoto jednání obžalovaných měla ženské problémy, výtoky, dost dlouho pak neměla partnera, nedokázala, aby na ni někdo sáhl.

24. Ten vlastní akt s obžalovaným byl dle svědkyně velmi bolestivý a hrubý. Obžalovaný D. do ní zavedl svůj penis, to ví jistě. Roztáhl jí nohy, svými rukama držel její ruce a normálně do ní přirážel. Pokud byla poté dotazována obžalovanou, zda se jí to líbilo, v tu chvíli řekla, že se jí to líbilo, protože neměla odvalu říct, že právě byla obžalovaným znásilněna, neboť se hrozně bála. Tehdy i nyní to vnímá jako znásilnění.
25. Ke skutku pod bodem 6. výrokové části rozsudku svědkyně R. K. Č. uvedla, že její první setkání se školou Poetrie bylo přes slečnu V. J., která ji náhodně zastavila, vyplňovala s ní nějaký dotazník s odůvodněním, že píše nějakou závěrečnou práci, která se týká zdravého životního stylu, bylo to na náměstí Svobody v Brně. Byla velmi sympatická, svědkyni to přišlo vtipné, neměla důvod jí nevěřit. V. J. jí nabídla lekce jógy, což svědkyni zaujalo, neboť jógu má ráda do současné doby a začaly se vídat. V. J. svědkyni lákala neustále i na jiné semináře mimo Brno, což svědkyně odmítala. Když se na to svědkyně dívá zpětně, má za to, že J. se asi potřebovala chytnout nějakého slabého místa a když se před ní svědkyně zmínila, že má zdravotní problém, a to cystu na vaječniku, což však nebylo nijak katastrofálního, ale že bude muset jít na nějaký lékařský zákrok, J. jí navrhla, že by se mohla setkat s léčitелеm, že se nachází ve Zlíně a že by jí pomohl. Svědkyně souhlasila s alternativní medicínou a této možnosti využila, neměla důvod J. nedůvěřovat. Svědkyni bylo sděleno, že se nejdříve musí setkat s B. P., které se říká B. nebo B.. Potkaly se v Brně ve Vaňkovce v jedné kavárně, obžalovaná byla velmi milá, říkala, že přijela z cest, byla příjemná, říkala, že ví o jejím problému a že je šťastná, že svědkyně může jet za tím J.. V. J. koupila lístky a jely do Zlína. Svědkyni přišlo zvláštní, že J. má finance, aby za ni platila, nicméně tehdy si ještě vše nedala dohromady. Ve Zlíně vystoupily na autobusovém nádraží, šly do čajovny, kde byla obžalovaná P. a nachystané tři konvičky s čajem. Kavárna byla prázdná. Začaly se bavit na přátelské úrovni, V. nabízela nějakou knihu za 500 Kč, svědkyně si ji jen prolistovala, nic jí to nepřineslo. Pak se narazilo na jejího přítele, kdy znovu svědkyně říkala, že mají pěkný vztah, ale obě ženy, jak obžalovaná P., tak J. na ni začaly útočit, že aby se nad sebou zamyslela, že nejde jen o cystu, jestli to není tím vztahem, apod. Svědkyně uvedla, že odcházela, šla zpátky na autobus a brečela, načež jí J. řekla, že když brečí, tak to asi bude ten důvod, že na tom bude něco pravdy. Svědkyně uvedla, že stále brečela, ačkoliv to u ní není normální. Něco ji donutilo vrátit se zpátky do té kavárny, kde už seděla i sestra obžalované P. a řekla jí, že by ji mohla odvést za J., že by to byl takový rituál. Šlo o takový zvláštní okamžik, že svědkyně nakonec souhlasila, sedla si do auta sestry obžalované P., ta ji odvezla nějak do kopců, kde jsou rodinné domky, šlo o pěkný větší rodinný domek. Bylo jí sděleno, že ho mají lidé, u kterých J. bydlí, když přijede do České republiky. Svědkyně uvedla, že když vešli dovnitř, první uviděla velkou koupelnu, což jí přišlo divné, ale moc nad tím nepřemýšlela, a na stole byl zase čaj. V hlavní místnosti byla postel, knížky, komoda, židle. Pak už tam byla jenom V. J. a obžalovaná P., daly jí ten čaj, řekly, že se má vysléct a obžalovaná P. jí říkala, jak má dýchat, že má mít zavřené oči, dýchat hluboce, že se tomu říká do flétny. Svědkyni to přišlo jako na předporodním kurzu, bylo to hodně podobné dýchání. Přišlo jí, že na chvíli usnula, pak vnímala, že přišel J., který ji pozdravil. P. s J. zůstaly sedět v místnosti, byly otečené zády, prý kvůli energii, tam musí být další osoby, a pustily hudbu. Svědkyně uvedla, že to bylo celkově zvláštní, měla narovnané nohy, vůbec je nepokrčila, měla ruce podél těla, honily se jí hlavou myšlenka, že to musí nějak vydržet, protože je v domě s cizími lidmi, že jim snad může věřit, že kdyby začala protestovat, neví, jak by se dostala

1/2014

domů. Pak proběhl pohlavní styk, nemohla se však nijak bránit, pak ji ještě fotili v nějakých jógových pozicích na zahradě. Obžalovaná P. jí říkala, že je hrozně bledá, dala jí rtěnku, ať vypadá zdravěji. Pak si vzpomíná jen, že seděla v autobuse do Brna. Svědkyně už si jenom v duchu říkala už jedu domů, už s tím nechci mít nic společného. Ještě se ji pak snažili několikrát kontaktovat, ale ona to odmítala. O věci pak mluvila se svou spolužačkou S. F. (nyní O.), která jí řekla, že se jí stalo to stejné. Chtěly to nějak řešit, shodly se na tom, že už se jim nebudou ozývat, neboť byly stále kontaktovány, že pro ně mají nějaké koláže.

26. K samotnému pohlavnímu styku s obžalovaným svědkyně upřesnila, že jí obžalovaná P. řekla, aby si lehla, že se má vysvléknout až na kalhotky. Byla v nějakém stavu, jakoby nebyla při smyslech, kdy věděla, co se děje, ale byla paralyzovaná, což byl jeden důvod, proč se nemohla nijak bránit, a druhý důvod byl ten, že si uvědomovala, že se nachází v cizím domě, neví kde, nevěděla, kolik je tam lidí, jakých lidí, nějaká sekta, nějaké seskupení, měla obavy, že se odtamtud nemusí vůbec dostat, měla strach. Svědkyně uvedla, že v rámci jógy nikdy neaplikovala holotropní dýchání.
27. Pokud jde o skutek týkající se poškozené M. T., nyní S. L., soud výpověď této svědkyně v hlavním líčení četl z důvodů uvedených v § 211 odst. 2 trestního řádu, neboť tato svědkyně do současné doby není schopna ze zdravotních důvodů se účastnit hlavního líčení, jak doložila svými opakovanými omluvami i odbornými vyjádřeními. S ohledem na závěry znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a sexuologie soud dospěl k závěru, že osobní výslech této svědkyně by byl spojen s mimořádnými obtížemi a mohl by vést ke zhoršení zdravotního stavu poškozené, proto od jejího osobního výslechu upustil. Na tomto závěru nic nemění fakt, že svědkyně žije řádným životem, pracuje, jak dokládala obhajoba, nicméně její výslech před soudem k okolnostem, které jí v mnoha směrech zkomplikovaly život, by mohly mít pro další traumatizující zážitek a vést k dalšímu zhoršení zdravotního stavu.
28. Ke skutku pod bodem 4) obžaloby svědkyně M. T., t. č. S. L. uvedla, že v Hradci Králové začala chodit na jógu, kterou vedla učitelka ze Zlína. Pak s ní jezdily na různé semináře. Svědkyně dostala na seminář s mistrem J. (obžalovaný D.), mohlo to být 8 až 9 let zpátky, akce byly v letech 2004, 2005, konaly se každý měsíc buď v Odrlicích, nebo na Horní Bečvě, pak byly semináře v Praze, v Olomouci, ve Zlíně. Časově to nedovedla svědkyně blíže zařadit s tím, že jí vše splývá, nedovede to specifikovat. Semináře si byly podobné. Režim na seminářích byl přísný, ráno se vstávalo ve čtyři nebo v pět, začala se cvičit jóga nebo meditace, jídla moc nebylo, dostávaly stravenky na den, dostávaly jenom nějaké kaše, nějaké polívky. Bylo to náročné i fyzicky. Svědkyně uvedla, že na seminářích i zkolabovala, neboť už neměla sílu. Pokud jde o ubytování, účastnice seminářů spaly na zemi v místnostech na statku, případně na takových pryčnách. V Odrlicích nebyla žádná sprcha, zařízení bylo takové skautské. Pokud jde o obžalovanou P., tak ta byla ředitelkou, organizátorkou, všechno řídila, byla pravou rukou obžalovaného D.. Obžalovaná P. vyučovala práci s tělem, s energií, jak rozprout sexuální energii u ženy. Bylo to spojeno i s tancem a masáží a speciálním dýcháním, které bylo nazýváno „růže“, kdy se dýchalo do břicha, zvedala se pánev a dýchání pak přecházelo do holotropního. Bylo jí nepříjemné, když nácvik probíhal ve dvojicích, když se jí dotýkal člověk, kterého neznala. K semináři na Horní Bečvě svědkyně uvedla, že první tři dny nedostaly vůbec najíst, proto byla vyčerpaná, pak jim sebrali i vodu, nedostaly napít, bydlely v chatkách. Obžalovaný D. bydlel v takovém malém domečku nahoře. Svědkyně si vybavila, že vždy tam na chvíli zmizela nějaká dívčina a pak přišla s takovým divným výrazem v očích. Neví, co se tam dělo, až z médií se dozvěděla, že se tam dělo nějaké násilí „odháčkování“. Svědkyně uvedla, že jednou večer si jí včetně dalších devíti děvčat zavolali do chatičky obžalovaného, kde se jich dotazovali, jak chtějí řešit ty problémy. Svědkyně obžalovanému D. nejdřív řekla, že je řešit nechce, tak se na ni obžalovaný naštvál a vyhodil ji. Svědkyně k tomu uvedla, že to v podstatě pro ni bylo

1/2014

štěstí. Později si ji však obžalovaný vybral s dalšími děvčaty, možná že ji vybrala obžalovaná P., a s dalšími asi 20 děvčaty je převezli auty do Odrlic na statek. Po cestě jim nakoupili rohlíky. Na pití dostaly nějaký čaj. Všechno vedla obžalovaná P.. Měly se vytvořit dvojice, svědkyně byla ležící, s ní byla nějaká J., která jí pomáhala s cvičením „růže“, kdy měly dýchat do břicha a dělat pohyby pánve. Svědkyně uvedla, že neví, jestli to bylo způsobeno únavou, nedostatkem jídla, nebo tím, že vedle ní některé dívky křičely nebo řvaly, ale vybavuje si, že s sebou házela ze strany na stranu, vybavila si, že obžalovaná P. tam pustila hodně nahlas hudbu a dala tam vonné tyčinky. Svědkyně si vybavila, že šla na záchod, její kolegyně ji podpírala, neboť byla velmi slabá. Ráno měla rozhovor s obžalovanou P., která jí oznámila, že svědkyně byla „odháčkováná“ a neřekla jí, co to mělo znamenat. Svědkyně vůbec nevěděla, že ji měl obžalovaný znásilnit. To se dozvěděla opravdu až za tři roky, když všechno vyšlo najevo. V Poetrii později skončila, neboť už ji nebavilo poslouchat, byť se postupně stala lektorkou a začala učit v Trutnově, ale obžalovaná P. rozhodla, že by svědkyně měla učit v Chrudimi a v Hradci, což svědkyně odmítla. I přednášky ji přestávaly bavit. Už se tam necítila tak, jako dřív, už tam byly vlastně polonahé holky, nerozuměla tomu, už tam nebylo to duchovno, bylo jí ze všeho špatně i fyzicky. Svědkyně uvedla, že měla problémy se zdravotním stavem, musela řešit příjem jídla. Pokud měla jít na vyšetření střev na kolonoskopii nebo třeba jen na injekci, kde by jí umrtvili, začala strašně vyvádět, což vlastně u ní začalo po tom „odháčkování“. Měla za to, že nemá svůj stav pod kontrolou. Například u zubařky dvě hodiny brečela, když jí musela umrtvit zub před vytržením, neboť nechtěla být nijak omámena. Chtěla mít vždycky vše pod kontrolou. Jednou ráno měla panický záchvat, že se jí začala motat hlava, měla bušení srdce, už si chtěla vzít nože a všechno skončit. Má za to, že to bylo v souvislosti s tím, že měla jít na tu kolonoskopii. Chtěla z toho uniknout. Po tomto záchvatu poprosila kamarádku o pomoc a ta ji odvezla na psychiatrii, kde si ji nechali. Byla hospitalizována na podzim roku 2009 po dobu šesti týdnů, kdy jí diagnostikovali agorafobii a atypickou mentální anorexii. Poté docházela k psychiatrovi. V době výsledků už lékaře nenavštěvuje, ale problémy má pořád. K průběhům seminářů doplnila, že musely odevzdávat telefony, aby se nenapojovaly na své nejbližší, nesměly ani ven, byly zavřené na statku. Pokud byla dotázána, kdo určoval dívky pro semináře, svědkyně uvedla, že je vybírala obžalovaná P. a také lektorky. Konkrétně jmenovala J. B. a ta jí právě sdělila, že na svědkyni v Odrlicích seděl J. (obžalovaný D.), což svědkyně vůbec nevěděla. B. tam byla jako přísedící u některé z dívek. Dvojice určovala obžalovaná P., která dala i pokyn k tomu, aby si sundaly kalhoty a lehly si vedle sebe. Přísedící jí pak stimulovala na čakře. Svědkyně prováděla cvičení „flétna“ na pokyn obžalované P.. Vůbec nemá představu, po jaké době u ní nastal stav, který popisovala, nemá představu, jestli pět minut, půl hodiny, skutečně to nedovede odhadnout. Do hlavy jí šel takový tlak, nápor, blíže to nebyla schopna popsat. Uvedla, že jí rozhodně šlo ve škole o duchovno a ne o nějaké háčky. Pokud by věděla, že proces „odháčkování“ spočívá v pohlavním styku s obžalovaným D., určitě by ho vědomě nepodstoupila. Poté, když se dozvěděla, že byla „odháčkována“, že na ní obžalovaný D. vykonal pohlavní styk, svědkyně uvedla, že byla zraněná, naštvaná, cítila se pošpiněná, zneužitá.

29. Soud dále v hlavním líčení vyslechl další svědky.
30. Svědek J. Ž. k obžalovaným uvedl, že se s obžalovanými zná, B. P. zná asi 10 let, znali se jejich otcové. Oběma obžalovaným poskytl ubytování ve svém domě na Kudlově ve Zlíně, neboť i Ž. se účastnil přednášek ve škole Poetrie. Svědek uvedl, že obžalovaní u nich mohli pobývat 2-3 měsíce v roce 2006, ale nebylo to kontinuálně, ale s pauzami. Svědek s manželkou obýval horní patro, obžalovaní spodní patro, které mělo samostatný vchod, měli k dispozici dva pokoje, koupelnu a kuchyň. Za nájem jim neplatili. Svědek uvedl, že obžalovaným kupovali i jídlo. Svědek připustil, že obžalovaná P. dostala od jeho manželky kartu k účtu M. Ž. z důvodu, že obžalovaná P. v té době si nestihla vyřídit účet či kartu, aby mohla platit. Přímou na účet jeho manželky nechodily peníze ze

1/2014

školy Poetrie, ale k tomuto účtu se zřídil separátní účet, kde někdo peníze vkládal. Neví však jistě, jestli to bylo ze školy Poetrie. K následným dotazům však připustil, že peníze na tzv. separátní účet u účtu jeho manželky, ke kterému měla přístup obžalovaná P., vkládaly peníze lektorky školy Poetrie. Svědek následně již nevyprávěl spontánně, ale pouze k dotazům s tím, že nezaznamenal, že do spodního bytu, který obývali obžalovaní, chodilo více dívek. Připustil, že viděl nějaké focení jogínských poloh. Připustil, že do bytu chodily lektorky školy Poetrie, vybavuje si D., V. R., D. S.. Pokud v přípravném řízení uváděl, že fotky následně viděl a šlo o fotky mladých dívek a žen a poznal, že jsou focené u nich na zahradě nebo na balkoně, pak svědek uvedl v hlavním líčení, že to je pravdou.

31. K pojmu odháčkování svědek Ž. uvedl, že o tomto pojmu četl a o co se jednalo, se dozvěděl až při posledním soudním líčení a z internetu, že se pohlavním stykem z žen odstraňují háčky od minulých partnerů nebo něco podobného. Před pěti nebo šesti lety mu jeho žena řekla, že také ona podstoupila tento rituál s obžalovaným D.. Ona to prý brala jako lékařský zákrok, blíž to nerozebírali. Svědek uvedl, že se nestalo, že by někoho vezl z nádraží do jejich domu k obžalovaným. Stejně tak nevezl žádnou dívku od B. P. či obžalovaného D. k lékaři. Ve škole Poetrie byl veden jako frekventant kurzů.
32. Svědek uvedl, že se účastnil kurzu v Odrlicích, což byl takový statek předělaný na obytné místnosti. Pokud jde o jídlo a pití na semináři, každý si tam snědl, co měl, co si přinesl, pak se tam vařilo společné jídlo. Nezaznamenal, že by někdo někomu bránil, aby ze semináře odešel. Seminář v Odrlicích se konal v roce 2004, byli na něm asi třikrát. Semináře byly oddělené pro muže a ženy, takže se nemůže vyjádřit k tomu, co na seminářích dělaly ženy.
33. Svědkyně M. Ž. uvedla, že zná obžalované ze školy Poetrie, zná je jak z kurzů, tak osobně, s manželem bydlí ve Zlíně na Kudlově, XXXX. Obžalovaní je navštívili a nějakou dobu u nich bydleli, už si nepamatuje přesně kdy. Měli svůj vlastní vchod a své vlastní prostory, dvě místnosti ve spodním patře. Měli klíče od svého vchodu. Klíče byly neustále v zámku, takže předpokládá, že pokud odešli, tak si je vzali. Je jí známo, že za obžalovanými jezdili lektoři i studenti.
34. Svědkyně uvedla, že s manželem měli každý zvlášť svůj účet. Ona jednou půjčila obžalované P. kartu ke svému účtu, když následně specifikovala, že u jejího účtu byl vedlejší účet, ke kterému si obžalovaná P. nestihla vyřídit kartu, proto k němu měla přístup z karty svědkyně Ž. Svědkyně však měla k dispozici výpisy z toho účtu. Na tento účet chodily peníze z Poetrie, kam je vkládali buď lektoři případně někdo další. Obžalovaní, když u nich bydleli, tak jim neplatili.
35. K termínu odháčkování svědkyně uvedla v hlavním líčení, že už se k tomu nechce vyjadřovat, že je to dost intimní záležitost, byla by ráda, aby se to respektovalo. Soud proto četl její výpověď z přípravného řízení, kde uvedla, že byla odháčkována obžalovaným D. na pouti v zahraničí, probíhalo to tak, že ležela, B. ji masírovala, pan D. ji masíroval taky, pak do ní vniknul, chvíli na to to skončilo. Ona to nevnímala jako sexuální povyražení, ani tam nešlo o nějaký orgasmus nebo něco podobného, vnímala to víceméně jako lékařský zákrok. Dopředu ji B. ani D. neupozornili, nečekala to, brala to, že to patřilo k tomu momentu, k tomu životnímu momentu. Necítila to jako trauma, jako špatné.
36. K této výpovědi z přípravného řízení svědkyně řekla, že to souhlasí. Odsouhlasila rovněž svoje tvrzení z přípravného řízení, že někdy odvážela z ulice Sadové u nádraží obžalovanou P. buď

1/2014

s lektorkou, nebo i se studentkou, a vezla je do jejich domu a potom je vezla zpátky do Zlína a někde je vysadila. Svědkyně dále uvedla, že jednou vezla slečnu společně s B. do nemocnice ve Zlíně, byla o to požádána, neboť ta dívka měla problémy se silným krvácením, kdy předpokládala, že jde o menstruační krvácení, takže dívku s B. odvezla, počkala na B.. Dívka zůstala v nemocnici na ošetření a s B. pak jela domů, diagnózu dívky neví. Ke čteným výpovědím svědkyně Ž. uvedla, že pravděpodobně to souhlasí. Doplnila, že do nemocnice pomáhala slečnu odvést proto, že obžalovaní zřejmě neměli druhé auto. Svědkyně potvrdila, že je jí známo fotografování žen a dívek u nich v domě na zahradě v době, kdy u nich pobývali obžalovaní. Viděla ty fotky, byly v časopise, šlo o školní časopis v Poetrii a na webu školy Poetrie.

37. Pokud byla svědkyně Ž. dotazována, zda se účastnila vícedenních seminářů školy Poetrie v letech 2005, 2006, 2007, pak uvedla, že už si to blíže nepamatuje, účastnila se vícedenních seminářů v Praze, v Beskydech, v Brně, ty probíhaly dle programu, na detaily si nepamatuje. Neví, zda na seminářích probíhalo odháčekování.
38. K dotazům upřesnila, že neví, po jak dlouhou dobu měla obžalovaná P. přístup k účtu a pokud v předchozím hlavním líčení uvedla, že obžalovaná P. mohla takto disponovat s účtem vedeným na její jméno asi rok, pak to potvrdila s tím, že to nebyl podúčet, ale účet, který byl vedený bokem jejího účtu. K dotazu obhajoby uvedla, že při odháčekování na ni obžalovaný D. působil jako sympatický člověk a nepřipadal jí agresivní. Znovu však zopakovala, že před odháčekováním nevěděla, že dojde k pohlavnímu styku.
39. Pokud jde o vícedenní semináře v Beskydech, nezaznamenala nikoho, kdo by si stěžoval na nedostatek jídla nebo že by tam někdo byl držen násilím. Na jména lektorů a lektorek si nepamatuje.
40. Svědkyně L. L., dříve L. L., v hlavním líčení uvedla, že obžalované D. a P. zná, ale neviděla je už mnoho let. B. potkala v roce 2000 a poté D.. Vídali se do roku 2007, kdy poté poprvé rodila. Pak je potkala ještě jednou v zahraničí v roce 2011 na Filipínách. V letech 1999-2007 byla v kontaktu s tolika děvčaty, že si konkrétně již nevybavuje nějaké jméno. Následně si vybavila P. C., která byla jedna z těch žen, se kterými se vídala na seminářích v Odrlicích, v Beskydech. Vybavila si L. Ch. z Prahy, která k ní chodila na astrologii. Jména S. L. nebo M. T., K. B., S. F., R. Č. si svědkyně nevybavila. K seminářům v Odrlicích svědkyně uvedla, že ji zajímaly meditace a pokud může mluvit za sebe, byla třeba ve trojici s děvčaty, střídaly se a vždycky masírovaly jednu. Masáže probíhaly i na intimních partiích. Děly to v místnosti, kde se nacházelo více žen, včetně obžalované P., která jim vysvětlovala, na co se mají zaměřit a jak mají dýchat. Někdy se tam nacházel i obžalovaný D.. Oba obžalovaní jim dělali průvodce. K termínu odháčekování svědkyně uvedla, že nemá slova, jak by to popsala. Měla by někomu předat svoji osobní zkušenost a nepřeje si o své osobní zkušenosti mluvit. Bez obžalovaných by zkušenost s odháčekováním nikdy neměla. Byla to zkušenost s obžalovaným D., necítila se znásilněná, nebylo to proti její vůli. Svědkyně L. uvedla, že byla přítomna odháčekování jiných žen či dívek obžalovaným D.. Nikdy neviděla nebo nevnímala, nebo že by se jí později někdo svěřil, že by to nebylo dobrovolné. Odháčekování se dělo za plného stavu mysli. Nikdy nebyla přítomna u toho, že by se holotropní dýchání praktikovalo na seminářích v rámci masáže. Jen jednou to bylo ve Zlíně nebo v Kroměříži, ale to nebylo spojené s odháčekováním. Svědkyně uvedla, že nikdy nebyla přítomna hromadnému odháčekování více dívek v místnosti, vždy tam byl D., P. a ona.

1/2014

41. Za holotropní dýchání svědkyně považuje hluboké dýchání, které naplňuje dechem tělo a pomáhá to tělu se uvolňovat. Dřív, než poznala obžalovanou P., tak to dělali ve vrcholovém sportu. Ona sama to nikdy nedělala toto dýchání při odháčkování s obžalovaným D.. Sama se v hlavním líčení zeptala, proč by to měla dělat, neboť při odháčkování to musela být koncentrace na sebe. Již tehdy znala obžalovaného D. 6 nebo 7 let, takže pro ni odháčkování bylo v rovině důvěry. Obžalovanou P. považovala za tantrickou sestru. Svědkyně uvedla, že krystaly ani kameny se při odháčkování nepoužívaly. Svědkyně uvedla, že nebyla přítomna rituálu odháčkování u P. C., stoprocentně nebyla přítomna u odháčkování L. Ch., vůbec nezná S. L.. Neví, kdo je P. Č., K. B., S. F., R. Č..
42. K Odrlicím svědkyně uvedla, že to je statek, kde bylo několik místností, na zemi byly karimatky. Jógu cvičili na matracích. Akce byla zaměřená nebo byla spojená i s detoxem těla, takže třeba někdy se jedly jen melouny, a to třeba tři dny a byl tam nějaký čaj. V kuchyni si někdy vzaly nějaké kaše, které se zalívaly horkou vodou. Někdy se dovezly pizzy. Někdy si s H. P. zalily nějakou kopřivu a udělaly si čaj. Na těchto seminářích působila jako lektorka. Sama někdy odháčkování nikomu nedoporučila. U svého odháčkování předem věděla, že dojde k pohlavnímu styku. To však věděla sama od sebe, neboť když se s mužem dostává do nějaké fáze, tak žena ví, co bude následovat.
43. Svědkyně M. P., rozená H. v hlavním líčení uvedla, že před několika lety dělala lektorku pro Poetrii, kam ji v roce 2004 přivedla E. B., která jí pozvala na letní akci v Beskydech, částečně v Odrlicích. K průběhu semináře svědkyně uvedla, že program probíhal od rána někdy od 9 do večera zhruba taky do 21 hodin, v podstatě tam šlo o asistované držení pustu, ale kdo nechtěl, tak si mohl vzít jídlo, akce byla zcela dobrovolná. E. B. ji seznámila s obžalovaným D., neboť byla jeho přítelkyní, starala se mu o peníze a dělala ředitelku školy Poetrie a zároveň ji taky doporučila na rituál odháčkování. K tomu, jak probíhal rituál odháčkování, svědkyně uvedla, že přijela do Zlína do jejího bytu, kde se setkala s obžalovanou P., která jí vysvětlila, co se bude dít a pak je E. B. odvezla do domečku ve Zlíně. Byla u toho od počátku, provázela ji dýchacími technikami, které už svědkyně znala ze seminářů. Pak došlo k samotnému rituálu. Rituál je v podstatě pohlavní styk, díky kterému se člověk může zbavit nějakých vazeb na bývalé partnery. S výsledky byla svědkyně velice spokojená. Přirovnala by to asi jako k první návštěvě gynekologa, žádná atrakce se nekonala, nešlo o nic zábavného. Svědkyně se pak potkala s B. v roce 2005 na absolventském rozlučkovém večírku, kdy B. byla společně s dalšími lektory jakoby vyhozená nebo odejitá z Poetrie, neboť ti starší lektori již nedávali příliš prostoru začátečníkům, takže došlo k obměně za mladší.
44. Svědkyně dále uvedla, že v roce 2008 se vrátila jedna z lektorek z Thajska, byla to V. J., která se vrátila dřív a s ní a s M. F. se svědkyně setkala na přelomu 2008/2009 a ty jí začaly přesvědčovat o tom, že obžalovaný D. je takový a makový a chtěly převzít do vlastních rukou školu. S tím však svědkyně nesouhlasila. Na to jí obě řekly, že když s nimi do toho nepůjde, že ještě uvidí, což chápala jako mírnou výhrůžku. Potom se v roce 2010 strhla mediální kampaň a k ní domů dorazilo ÚOOZ. Bylo jí vyhrožováno, že může být odsouzena za obchodování s lidmi, pro ni to bylo prapodivné. Zmiňovali, co se dozvěděli z odposlechů, myslí si, že na to neměli právo.
45. K dotazům svědkyně uvedla, že ví, že odháčkování u obžalovaného D. se podrobily J., F., Č., H., D., B.. Po ní nebylo požadováno, aby někoho dalšího k odháčkování doporučovala. Ona však přivedla k odháčkování svoji klientku L. H. v roce 2011. Bylo to na její žádost. Existovalo doporučení nemluvit o odháčkování 6 týdnů, ale nešlo o celoživotní zákaz. Ona sama odháčkování ve Zlíně podstoupila dobrovolně. Všechno věděla dopředu. Ona se sama neúčastnila odháčkování jiných žen či dívek. Při jejím odháčkování šlo o dýchání flétna a růže, neměla potom žádné křeče,

1/2014

nebyla ničím omámená. Svědkyně uvedla, že pokud jde o účastníky či lektorky školy Poetrie, tak by odhadla třeba 30 % ženy, které se vyjádřily, že obžalovaného D. milují. Zbývajících 70 % se nějak výrazněji nevyjadřovalo. Svědkyně závěrem uvedla, že byla odháčkována obžalovaným jen jednou před 15lety, došlo k jednomu pohlavnímu styku, domnívá se, že více pohlavních styků s obžalovaným neměla.

46. Svědkyně E. B. uvedla, že k věci ví pouze to, co se dozvěděla z médií. Obžalované zná z jejich činností ze školy Poetrie, které se účastnila v letech od roku 1998 do roku 2004 a od té doby nikoliv. V rámci školy se scházela s dalšími kamarády na jogínských meditačních seminářích. Obžalovaný D. hodně využíval schopnosti spolupracovníků, takže i ji jako i jiné žádal, aby mu pomohla semináře organizovat. Její jméno pak bylo použito na plakátech jako jméno kontaktní osoby, neboť jí obžalovaný D. důvěřoval. Rovněž vybírala peníze nebo zprostředkovávala informace, a protože měl obžalovaný hodně dalších aktivit, přebírala některé další aktivity a vedla některé semináře. Šlo o semináře jógy a meditace v letech 2002-2004. Někdy v roce 2006, 2007 obžalovaný D. uspořádal v Olomouci rozlučkový seminář pro tzv. staré a více se aktivně na škole Poetrie nepodílela. Pak jen jedinkrát kontaktovala obžalovanou P., chtěla informace, jak se nejlépe dostat do Tibetu. S bratrem pak letěla do Nepálu, kde se náhodně setkala s obžalovaným D. v roce 2007 nebo 2008, pak už ho neviděla. Zpočátku školu Poetrie brala jakoby kamarátskou skupinu, ve které byl obžalovaný D. silnou autoritou, ale přirozenou. Obžalovaná P. byla bližší spolupracující spolupracovnící. Obžalovaný se označoval jako guru. Když to zpětně hodnotí, tak musí říct, že škola Poetrie měla atributy sekty, docházelo tam k blokaci informací, obžalovaný dokázal dát člověka do izolace se zákazem stravy, nesmělo se stýkat navzájem a podobné věci, omlouvalo se to nějakou karmou a podobnými věcmi. Jednou, dvakrát měla intimní vztah s obžalovaným, ale neoznačila by se za jeho přítelkyni, neboť obžalovaný nesnesl, aby měl vedle sebe nějakou partnerku. Svědkyně uvedla, že nikdy nebyla s nějakou dívkou u manželů Ž., které však zná a ví, že bydlí na Kudlově.
47. K termínu odháčkování svědkyně uvedla, že se dozvěděla od ženy jménem B., jejíž příjmení si nepamatuje, že tam mělo probíhat nějaké hromadné odháčkování, že tam hrála hudba, ženy byly v transu, J. přišel v roušce. Svědkyně uvedla, že jí to začalo být celé podezřelé, až s odstupem času se třeba dozvěděla od H. P. určité věci a svědkyně se nad tím zamyslela z jiného úhlu pohledu. Uvědomila si, proč třeba chodily do toho domečku, proč je B. selektovala v Odrlicích a až zpětně se dozvěděla, že holky měly vodit k B. a B. měla vybírat z těch předvedených. Svědkyně uvedla, že rozhodně nevěděla o tom, že by mělo být pácháno nějaké násilí, protože to by rozhodně zasáhla. Od svědkyně P. se dozvěděla, že měla odejít z nějaké skupiny nebo snad i utéct, jestli z Itálie nebo z Rakouska, že se tam mělo provádět nějaké domácí násilí, metoda cukru a biče a ona se vzepřela a nějak složitě utekla. Pokud byla na seminářích v Odrlicích, které pomáhala organizovat, nikdy nezaregistrovala žádné incidenty, nikdy nebyla u žádného násilí. Semináře probíhaly v asketickém duchu, takže se velmi málo spalo. V uzavřených nepohodlných prostorách po dvaceti, padesáti a také strava byla velmi skoupá. Už toto samotné nepohodlí člověka jakoby vykojilo z toho běžného života a pokud pak přicházely nějaké meditace nebo nějaké dýchání, člověk měl pocit, že je ve změněném stavu vědomí a to bylo součástí práce obžalovaného D.. Svědkyně uvedla, že nikdy nebyla u toho, že by to obžalovaný zneužíval. Ví o tom, že na seminářích se praktikovalo holotropní dýchání, učil je to obžalovaný D.. Byla přítomna této technice někde v Tatrách. To bylo v samotných začátcích, tam ještě nebylo o žádném odháčkování ani řeči. Na ni to působilo tak, že se dostala jakoby mimo sebe, mimo svou vnitřní kontrolu. Ne, že by úplně uletěla, to ne, jistá kontrola tam byla, ale bylo to hodně intenzivní. Pak už to holotropní dýchání nebylo v takové míře.
48. Svědkyně uvedla, že zájemce o semináře v Odrlicích musely odmítat, protože obžalovaný D. neměl nouzi o zájemce, jednalo se vesměs o vysokoškoláky z Prahy, vysoce postavené lidi, o herce.

1/2014

Nejbližší spolupracovníci obžalovaného D. byla obžalovaná B. P.. Byla takový styčný důstojník. Nikdo neměl telefon na obžalovaného D., všechno muselo jít přes obžalovanou P..

49. Svědkyně J. C. uvedla, že s Poetrií začala, když přišla na vysokou školu v roce 2001, 2002. Absolvovala i semináře v Odrlicích. To bylo v roce 2002 nebo 2003, byla tam jako nováček. Byla tam velmi intenzivní jógová cvičení a minimum jídla. Obžalovaný D. ani obžalovaná P. tam nebyli, byla tam lektorka S. E. a další lektorky. Svědkyně se tam seznámila s H. P.. Měla dojem, že na seminářích byly vždy vytypované některé dívky, velice úzký okruh, čtyři nebo pěti z celého počtu účastnic, kterých mohlo být 50-60 a těmto vybraným bylo umožněno setkání s J., aniž by o tom další účastníci věděli. Svědkyně tuto možnost dostala na dalším semináři na Bečvách, který byl v roce 2005. Jeden večer byly namačkány v jedné místnosti ve srubu, kde se najednou objevili oba obžalovaní, kde viděla obžalovaného D. poprvé, který měl přednášku, nastala konverzace. Když mu jedna holka začala oponovat, tak byla ze semináře vyloučena. B. si ji společně s třemi nebo čtyřmi dalšími dívkami odvedla bokem a nabídla jim možnost odháčkování, kdy mělo jít o určitou tantrickou techniku, kterou je schopen provádět pouze guru J., která zbaví energetických toků způsobených sexuálními styky s bývalými partnery. V okamžiku, kdy si ji a další dívky B. zavolala, věděla o odháčkování pouze toto. Tehdy byly zapálené studentky, takže měly za to, že je to pro ně dobré. Vše se odehrávalo v malé chatce, kde přebýval J.. Zde je B. a další lektorka uvedly do nějakého meditačního stavu, nebylo jim řečeno, že by se mělo jednat o pohlavní styk. Svědkyně uvedla, že v té době měla menses, obžalovaná to věděla, takže svědkyni ani nenapadlo se o to zajímat, nedocvaklo jí, že by mohlo dojít k sexuálnímu styku, že v době, kdy má menses sex nepřipadá v úvahu. Nepředstavovala si, že by odháčkování mělo probíhat sexuálním stykem. Při výkladu se B. zaměřila na to, že odháčkování je zásadní možnost a pokud by to odmítly, znamenalo by to pro ně statisícové náklady na cestu do světa za guru J., a proto s odháčkováním souhlasily. Musely se v chatce svléknout do spodního prádla, hrála dost hlasitá hudba a prováděla se stimulace celého těla. Hladily je rukama po obličejí, po prsou, po stehnech. Nehladil ji po pohlavních orgánech, protože měla menses. Stimulaci prováděla B. s lektorkou. Ležely v kruhu ve spodním prádle. Svědkyně uvedla, že byla uvolněná, odevzdaná, částečně vzrušená na základě masáže. Následně je obžalovaná P. instruovala, jakým způsobem mají dýchat a svědkyně se po tomto dýchání dostala do částečného transu, byla zrelaxovaná, částečně vzrušená, otupělá, kdyby se chtěla zvednout a utéct, mohla to udělat, ale nechtěla to. Po určité době příprav cítila, že jí někdo ostrým předmětem řezal břicho. Vnímala to jako chvilkovou bolest, pak následovalo lehké trhnutí a to bylo všechno. Pak ji přišla probrat B. s tou lektorkou. Tehdy tomu byla přítomna R., L. a K. B.. K. a R. jí pak sdělily, že na té seanci došlo k sexuálnímu kontaktu. Řekly jí, že do nich někdo sexuálně vnikl, že se odehrál sexuální styk, cítily to jako bolest, zřejmě podobnou jako ona, ale probíhalo to jinak u nich, než u svědkyně. Svědkyni se pak už v Poetrii přestalo líbit, stálo ji to spoustu peněz a od H. P. se dozvěděla, že spousta lektorek školu Poetrie opustila a navíc učení poetrie se z těch pěkných poetických nauk převrátila do polohy čistě sexuální. Svědkyně uvedla, že má za to, že guru J. ukradl některým účastnicím a lektorkám kus života a to nevratně. Obětovaly mu své soukromí, práci za účelem duchovního růstu, ona sama se však necítila zneužita.
50. Ke K. B. uvedla, že ji poznala na tom semináři v Beskydech na tom odháčkování, kdy byly společně v chatce a když vyšly, tak si popisovaly zážitky a ona jí skutečně řekla, že do ní někdo sexuálně vnikl.
51. Při odháčkování měla mlhavý pojem o čase, obžalovaný D. se tam jakoby zjevil, pak zas odešel. Neměla otevřené oči, aby to vše viděla. Hudba tam hrála dost hlasitá, jakoby gradovala. Domeček byl v tmavém lese, bylo tam velmi sporé osvětlení. Stravování tam v podstatě spíše nebylo, strava byla velmi chudá, bylo to na úrovni sušenek, jablek, nedostávaly hotové jídlo, občas nějaký rohlík,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

za který byla docela ráda. Svědkyně uvedla, že z vlastních nákladů investovala do školy Poetrie 20 000–30 000 Kč.

52. Svědkyně J. B. uvedla, že je to již delší doba a na detaily si nepamatuje. Poznávala různé lidi, samozřejmě J. i B. v rámci astrologie jógy. Neviděla na tom nic špatného. Zná termín odháčkování, ničeho podobného se neúčastnila, tehdy nevěděla, o co jde, později se to dozvěděla z médií. Pokud jde o to, jak probíhaly semináře např. v Odrlicích, tak tam byli lektoři, některý se věnoval astrologii, některý józe. Stalo se, že měli třeba dva dny pouze melounový půst, vodu měly normálně v nádobách ze studny. Někdy se absolvoval i suchý půst, jedno nebo dvou denní, což znamená, že se ani nejí, ani nepije. Potom se cítila špatně, potom si řekla, že z akce odejdu, pak se ale srovnala, když dostala nějaké jídlo. Stalo se, že někdo seminář opustil. Probíhaly tam dechová cvičení a různé meditace, snad tam probíhalo i holotropní dýchání, ale ona se toho neúčastnila. Nikdo se jí nesvěřoval, co na seminářích prožil. Pokud jde o obžalovaného D., tak jí přišlo, že je takový vzácný, třeba se objevil na hodinku, na dvě. Zná M. T. z několika akcí, ale nepoutalo je nějaké silné kamarádké pouto. Pokud byla dále svědkyně dotazována k termínu odháčkování, uvedla, že čas hraje roli a že už si nepamatuje na detaily, jména lidí, proto byla čtena v další části její výpověď z přípravného řízení, kde mj. k termínu odháčkování uvedla, že o tom mluvil J. na své přednášce, kdy účastnice se vzájemně masírovaly pod jeho vedením. Jedna účastnice ležela na zádech a ony ji štípaly do hýždí a on řekl, že je to způsob, jak se odháčkovávají závislosti z předchozích vztahů. Ona tedy pod pojmem odháčkování rozuměla to štipkání mezi sebou. Od J. ani od nikoho jiného neslyšela, že by odháčkování mělo spočívat v pohlavním styku. J. měl autoritu, byl charismatický pro ženy a ony se předháněly, kdo bude v jeho blízkosti. On po nich požadoval odvedenou práci, takže se snažily, aby byly co nejlepší, aby je ohodnotil. Pokud jde o to hluboké dýchání, svědkyně uvedla, že se toho dýchání bála, takže to asi neprováděla zcela správně a neprožívala to tak, jak se to prožívat mělo, neboť člověk se měl dostat do nějakého stavu vědomí nebo do transu, ale jí se to nelíbilo, takže se do toho nepoložila.
53. Svědkyně M. J. P. vypověděla, že rovněž ona má zkušenost se školou Poetrie, kdy v roce 2003 pracovala v Brně a náhodou na podzim zašla na astrologický kurz, který vedla S. E. a ta ji právě kontaktovala, jestli by nechtěla studovat školu Poetrie, s čímž svědkyně souhlasila. V roce 2004 se přestěhovala do Prahy, přesto chodila dále na semináře školy Poetrie, která měla určitý systém, plnili kredity, zkoušky, smskovými pokyny plnili zadání na webových stránkách, stahovali texty, které se měli učit, doma cvičit, apod. Na jaře 2005 jela na pout' do Maroka přes Španělsko. Ještě předtím v létě 2004 jí S. E. sdělila, co je odháčkování, připravovala ji na tento rituál tak, že měla cvičit flétnu a růže, dýchání do první čakry, kdy se stahují svaly pánevního dna. Sdělila jí, že je to skvělé, že je to tantrická praxe a odháčkování provede tantrický mistr pan D., který ji zbaví energetických háčků v těle, které v ní zanechali předcházející sexuální partneři. Sdělila svědkyni, že to vypadá jako normální sex, ale není to sex. Svědkyně sdělila, že neví, co si pod tím má představit. Přesto jela na seminář do Odrlic, kde k odháčkování mělo dojít. Stručně před soudem uvedla, že ji obžalovaný odháčkoval dvakrát za sebou. Byla překvapená, neboť jí bylo E. sděleno, že to není sex, přesto to sex byl. Dělala ředitelku jedné fakulty ve škole Poetrie, psala různé účtenky, dělala práci pro obžalovanou P. a obžalovaného D.. Poté otěhotněla a tím pádem věděla, že nebude moci pokračovat, že už ani nechce, chce se věnovat miminku a nechce investovat energii do školy Poetrie.
54. Svědkyně uvedla, že někdy v roce 2008 nebo 2009 se jí svěřila velmi dobrá kamarádka P. Č., nyní A., co s ní byla taky jednou na týdenním semináři v Odrlicích a která se s ní pak přestala kamarádit, kdy jí sdělila, co v těch Odrlicích probíhalo, když tam svědkyně P. nebyla. P. Č., nyní A. se svědkyni svěřila, že tam probíhalo hromadné odháčkování. Svědkyně P. pak z různých stran i od svého tehdejšího partnera měla informace, že v podstatě odháčkování je zneužívání, že škola Poetrie je sekta, že to není v pořádku, proto v roce 2009 se školou absolutně ukončila veškeré kontakty.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

K dotazům svědkyně upřesnila, že P. Č. se jí svěřila, že když jeden večer dělali to dechové cvičení flétna a růže, byly rozděleny do dvojic a když se jakoby dodýchávalo, tak část z nich včetně svědkyně P. byly odeslány spát a ta skupinka, co tam zůstala, pokračovaly v dýchání a P. Č. svědkyni řekla, že tam přišel J. a všechny odháčkoval. S tím se jí svěřila až několik let poté. P. Č. jí řekla, že z toho byla strašně překvapená, nelíbilo se jí to, brala to jako manipulaci, zneužívání, na seminář přijela duchovně pracovat a nepřijela tam mít s někým sex. Svědkyně doplnila, že při tomto dýchání se člověk dostává do takového specifického stavu transu, jako kdyby do sebe dal pár panáků. Leží na zemi ponořen v tom dýchání, nemůže se zvednout, odejít, něco namítat, je ve stavu bezbrannosti. Na tom semináři v Odrlicích to nebylo zcela optimální, nebylo tam moc jídla, jedly nějaké instantní polévky a instantní kaše. Je jí známo, že více žen s tím mělo potíže, že tam nebylo pořádné jídlo.

55. Svědkyně uvedla, že zná R. S., kterou do školy Poetrie pozvala, byla to její kolegyně z práce. S ní potom po konzultacích dospěly k závěru, že co se děje ve škole Poetrie není úplně v pořádku, že je tam manipulace s lidmi, jejich zneužívání včetně sexuálního, protože většinou na poutě k J. jezdily mladé, krásné, úspěšné ženy. Pokud chtěla jet na pout' starší žena, bylo jí řečeno, že s ní už se nepočítá.
56. K semináři v Odrlicích dále popsala, že instrukce k dýchání dávala obžalovaná P.. Svědkyně dělala asistentku P. Č. do doby, než je poslaly jít spát. Hrál tam hlubší hudba na tantrické dýchání. Svědkyně uvedla, že v jeden večer byla odháčkována dvakrát, kdy jí obžalovaný řekl, že to ještě potřebuje dokončit, že na to ještě má energii. Svědkyně uvedla, že ona při dýchání neměla křeče, nebylo jí přitom špatně, při dýchání jí bylo hezky. Když viděla po dýchání P. Č., viděla, že je hluboko v tom procesu dýchání, podle ní úplně moc nevnímala, co se kolem ní děje. Po odháčkování se vytvářely koláže a na kolážích byly foceny určité ženy, dívky. Bývalo to na těch poutích. Svědkyně uvedla, že ve škole Poetrie komunikovala hodně se S. K., vybavuje si dále E. D., M. Ž., L. K. z Prahy, L. L..
57. Svědek M. R. vypověděl, že K. B. je jeho bývalá přítelkyně, rozešli se v roce 2008, kdy začal podnikat. Jeho přítelkyně jezdila stejně jako svědek na kurzy jógy, meditace, které probíhaly pokaždé někde jinde, někdy v Beskydech, v Brně, v Praze. Na seminářích byli vždy rozděleni zvlášť muži a ženy. Zmiňovala se něco o tom, jak probíhá nějaký rituál odháčkování, že se má snad jednat o přerušování nějakých minulých partnerských vazeb. Svěřila se mu, že rituál podstoupila, ale nelíbila to nějak podrobně. On na to v podstatě nijak nereagoval. V přípravném řízení uváděl k rituálu odháčkování, se kterým se mu svěřila K., že to probíhalo na semináři, že tam byla tma a hudba, nějaká svíčka a zvláštní atmosféra a že J. odháčkovával nějaké účastnice semináře a že to spočívalo v nějakém částečném pohlavním styku a že se K. o tom pravděpodobně špatně mluvilo a nevyjadřovala se úplně jednoznačně, svědek uvedl, že jednoznačně se nemohla vyjádřit, nemohla to popsat, neboť z toho sama byla zmatená. Svědek sám z toho byl zaskočený a smutný, neboť mu přišlo, že už to přesahuje esoterické zaměření školy, že už to není košer a tím pro něj a pro K. skončila celá záležitost Poetrie.
58. K této své výpovědi z přípravného řízení svědek uvedl, že to tak opravdu uvedl, s odstupem času už si vše detailně nepamatuje, snaží se nedůležité věci vytěsnit.
59. Svědkyně M. F. vypověděla, že v březnu 2007 byla oslovena neznámou paní na náměstí Svobody v Brně, která ji požádala o interview z důvodu, že je zajímavá, druhý den se potkaly při kávě. Představila se jí jako V. J., jako lektorka esoterické školy Poetrie, že tato škola je určena pro

1/2014

výjimečné ženy, které jsou schopné se duchovně rozvíjet. Obeznámila ji s fungováním školy, že tam probíhají lekce jógy, víkendové semináře, apod. Ve škole se postupuje po imaginárním žebříčku a mohla by se stát lektorkou. Pro svědkyni to znělo velmi zajímavě a V. na ni působila jako inteligentní, vyrovnaná, sympatická žena a neměla důvod jí nevěřit. V té době svědkyni F. bylo 17 let, byla velmi mladá. Zúčastnila se jednoho víkendového semináře zaměřeného na jógu a astrologii, ale po dvou hodinách ze semináře utekla, neboť ji vyděsilo, jak to tam vypadalo. 20 žen dělaly různé věci s energiemi, působilo to na ni sektářsky. Se svými pocity se svěřila V. J., která jí utěšila a svědkyně pak na semináři zůstala do konce a začala jezdit na víkendové semináře. O obžalované P. se dozvěděla, že je to bývalá ředitelka školy, že cestuje s obžalovaným D. v zahraničí a je to jeho pravá ruka. Obžalovaný D. byl zakladatelem školy, osvícený člověk, který vymyslel všechny nauky, které se učí.

60. K termínu odháčkování svědkyně F. uvedla, že po nějakou dobu o něm nevěděla vůbec nic, až po nějaké době jí V. J. řekla, že existují nějaké energetické háčky, které v ní zanechávají při pohlavním styku partner a tento háček ženě odčerpává energii. Žena je pak taková sešlá a muž naopak vzkvétá, a že obžalovaný D. jako guru J. je jeden z osmi tantriků, který umí ženy těch háčků zbavit, ale že to není pro každého a jen pro vyvolené.
61. Svědkyně se dále vyjádřila k tomu, kdy poznala obžalovanou P., že to bylo na jednom speciálním semináři pro vybrané studentky na speciální pozvání, kde je fotografovali a neví, k čemu ty fotografie sloužily. Ústředním motivem byla žena v jógové pozici, neoblečená nebo je ve spodním prádle. Jednu takovou koláž pak vytvořil obžalovaný D. poté, co se vrátila z Malajsie a ze školy odešla. Obžalovaný D. vytvořil tuto koláž, kde umístil její fotografii, kde je nahá s nevalným popisem. V textu napsal, že se účastnila pouti v Malajsii a že ho velmi prosila, aby takový astrofokos vytvořil. Do Malajsie se svědkyně dostala po půl roce, byla tam asi 10 dnů, kde viděla naposled obžalovaného D., byla tam společně se studentkou Z. P., kde je obžalovaná P. fotila v tangách v různých pozicích s odůvodněním, že obžalovaný D. s těmito fotografiemi bude dokončovat léčebný proces. Následně tuto fotografii jedna studentka školy Poetrie rozeslala mezi její spolužáky na gymnázium s jejím jménem a urážlivým popisem „*podívejte se, vaše spolužačka nafotila porno*“. To bylo poté, co ze školy Poetrie odešla. Svědkyně F. uvedla, že ze školy Poetrie odešla z důvodu toho, co se odehrálo na pouti, kde došlo k odháčkování. Jela tam se svojí studentkou Z. P. v říjnu 2008. Během studia získávala různé body a dostala se na pozici lektorky, body jí udělovala ředitelka školy L. Č., kterou však nikdy neviděla. Na pout' ji pozvala společně se Z. P. obžalovaná P.. Do té doby vůbec nevěděly, o čem odháčkování spočívá. Na letišti v Kuala Lumpur je vyzvedla obžalovaná P., která byla ve škole po obžalovaném D. druhá nejvýše postavená, všichni ji velmi uctívali, nedalo se jí nic odmítnout. Ta je odvezla taxikem do hotelu, kde si od ní vzala pasy. Zakázala jim užívat mobilní telefon. Svědkyně uvedla, že se Z. bydlely na jednom pokoji, za chvíli se obžalovaná vrátila, zda ví, co je odháčkování. Řekla jí, že J. je tantrik a že jde o léčení, kdy je žena zbavována svých energetických háčků a že je potřeba to aspoň jednou podstoupit. Oběma se jim to moc nezdálo, ale nedalo se moc odporovat, protože kdo ve škole projevil odpor, byl označen za nevděčného, neschopného, byli ponižováni ze všech stran. Obžalovaná P. je pak vzala na pokoj k obžalovanému D., kde jim řekla, ať se vyslečou do kalhotek. Obžalovaný D. tam už ležel na posteli, řekl jim, ať se posadí, zavřou oči a neotvírají je za žádnou cenu a zhluboka dýchají. Svědkyně F. uvedla, že poté jí dal obžalovaný ruku do kalhotek, řekl, ať se položí a že se mohou držet za ruku. Pak došlo k surovému pohlavnímu styku, který skončil velmi záhy. Potom jim obžalovaný D. povídal, jak byl v blázinci, chtěl spáchat sebevraždu a různé další bizarnosti. Poté obě ženy z pokoje odešly, šly se umýt a spát. Na pouti byla 10 dnů, obžalovaného viděla vícekrát, musely ho například masírovat. Po prvním pohlavním styku s obžalovaným tři dny svědkyně krvácela, pak už obžalovaného navštívila jen Z. P. sama.

1/2014

Svědčce uvedla, že během tohoto pobytu v Kuala Lumpur měl obžalovaný D. vůči ní několikrát agresivní výstupy, křičel na ni na veřejnosti, obžalovaná P. ji několikrát udeřila, například za to, že zapomněla říct slovo prosím. Pak přijeli do Melaky, kde měla s obžalovaným další pohlavní kontakt, respektive anální styk. Bylo to proto, že obžalovaná P. si myslela, že svědkyně i Z. P. užívají antikoncepci a když jí svědkyně F. řekla, že antikoncepci nemá, tak to obžalovanou P. velmi rozčílilo. Když potom šla svědkyně F. za několik hodin za obžalovaným D., obžalovaná P. jí řekla, ať si lehne, zavře oči a pak došlo k tomu análnímu styku. Pak už svědkyně obžalovaného D. jen masírovala ve společnosti Z. a B.. Jenou po ní chtěl orální styk, ale to se mu nepovedlo. Byla vykázána do koupelny, to vše se stalo na této pouti. Svědkyně uvedla, že na této pouti se cítila příšerně, bezmocně, ponížene, obelhaně, připadala si jako v pasti. J. jí připadal jako psychopat, do toho tam byla ta Z., která o škole nic nevěděla, potřebovala oporu, kterou jí svědkyně měla dělat, cítila se pod tlakem z mnoha stran. O tom, jak se má chovat v přítomnosti obžalovaného D. byla instruována svědkyně svojí lektorkou V. J. a pak L. Č.. Bylo to přikázání v duchu, že před J. se nesmí kýchat, nesmí se ho na nic ptát, nesmíte mít negativní myšlenky, B. i J. se mají přivést dárky, má si vzít na sebe hezké oblečení především hezké spodní prádlo. Po J. má uklízet, být mu ku pomoci cokoliv bude potřebovat. Podle instrukce P. měla mít pružné spodní prádlo, co se dá rychle odhrnout. Aktu odháčkování nic nepředcházelo, přišly do místnosti, pozdravily, vysvlékly se dle pokynu obžalované, sedly si na postel, obžalovaný jim řekl, ať zavrou oči, pak řekl svědkyni, ať si lehne na záda, dal jí ruku do kalhotek. Svědkyně uvedla, že se nemohla bránit, byly naučené, že jakýkoliv odpor je potrestán a nežádoucí. Během kontaktu s obžalovaným se se Z. držely za ruce, svědkyni to bolelo, Z. evidentně taky, což usuzuje ze stisku ruky. Ani jedné z nich to nebylo příjemné, bylo to bolestivé a obě u toho brečely. Obžalovaný v tu dobu byl víceméně plešatý, měl vousy, zkažené zuby, které si pravděpodobně nečistil a moc ne nemyl. Rozhodně nebyl přitažlivý. Svědkyně uvedla, že jak ona, tak Z. P. měly podlitiny od obžalovaného v zápalu pohlavního aktu, během kterého byly pasivní, aktivní byl obžalovaný. Svědkyně jen ležela, najednou do ní obžalovaný vniknul. Podlitiny měla z jeho stisku, šlo i o škrábance.

62. Když se vrátila do Čech, byla ubytována u L. Č. a u dalších, které vyzvídaly, jak o nich B. s J. mluví. Neřešily, co se v Malajsi dělo, tvářily se velmi nadšeně, sounáležitě, že už taky viděla J.. Měly zájem jen o to, jestli o nich obžalovaný mluví pěkně.
63. Svědkyně uvedla, že postupně se jí pár lektorek školy svěřilo se svými příběhy, které nepřišly svědkyni v pořádku, proto se s V. J. domluvila, že ze školy Poetrie odejdou. Na webové stránky svědkyně sepsala svůj příběh pro ženy stejně jako příběhy dalších lektorek, které chtěly zůstat v anonymitě. Založila dvojice webové stránky, rozhodla se věc oznámit. Chtěly varovat ostatní studentky. Společně s T. T. udělaly společně dvě besedy, natočily dokument. Domluvily se s panem V., který byl odborník na sekty, že udělají osvětu pro veřejnost, jak může probíhat úpadek do sekty.
64. Svědkyně uvedla, že ze školy Poetrie znala M. H., se kterou měla kamarádský vztah, která jí řekla, že je svobodná matka a že dítě, které má, má s obžalovaným D..
65. K dotazům upřesnila, že před pohlavním stykem s obžalovaným jí nikdo neřekl, že půjde o pohlavní styk, nebyla instruována o tom, čeho se odháčkování týká. Příběhy jí sdělily V. J., M. H., K. M., P. C., H. P., další jména už si nevybavuje. Sama nešla na policii, kontaktovali ji dva komisaři z ÚOOZ, navštívili ji přes projekt M..
66. Svědkyně Z. P. uvedla, že s obžalovanými se setkala před více, než 10 lety při cestě s kamarádkou do Malajsie. Svědkyně P. dále vypověděla, že o tom, co obnáší odháčkování se dozvěděla až po

1/2014

příletu do Kuala Lumpur na hotelovém pokoji. Dřív se o to nestarala, byla lehkomyšlná, nezodpovědná. Uvedla, že měla možnost odmítnout, nikdo jí nebral pas. Přesto, že se bála, tak s odháčkováním souhlasila. Obžalovaná P. jí sdělila, že odháčkování je pohlavní styk. Svědkyně uvedla, že se bála říct ne, proto svůj nesouhlas nevyjádřila. Později se k ní chovali pěkně, pochopila, že se nemá čeho bát. Na cestě byla s kamarádkou M. F.. Ta se taky podrobila odháčkování, byla u toho v té místnosti. Byl tam D., P., M. a svědkyně. Vše trvalo krátce, šlo o krátkou soulož, která trvala několik minut, pak šli do svého pokoje, s M. se o tom nebavily, byly unavené, každá to zpracovávala. Je to už 10 let, tak si to nepamatuje. Cestu do zahraničí jim zorganizovala V. J.. Při odháčkování s ní obžalovaný nemluvil. Působil na ně velice klidně, nechoval se násilnický. Následně k dotazu uvedla, že dopředu nebylo řečeno, o co půjde, to zjistila až po příjezdu do Kuala Lumpur od P.. Myslí, že u toho byla i P. F., ale neví to přesně. Nevybavuje si, že by při kontaktu s obžalovaným někdo plakal, nebolelo jí to.

67. Pokud svědkyně P. byla seznámena s výpovědí svědkyně F., která uvedla, že svědkyně P. při odháčkování s obžalovaným D. plakala a silně jí tiskla ruku, pak svědkyně P. uvedla, že si to nepamatuje. Nepopírá, že měla strach, že tam byly nepříjemné emoce a pokud plakala, je těžké si to nějak objektivně vybavit. O krátký pohlavní styk s obžalovaným D. šlo během tohoto pobytu ještě několikrát. Souhlasila s tím, bylo to vědomé. Opakovaně se stalo, že odmítla a obžalovaný to respektoval. Nepamatuje si, že by musela obžalovaného škrábat, ale masírovala ho.
68. K dotazům upřesnila, že společně s M. F. byly překvapené z toho, co vlastně odháčkování znamená, neboť do té doby to nevěděly. Předpokládá, že pro F. to byla minimálně stejně nepříjemná záležitost. Ví, že pro M. to bylo bolestivé, neboť asi byla panna. Vybavila si, že obžalovaná P. usnula, a když se probudila, tak vyjádřila nespokojenost s tím, že se hezky o obžalovaného nepostaraly. Obžalovaná na ně nezvyšovala hlas, nepoužívala nadávky. Vnímala to jako pasivní agresi, respektive vyjádření nespokojenosti. Obžalovaný neměl problémy s čistotou, ale nepoužíval kondom. Školu Poetrie v lednu opustila s ohledem na celou záležitost této kampaně kolem obžalovaného D. a obžalované P., když se objevovaly informace ohledně odháčkování, že tam docházelo k fyzickému násilí. Pro svědkyni to bylo psychicky náročné, když se vyrovnávala s touto situací, kladla si za vinu, že se zachovala nezodpovědně a hloupě, když si uvědomila, že došlo k pohlavnímu styku s mužem, který měl pohlavní styk pravděpodobně s dalšími desítkami, ne-li stovkami žen. Bála se o své zdraví, podstoupila testy na HIV a pohlavní choroby. Bylo to pro velmi nepříjemné, styděla se, nevěděla, čemu má vlastně věřit. Bylo to pro ni ponaučení vyvarovat se podobným jednáním. Svědkyně uvedla, že krátce po pobytu v Malajsii snad vůči obžalovanému D. cítila krátkou zamilovanost, ale s odstupem času si uvědomila, že je těžké to pojmenovat správně. Odháčkování podstoupila z důvodu, že jí bylo řečeno, že jí to pomůže.
69. Svědkyně D. O. uvedla, že do školy Poetrie se dostala v roce 2005, kdy začala na základě doporučení sestřenice M. H. hodit na cvičení jógy k S. K. nebo K.. Pak byla zvána na semináře. S. jí nabídla, že jí může zařídit návštěvu u guru J., který jí pomůže s problémy v osobních vztazích. Bylo jí sděleno, že má v sobě jako žena energetické háčky a že kvůli tomu se jí nedaří v životě a že tyto háčky dovede odstranit guru J.. Domluvila jí setkání snad v červnu 2005. Svědkyně dále popsala, že jela do Zlína, kde se seznámila s obžalovanou P.. Do Zlína jela společně se S.. Večer mělo dojít k odháčkování. Šli do nějaké místnosti, kde byla společně s B., která ji prováděla dechovým cvičením. Svědkyně byla jen ve spodním prádle, pak přišel J., svědkyně si neuvědomovala, co se odehrává a po čase jí došlo, že je to pohlavní styk. Obžalovaný na ni pokládal nejdřív nějaké kameny, svědkyně byla odevzdaná, myslela si, že jí pomůže. Vždycky po dohodě pak jezdila do Zlína k manželům Ž., vždy za účelem, aby se potkala s J.. Jeho pozvání se neodmítalo, neboť lektorkami byl takový glorifikovaný. Vše probíhalo v režii B. P., která říkala, co se bude dít.

1/2014

Pak ještě došlo párkrát k pohlavnímu styku s obžalovaným D., až po čase zjistila, že žádný vztah mezi nimi nebyl, že obžalovaný měl vztah podobný s většinou holek, které se v Poetrii vyskytovaly. K odháčkování svědkyně uvedla, že dopředu nevěděla, že odháčkování je pohlavní styk. Pokud by to věděla, pravděpodobně by to podstoupila, neboť k B. P. měla velkou důvěru. Zpětně to vnímá jako manipulaci, věřily tomu, co nebylo skutečné. Postupem času jí v Poetrii nabídli, jestli nechce dát výpověď v práci, což učinila a nějaký čas byla oficiálně lektorkou školy. Její veškerý čas byl organizovaný tím, co jí bylo dovoleno. Nesměla jezdit na dovolenou, za rodinou, bylo jí nařízeno kde a s kým má bydlet, na jaký seminář má jet, který má organizovat, do jakého města a tak nějaký čas fungovala. Samozřejmě tato situace byla nepříjemná, začala si uvědomovat, že její život se nezměnil pozitivním směrem, ale spíše naopak. Když se sblížovala s dalšími lektorkami, nepřišlo jí, že by nějaká z nich žila spokojeným životem. Pořád se jim říkalo, že musí vydržet 7 let práce na sobě a pak teprve uvidí výsledky. Přesto poznala nějaké holky, které tam byly takovou dobu a nepřišlo jí, že by to byly osoby, které by chtěla následovat. Byly ustrašené, žily jenom tím, co jim kdo nařídil, dovolil. Tím, kdo jim to nařizoval, byla hlavně obžalovaná P. jako hlavní ruka obžalovaného D., která všechno vyřizovala a organizovala. Svědkyně uvedla, že nebyla úspěšná lektorka, neměla žádné žáky, na čas byla ze školy vyhozena. Na jaře 2007 se jí podařilo ze školy Poetrii odejít, neboť si začala uvědomovat, že to pro ni nebylo vhodné.

70. Svědkyně uvedla, že nějakou dobu bydlela u Ž. v domě, jezdili tam různí lidé, o kterých věděla minimálně M. Ž., která byla v blízkém kontaktu s obžalovanou P. a měla přehled o všech holkách, které tam docházely.
71. Svědkyně se dále vyjádřila například k průběhu pouti ve Španělsku, kde byla svědkem fyzického násilí ze strany obžalovaného D. k lektorkám například z důvodu, že obžalovaný bolely zuby, který to zdůvodnil tím, že za to může její špatná energie. Vytáhl z auta třeba L. K., která s ním šla za auto a pak viděla, že tato má odřeniny, modřiny. Také obžalovaná P. měla často modřiny a určité jim tato zranění způsobil obžalovaný D.. Obecně to braly jako trest za něco, co špatného udělaly ony. Zná E. D., která věděla o fyzických napadáních svědkyň a spíš je uklidňovala, že je to v pořádku, že mají být rády, že to J. dělá pro jejich dobro. Svědkyně si dále vybavila, že jedna z lektorek M. H. po odháčkování dopadla tak, že skončila v nemocnici. Mělo u ní dojít k protrhnutí dělohy, zůstala po aktu v kaluži krve. M. H. je její sestřenicí. Byla nějakou dobu v Poetrii a měla dítě s obžalovaným D.. Ta o tom nemluvila, bylo to tabu, obžalovaný se k dítěti nehlásil. Se sestřenkou H. se o tom bavily, ona jí řekla, že otcem je obžalovaný D. a popsala jí situaci, kdy k tomu došlo. Když jim sdělila, že je těhotná, bylo jí řečeno obžalovanými, že to není možné, že obžalovaný je neplodný.
72. Za dobu, co byla ve škole Poetrie, byly ředitelkami školy E. D., M. H., L. Č., V. J. a B. P..
73. Svědkyně uvedla, že když od roku 2007 v Poetrii nefungovala, pak se dozvěděla, že odešly další dvě lektorky, které jí zkontaktovaly, a pak proběhla nějaká beseda s religionistou panem V., která jí pomohla v tom, aby pojmenovala věci a pochopila, co se mohlo stát. Pan V. na besedě hovořil obecně o sektách, jak vnikají, jak fungují. Ty dvě lektorky, které odešly a které zmiňovala, byly V. J. a M. F.. S M. F. se setkala přede dveřmi před soudem po deseti letech, předtím v kontaktu nebyly. S V. byla v kontaktu jen po sms, kde se již zmiňovala, že bude další soudní líčení, nic bližšího si nesdělávaly.
74. Svědkyně L. K. uvedla, že poprvé v roce 2003 se dostala na prožitkový večer S. E. E. a pak navštěvovala její semináře po dobu jednoho roku. Poté jí S. nabídla, že by se mohla zúčastnit

1/2014

odháčkování s obžalovaným D.. To proběhlo v roce 2004 ve Zlíně v domě paní D. S.. Dýchala cvičení flétna a růže do spodní části břicha, v průběhu rituálu obžalovaný používal krystaly, které jí pokládal na tělo. Po celém tom rituálu se cítila výborně, cítila pozitivní změnu. Po odháčkování jí S. s P. vzaly na oběd a bylo jí doporučeno 40 dní o rituálu nemluvit a provádět dechová cvičení. Svědkyně se pak zúčastnila různých seminářů i v Odrlicích, i v zahraničí.

75. Pokud svědkyně byla dotazována k detailům tzv. odháčkování, pak uvedla, že ve většině případů je třeba, aby došlo k penetraci, ale pokud by žena měla pouze jednoho partnera, stačil by tantrické polibek, kdy se penis dotkne pouze vchodu vagíny. Ona tomu stále věří. Byla to prestižní záležitost, kam všichni chtěli. Na poutě jezdila S. K., S. E., H. P., V. J., B., D. N., P. C. a spoustu dalších. Svědkyně uvedla, že byla přítomna osobně odháčkování dalších žen obžalovaným D., kdy si vybavila B. H., R. A., H. J., bylo jich asi 10.
76. Svědkyni bylo předestřeno ze záznamů zajištěných při domovní prohlídce její poznámky, např. „*D. 18 let, Praha, telefon, s čím má zkušenosti, s čím má problémy, má přítele, v kroužku 44 a v zůvěru je uvedeno blond, MO, 168, atd.*“. K tomu svědkyně vysvětlila k dotazům soudu, že ženy byly rozděleny do typu A, B, C podle energie ženy. Pokud byla dotázána, zda na to mělo vliv, jak byla vysoká, jestli byla blondýna a měla modré oči, svědkyně odpověděla kladně, i když si nevzpomíná, kde tuto informaci získala. Ženám říkala, že dojde k průniku, obžalovaná P., ženy s tím souhlasily, z jejich strany to bylo dobrovolné. Vzpomněla si na jednu slečnu z Brna, která po konzultaci s obžalovanou P. léčení odmítla. Po pár dnech si to však rozmyslela a léčení podstoupila. Svědkyně dále hovořila o zpuštění pomlouvačného webu, na kterém spolupracovaly J., C., P., N., u kterých ji to překvapilo. Nechápala, proč se to děje, z jejího pohledu všechno bylo v pořádku. Nikdy neviděla na škole Poetrie nic špatného.
77. Svědkyně nebyla sto okamžitě odpovědět na otázku, zda byla kýmkoliv ve škole Poetrie napadena, kdy sdělila, že to byly momenty, když se obžalovaný D. rozzlobil, několikrát ji uhodil, dle dohody. Přesto nebyla schopna přes opakované dotazy a poskytnutý prostor svědkyně odpovědět, na čem se, s kým, konkrétně s obžalovaným D. dohodla. Následně uvedla, že se s obžalovaným D. dohodli na tom, že jí povede a že v rámci toho jí může i fyzicky trestat. Obžalovaný D. ji mohl trestat z důvodu, že z jeho pohledu udělala chybu nebo něco špatně. Z jejího pohledu byl obžalovaný pohledný, sexy chlap a každá z lektorek chtěla mít jeho pozornost. Potom zhrzené kočky spustily pomluvu. Rozhodně není pravdou, že by obžalovaný byl zanedbaný muž se zkaženými zuby, který se nemyl.
78. K obžalované P. sdělila, že ta rozdělovala ženy do skupin a seznamovala je se způsobem liturgie. Po krátké období byla ředitelkou školy. Obžalovaná P. rozhodovala o rozdělení dívek do skupin podle vzhledu a vzdělání. Nemůže dát ruku do ohně za to, že všechny ženy, které podstoupily odháčkování, věděly o tom, že obsahuje pohlavní styk. Nebyla u toho, když s tím byly seznamovány, protože některé z nich byly v Poetrii dříve, než ona. Ví to z toho důvodu, že se o tom bavily. Zná pouze jedinou D. N.. Byly spolu na poutích. Ta D. pak měla krátký vztah s D. (mohla být provdaná O.). D. podstoupila odháčkování, ale svědkyně neví, jestli jí bylo sděleno, v čem odháčkování spočívá. Svědkyně uvedla, že když byla ona obžalovaným odháčkována, věděla, co dělá, mohla se hýbat, mluvit, povídala si s obžalovaným, co bylo k večeri, on se jí ptal na prvního partnera, nejstaršího partnera, apod.

1/2014

79. Z dalších dotazů vyplynulo, že před svědkyní byla v jednacím síni D. N. – t. č. D. O.. Pokud svědkyni bylo předestřeno, že právě svědkyně D. O. vypovídala jinak, než ona, tak svědkyně uvedla, že ji to nepřekvapuje, neboť D. O. byla právě jednou z těch, které zpustily lživou kampaň. Asi byla zhrzená, jinak to nedovede nazvat.
80. K semináři v Odrlicích svědkyně uvedla, že si člověk mohl zvolit typ programu, mohl být asketičtější, kdy tam byly i půsty, které však byly dobrovolné. Na snídaně byly breakfast drinky nebo ovesné kaše, pak bagety a rýže. Strava byla prostá, ale výživná. Popily čaj. V Odrlicích na tantrickém rituálu byla skupina žen, kde ležely do kruhu ve dvojicích, hrála tam hudba, provádělo se dechové cvičení flétny a rúže, pracovalo se ve dvojicích, docházelo k intimním dotykům, některé ženy tam měly orgasmus, což ví např. od slečny, která s ní byla ve dvojici. Usuzuje to ze vzdychání, neboť jí dráždily klitoris. P. Č. zná podle jména, P. C. ze seminářů, L. Ch., M. T., K. B., S. F., R. Č. si nevybavuje.
81. Pokud v přípravném řízení uváděla, že byla přítomna u odháčkování u dvou, třech žen, kdežto u hlavního líčení mluvila o větším počtu žen, svědkyně uvedla, že přesné číslo již neví, je to její odhad.
82. Svědkyně L. Č. uvedla, že ve věci nechce vypovídat, neboť má obavy, které však nebyla schopna nijak blíže specifikovat. Po poučení soudem, kdy je možné odmítnout výpověď, svědkyně uvedla, že nemá důvod odmítnutí výpovědi, nicméně nevypovídala souvisle a pouze k dotazům soudu a stran trestního řízení. Svědkyně uvedla, že se s obžalovanými nestýká a poškozené nezná. Zná termín odháčkování, kterého se sama účastnila. Nebyla u odháčkování P. C.. Zná ji, neboť tam byly ve stejnou dobu. C. dělala lektorku a stejnou fakultu jako svědkyně. K termínu odháčkování svědkyně uvedla, že je to pohlavní styk s mistrem, který má klientku obohatit, pro ni to bylo v pořádku. Věděla dopředu, o co jde, řekla jí to její kolegyně ze školy M. H. a paní B., která jí k odháčkování přivedla. Povíдалa jí to i obžalovaná P., byla řádně poučena.
83. K obžalovanému D. svědkyně uvedla, že ho vnímala jako určitou autoritu, jako vzor, ke kterému ráda vzhlíží. Když ho viděla na seminářích, působil na ni lidsky, že mu jde o to, aby se lidem dařilo dobře. Nikdy nebyla přítomna tomu, že by měl násilnické sklony.
84. Při odháčkování je dle svědkyně nutná součinnost ženy, má dýchat do břicha a do srdce, pootevřít ústa a zavřít oči. Je určitá kooperace s tou ženou. Žádná žena si nikdy nestěžovala, že byla při odháčkování znásilněna. Pokud jde o stravování na semináři v Odrlicích, bylo standardní, pečivo, zelenina, instantní nápoje, hlad tam nebyl. Vždy byla pauza dvakrát, třikrát denně na jídlo. Vzpomíná si, že v Odrlicích nějaká skupina ženských odjížděla, že jim byla zima, byly to starší ženy. Ženy, které byly ve škole Poetrie, k obžalovanému měly vztah jako k duchovnímu mistrovi. Posuzuje to tak podle sebe. Má za to, že i ostatní to tak museli vnímat. Pravděpodobně některé z žen byly do obžalovaného i zamilované. Byla na několika poutích s obžalovaným D. a s obžalovanou P., má za to, že jednou nějaké slečně půjčovala peníze na pout'. Svědkyně uvedla, že v roce 2007-2008 byla administrátor ve škole Poetrie, který má právo disponovat s penězi školy. Po roce 2010 už peníze u sebe neměla. Svědkyně uvedla, že u sebe v bytě měla finanční prostředky ve výši 121 750 Kč, z části to byly její peníze a pak si i nějaké peníze u ní nechávala L.K., nebyly to peníze školy Poetrie. Pokud v předchozí výpovědi uváděla, že to bylo i 600 000 Kč a že to bylo ze seminářů a 4 000 000 jí předávala obžalovaná P., pak svědkyně uvedla, že to jde o peníze, které byly v bezpečnostní schránce. To se jednalo o jiné peníze. 600 000 Kč byly její peníze bez bližšího odůvodnění.

1/2014

85. Svědkyně T. T. uvedla, když jí bylo asi 21 let, byla ve stresu, ztratila životní motiv, v tom okamžiku se seznámila se slečnou jménem H., která jí říkala, jak jde na sobě dál pracovat, že jde o cvičení jógy, apod. Říkala, že jí domluvila nějaké setkání. Jely snad společně do Otrokovic nebo do Zlína. Taxíkem dojely do nějaké čajovny, kde jí H. říkala, že je ředitelkou nějaké školy Poetrie, ukázala jí nějaké dechové cvičení. Svědkyně byla trošičku tak omámená. Pak tam přijela B., která se na svědkyni podívala a řekla, že to nemá smysl. Svědkyně se lekla, že je ztracený případ, načež jí obžalovaná řekla, že to můžou zkusit. Pak všechny tři nasedly do nějakého taxíku. Sice to bylo zvláštní, ale svědkyně jim důvěřovala. Obžalovaná jí říkala, že půjdou do nějaké kanceláře, ale v místnosti byla postel, což svědkyni přišlo divné. Obžalovaná říkala, že to prodýchají, řekla jí, jak to bude probíhat, že to musí proběhnout sexem. Svědkyně jí odpověděla, že je to divné, že se necítí dobře, načež obžalovaná začala být přísná a na svědkyni tlačila, že si na ni teď udělal čas, že má jenom pár žen ročně, že je to hodně náročné. Svědkyně na to reagovala tak, že byt' jí z toho nebylo dobře, řekla, že nemá co ztratit, že to zkusí, říkala si, že by ani nevěděla, kam si má zavolat taxík, že nezná adresu. Chvilí musela dělat dechové cvičení, byla omámená. Říkali jí, že má mít zavřené oči, byla celá stažená, tělo s tím nesouhlasilo, snažila se přežít. Přišel obžalovaný D., dával okolo nějaké kamínky, pak odešel a ještě jí říkal, ať pořád dýchá. Svědkyni se motala hlava, brněly jí ruce, byl to zvláštní pocit. Cítila se do toho vmanipulovaná, neviděla cestu ven. Pak to proběhlo, jela zpátky, cítila se pod psa. Chvilí byla členkou školy. V prvním náznaku, že jde o sektu, okamžitě odešla. Pak se snažila kontaktovat co nejvíce holek, aby je z toho dostala ven.
86. K dotazům svědkyně upřesnila, že tehdy byla bruneta a proto měla málo bodů. Byla přidělena nějaké V., která jí vyprávěla o poutích, které se jí naštěstí vyhnuly, protože nebyla blondýna. V. vyprávěla, že měla s obžalovaným zkušenost násilného charakteru, že ji mlátil, ženy mu musely sloužit, masírovat to a ty, které pro něj nebyly atraktivní, posílal na nějaké cvičení třeba na pláž a ty, které byly atraktivní, pro něj vykonávaly jisté služby. Ke svému rituálu doplnila, že B. na ni tlačila, svědkyně se bála, bylo jí zle, chtěla odjet, ale nevěděla, kam si zavolat taxík. Pak to sdílela s ostatními ženami. Cítila se znásilněná. Po tom rituálu v té kanceláři jí B. řekla, že potřebuje udělat nějaké fotky, svědkyně byla polonahá, držela si prsa, byla jen v kalhotkách, B. ji fotila z boku, zepředu. Říkala, že na fotce se odrazí energetické pole člověka, že se s tím může dál pracovat. Svědkyně pak už ty fotky neviděla, neví, že se dělaly nějaké koláže. Při tom dýchání jí hodně brněly ruce, kroutily se jí prsty i rty, bylo to náročné, byla taková zblblá, neměla pojen o čase.
87. Pokud jde o V. a M., ví o tom, že na stránkách Poetrie z nich dělaly zhrzené lektorky, které padly v nemilost a snaží se je poškodit. Na stránkách Poetrie to bylo jedovaté a ošklivé a to právě svědkyni hodně alarmovalo.
88. Svědkyně I. Š. uvedla, že poprvé přišla na akci obžalovaných v roce 2000 nebo 2001. Zajímalo ji feng-šuej, které dělá dodnes, pak začala jezdit na nejrůznější akce, byla v Odrlicích, v Beskydech, v Praze, jednou na zahraniční pouti. K obžalovanému měla kladný vztah jako k učiteli. Obžalovaná P. byla pravou rukou obžalovaného D., která obžalovaného obdivovala, měla k němu respekt a vztah podřízenosti. Pokud uváděla v přípravném řízení, že obžalovaná P. byla totální otrok obžalovaného D., neměla vůči němu žádná práva a byla jeho nástrojem a měla s ním očištěc a diví se, že je ještě naživu, pak v hlavním líčení k tomu uvedla, že na policii vypovídala pravdu. Pokud v přípravném řízení uváděla, že škola Poetrie jí rozložila partnerský vztah a ocitla se sama, bez rodiny, bez přátel, skoro bez peněz, a proto ze školy odešla, pak před soudem uvedla, že je pravdou, že ji to rozložilo, že se její účast ve škole partnerovi nelíbila, partnerský vztah si rozložila sama. Pokud něco jiného na policii, tak to vysvětlila tím, že uplynulo hodně let.

1/2014

89. K termínu odháčkování svědkyně uvedla, že jde o fyzický kontakt mezi osobou mužského pohlaví a ženského pohlaví. To jí řekla obžalovaná P.. Styk se mohl provádět pouze s tantrickým mistrem tedy obžalovaným D., ona sama rituál odháčkování podstoupila, kdy věděla, že půjde o pohlavní styk, dýchala speciálním způsobem, stahovala vnitřní svalstvo a tak to i proběhlo. Obžalovaný D. prováděl odháčkování s prezervativem, svědkyni to přišlo fér, neví, jak dlouho to trvalo. Obžalovaný si ji zavolal k sobě, ležel na posteli. Trvalo to velmi krátce, šlo o normální pohlavní styk. Pak už v Poetrii nebyla dlouho, neboť se obžalovaný odstěhoval mimo republiku. Je pravdou, že ztratila ostatní sexuální kontakty. Na odháčkování přivedla svoji kamarádku D. J.. Pak se jí ozvala H. P., která zjišťovala její postroj k obžalovaným, a když zjistila, že na ně nebude nadávat, kontakt s ní přerušila. To bylo před 13 lety. Pak se jí ozvala ještě V. J., kterou nikdy předtím neviděla. Ta chtěla napsat knihu o obžalovaném D. a obžalované P.. Při setkání svědkyni řekla, že chce ve knize napsat, aby vyšlo najevo, co se opravdu stalo. Svědkyni to nejdřív zaujalo, protože je novinář, ale podle ní se paní J. chovala divně, když seděla vedle ní, třeba se začala schovávat, že na ni někdo kouká a že jí to vadí.
90. K jejímu odháčkování došlo mezi rokem 2001-2003, v té době byl obžalovaný vyholený, vousy neměl, nevšimla si na něm ničeho divného, měl normální chrup. Svědkyně si myslí, že většina žen, skoro všechny se chtěly stát partnerkou obžalovaného D., ona však ne, protože měla partnera, kterého opravdu milovala. Pokud svědkyni bylo předestřeno, že řada dalších svědkyň ze školy Poetrie v té době byly také v partnerském vztahu, pak odpověděla, že asi byla starší ročník, následně doplnila, že skutečně může mluvit za sebe, takže pro svá tvrzení nemá žádné opodstatnění. Ví, že na pozici lektorek ve škole působily ženy, které byly odháčkovány a to M. R., E. B., H. P., S. K., D. S.. Ví to od nich.
91. Svědkyně J. F. vypověděla, že obžalované zná ze seminářů, do kterých začala chodit snad v roce 2003, kdy jí v roce 2002 zemřel manžel a nijak nevěděla, co se svým životem a přes kamarádku jí byla nabídnuta konzultace s obžalovaným D.. Proto za ním jednou zajela do Zlína. Pak možná další 3-4 roky jezdila na jejich semináře, tedy školy Poetrie. Ze začátku měla zájem o astrologii. O termínu odháčkování se dozvěděla z nějaké přednášky, v podstatě jí to nezajímalo, neboť s manželem byla od 15 let a jí se to netýkalo.
92. Svědkyně uvedla, že v létě roku 2004 se účastnila semináře v Odrlicích nebo na Horní Bečvě v Beskydech. Byli rozděleni zvlášť muži a ženy. Neví, zda to bylo podle věku. Na seminářích byl určitě dostatek jídla i pití. Nebyla to sice klasická strava, ale šlo o kelímkové instantní jídlo. Neví nic o vydávání stravenek, ale je to již hrozně dávno, takže neví, jestli tam ty stravenky byly. Svědkyně uvedla, že jednou, již neví kde, zda konkrétně na tomto semináři se účastnila nějakých dechových cvičení, jí nešlo se dostat do nějakého jiného stavu, neboť tyto metody jí nikdy nešly. Bylo jí to nepříjemné. Obžalovaná P. ji oslovila, jestli by ji neodvezla do Odrlic, takže jí svědkyně vyhověla a pak tam zůstala a tam se v podstatě dělo to dýchání. Byla tam tma, docházelo k nějakým tělesným kontaktům, byly rozděleny po dvojicích, mohlo tam dojít k nějakému vzrušení na základě tělesného dotyku na intimních partiích. Seminář vedla obžalovaná P.. Svědkyně uvedla, že ani nevěděla, na jaký seminář jde. Pokud uváděla v přípravném řízení, že ležela na zádech na karimatce a při tom dýchání jí S. K. hladila na intimních partiích, na genitáliích, ale jí to bylo nepříjemné, pak v hlavním líčení uvedla, že je to pravdou a tím to pro ni skončila. Vybauje si jméno M. T., S. K. nebo K., na seminářích hrála hudba. Instrukce o tom, jak má kdo dýchat, dávala obžalovaná P.. V průběhu dýchání zaregistrovala výkřiky a volání, jí to bylo nepříjemné. Soustředila se na to, aby to skončilo. Nepřišlo jí normální, že se vzájemně uspokojují, nelíbilo se jí to.

1/2014

93. Svědkyně V. P. vypověděla, že vypovídala popravdě už v předchozích výpovědích a je těžké se k tomu vracet po 14 dnech. Přesto vypovídala velmi podrobně, kdy sdělila, že byla se svou kamarádkou na kávě v pražské kavárně, kde ji oslovila obžalovaná P., že dělá nějaký výzkum, že by se jí líbila jako modelka na fotografie jógy a nakontaktovala ji na S. K. nebo K.. Když se předpokládalo, že v ní má nějakou důvěru. Tam se pracovalo hodně s motivy důvěry, S. měla vysvětlit, co to jsou háčky, jak vzniknou, jak jí ničí život, jak se jich může zbavit. Svědkyně uvedla, že to ji docela popudilo, protože četla knížku od Kastanedy, kde tematiku háčku zmiňuje, a proto, že vůbec někdo takhle s ní hovoří, jí přišlo nevhodné a podezřelé. Toho si všimla obžalovaná P., přítomna rozhovoru, vložila se do toho, a přestože prvotní postoj svědkyně byl negativní, obžalovaná jako zkušená manipulátorka ji dovedla přesvědčit. Následovala další schůzka, kde se postupně dostaly k tomu, že by svědkyně měla podstoupit odstranění háčků, když si ji vybrali. Začali používat argumenty, že se to umožní jen 5 lidem za rok, že takhle jí může mistr pomoci a že ona je vyvolená, apod. Jednalo se dle svědkyně o manipulativní techniku, která byla velmi účinná. Svědkyně v průběhu svého výsledku plakala, dlouze mlčela a až následně byla schopna dalšího sdělení, kdy uvedla, že k uvedenému prvému kontaktu v Praze došlo před 14 lety, kdy po prvním kontaktu byla předána právě té S., která ji zpracovávala na hodinách jógy v Konilově ulici, v ateliéru, v Praze. Pak byla kontaktována obžalovanou P. a následovaly ty schůzky ohledně háčků, jak je vyvolená. Uvedla, že jedna z posledních schůzek byla v kavárně v Praze na Flóře, kde jí bylo obžalovanou sděleno, že teď nastala ta chvíle, že nesmí prošvihnout životní šanci a musí jet na léčení. Svědkyně uvedla, že byla asi moc naivní, nakonec na to přistoupila. Přijeli do domu do ulice Dvouletky, kde zjistila, že v domě bydlela S. či S.. Dům byl prázdný. Když se za ní zabouchly dveře (svědkyně opět začala plakat), věděla, že je v přičích (svědkyně opět plakala, dlouze mlčela). Byla tam jen obžalovaná P. a někde tam měl být ten mistr. Neměla z toho dobrý pocit. Šli do právního patra do místnosti, kde bylo na zemi připravené ležení. Obžalovaná jí řekla, ať si odloží do spodního prádla. Svědkyně uvedla, že se nacházela v cizím domě, se šílenou ženou a viděla, že tam je nějaký chlap. Cítila velký strach, připadalo jí to jako ze špatného filmu, svlékla se do spodního prádla, obžalovaná P. ji instruovala, jak má dýchat a že nesmí otevřít oči. Svědkyně uvedla, že takto dýchala a přitom si říkala hlavně, ať to přežije a je rychle pryč, na všechno zapomene a ať to přežije (svědkyně opět plakala). To ještě nevěděla, co se bude dít. Prostě byla s cizími lidmi zavřená v cizím prostředí. Ti lidé nad ní měli plnou moc. Pak přišel propocení smradlavý chlap, udělal, co potřeboval, prostě ji znásilnil. Nemohla nic říct, bylo to velmi riskantní, cítila se zahnaná do kouta a odporovat by mohl na daném místě jenom sebevrah. Nechtěla nikoho naštvat, chtěla to mít rychle za sebou a jít pryč. Jakékoliv gesto, které by udělala, by bylo špatné. Muž by to mohl brát jako provokaci. Samozřejmě, že se stáhla a styk neměl tak jednoduchý, ale nebyla odvážná na to, aby ho např. odstrčila, byla hrozně vystresovaná. Neví ani, jak dlouho trval ten akt s mužem, mohlo to být v řádově 10-15 minut (v průběhu své výpovědi svědkyně opakovaně plakala). Muž odešel, přišla obžalovaná P., chtěla si ji vyfotit kvůli nějakým energetickým tokům. V tu chvíli svědkyně věděla, že byla znásilněna, ale obžalovaná P. do ní valila klíny v tom smyslu, že to bylo léčení, že udělá fotku, aby se to zkontrolovalo, fotila ji ve spodním prádle, přestože jí svědkyně řekla, že to nechce. Pak ji obžalovaná P. vzala na večeri. Po pár dnech ji kontaktovala, jestli čtvrtý, pátý den, zda by mohla přijet do Zlína. Svědkyně uvedla, že přijela. Nevěděla, že by se mohlo něco takového opakovat. Pokud svědkyně byla dotázána, jak by vysvětlila, že po tom, co popisuje znásilnění, znovu s obžalovanou P. pár dní na to jede do Zlína, pak uvedla, že si sama kladla podobné dotazy, že jí to nedávalo smysl, ale s odstupem času má za to, že byla zmanipulovaná, že si ani neuvědomovala, co činí. Pralo se v ní od začátku, že byla znásilněná, ale na druhé straně se k ní chovali jako k vyvolené, takže si říkala, že když pojedou do Zlína, tak že zjistí, o co jde. Ve Zlíně jely na Kudlov. Kam má jet ji instruovala obžalovaná P.. Zde jí bylo sděleno obžalovanou P., že je potřeba dvojité léčení a stalo se jí to samé. Mužem, který s ní souložil, byl obžalovaný J. D..

1/2014

94. Svědkyně uvedla, že jí pak bylo nabídnuto, aby chodila na kurzy jógy, případně je i vedla, což učinila. Svědkyně uvedla, že obžalovaný D. potřeboval z něčeho žít, mít ekonomické zázemí, proto musely do školy vodit dívky, které platily školné, jezdily na semináře, které platily. Takto byly instruované obžalovanou P.. Bylo jim sděleno, že mají oslovovat dívky s odůvodněním, že píšou diplomku a pak je pozvat na schůzku ohledně jejich názorů, měly je proklepnout prvními pěti otázkami, kdy měly k dispozici dotazníček a už z těch pěti otázek zjistili, jestli je to člověk, který je zpracovatelný na nabídku školy Poetrie. Při výběru dívek hrála stoprocentně vizáž. Měly vybírat ženy nebo mladé dívky, ideálně blondřaté, nejlépe s modrýma očima, okouzující, které mají mít dobrou energii. Prostě, aby šlo o pohlednou modrookou blondýnku. Svědkyně uvedla, že samozřejmě nepsala žádnou diplomovou práci na vysoké škole a neříkala pravdu. Jednala podle těch instrukcí, protože to tak fungovalo a dívky pro školu získala. Určitě pro školu Poetrie získala hodně mladých dívek. Ty pak zvaly na cvičení jógy, na kroužky. Svědkyně uvedla, že byla přítomna odháčkování dalších žen. Ve dvou případech, kdy měla sedět v koutě, jedna dívka byla Kanadanka, to bylo v Indii, druhá byla jménem A., která potom jako právní podávala trestní oznámení a tím jí ukázala, že vlastně není všechno v pořádku. A. byla příjmením snad B., už si to přesně nepamatuje, bylo to v zimě ve Zlíně. Odvezla ji tam podle pokynu obžalované P.. Obžalovaná P. si ty dívky pak stáhla stranou, tak je přesvědčovala. Svědkyně má za to, že obžalovaná P. dívkám neříkala, že půjde o pohlavní styk, neboť hrozilo, že dívka by se otočila a odešla a to nemohla riskovat, protože obžalovaný D. už byl připravený, už s tím počítal, že mu tam přivede někoho a pokud by se to neuskutečnilo, následoval by pěkný výprask. Svědkyně uvedla, že to pak obžalovaná P. dostávala kabelem od notebooku od obžalovaného D., čehož byla osobně svědkem. Svědkyně uvedla, že rovněž ji obžalovaný D. fyzicky napadl, bylo to v jednom případě, kdy ji surově bil rukama, mohl použít i nohy. Popsala to tak, že lítala vzduchem po celém pokoji jako pingpongový míček. Příčinou jejího napadení byla asi špatná energie. K obžalovanému D. sdělila, že je neskutečně brutální a tím, že je zbožňovaný, tak si nikdo nedovolí proti němu zasáhnout. Ví o tom, že další dívky týral, že jim na pouti nedával jídlo a po 14 dnech přijely úplně vychrtlé. Musely tam běhat, nejedly. U toho sice nebyla, ale dívky pak viděla, a když přijely, úplně se jich lekla. Byla přítomna tomu, když si obžalovaný D. tři dívky postavil ke zdi a začal jim boxovat do břicha. Vůbec nechápe jeho myšlení. Obvykle jim bylo řečeno, že jde o špatnou energii. Rovněž obžalovaná P. byla velmi brutální. Svědkyně uvedla, že pokud byli na poutích, obžalovaný D. ležel v hotelových pokojích, popíjel redbull, jedl salámy a psal posvátné texty, které se pak museli učit nazpaměť. Jednou se svědkyně dovolila zeptat obžalované P. v metru v Praze, proč jsou nějaké nesrovnalosti v těch textech, že jí tam něco neseď a obžalovaná P. jí před lidmi v metru zkopala. Postupně přitvrzovali.
95. Svědkyně uvedla, že i přesto ve škole Poetrie zůstávala, neboť měla uzavřenou cestu zpátky ke své rodině, neměla se kam vrátit. Odešla ze školy, odešla z vlastní rodiny. S rodinou se nevidala, údajně jí bylo řečeno z důvodu, ať tak nečiní, že mají špatnou energii. Nechtělo se, aby udržovali nějaký kontakt se světem. Mohli se bavit s modrookou blondýnou, pozvat ji na kafe a udělat z ní další studentku.
96. Svědkyně P. vypověděla, že v Brně na lekcích jógy se seznámila s R. Č., že jí řekla o háčcích a ta souhlasila s tím, že pojedou za obžalovanou P. do Zlína. Má za to, že R. Č. si to rozmyslela a pak odjížděly, ale neví, jestli si to pak nerozmyslela. K M. Ž. svědkyně uvedla, že má dům na Kudlově a byla to ona, kdo podporovala oba obžalované, umožnila jim u nich bydlet, stejně tak jako paní S.. Staraly se o obžalované a živily je. Velkou pomocnou rukou obou obžalovaných byla Č.. Vše pro ně zařizovala. Na Č. byl napsaný účet, finanční prostředky šly přes její jméno, dělala ředitelku školy.

1/2014

97. Svědkyně vypověděla, že pokud obžalovaný D. někoho znásilnil a pak udělal koláž, tak to poslal Č., která to stáhla na flashku, běžela s tím do tiskárny, vytiskla to a pak to na semináři za 5 000 Kč prodali.
98. Svědkyně dále vypověděla, že zlomovým okamžikem pro ni bylo, když to šla A. oznámit na policii. Najednou viděla, že to lze. Ona sama si nedovedla představit, že by přišla na služebnu a policistovi řekla, podívejte se, byla jsem tři roky tady v tom a tady tohle se mi stalo. Myslela by si, že se jí zasměje a pošle ji domů, ať se vyspí. Ale protože tu odvalu měla A., ve svědkyni se něco hnulo. Svědkyně uvedla, že obžalování takto působili 20 let po celém světě a těch holek za týden měli minimálně 5. Tím vynásobením lze zjistit to velké číslo, o jak velkou kauzu jde a jak malá kauza se dostala před soud. Těch 5 dívek týdně vodila obžalovaná P. obžalovanému D. do lože, aby jim odstranil háčky a pokud je ještě neměla a byla to panna, tak neví, jak se jim to zdůvodňovalo. Vybavuje si, že L. K. se chlubila tím, že dostala extra poděkování za dívky, kterým bylo 15 let, ale mluvila o tom takovým způsobem, že tak mladé dívky nebyly výjimkou. Svědkyně uvedla, že je moc ráda, že se to řeší (stále plakala). Ona sama měla strach odejít ze školy, nevěděla, co se pak bude dít, nevěděla, čeho všeho jsou schopni. Byla úplně psychicky závislá, pořádně nevěděla, kdo je, ztratila svoji identitu, na druhou stranu si říkala, jak je hloupá, že to tak dlouho snáší. Žila v domnění, že dívky vodí do školy, aby jim zkvalitnila život a přitom na druhé straně věděla, že se jim strašně ubližovalo (svědkyně plakala) a že v podstatě jediné, o co šlo, bylo zajištění živobytí obžalovanému D. a uspokojování jeho primitivních potřeb a že se jedná o sektu. Bylo však těžké to pochopit a připustit si to. Překvapivě, když odešla ze školy, tak jí vyhrožováno nebylo, odešla v poklidu. Poslala smsku, že končí, dojela si do Brna do bytu pro věci.
99. Svědkyně uvedla, že zná P. C., je to lékařka z XXXX, u ní proběhla kauza s letákama, byla to pomluva, že někoho zabila. To ví ze zpráv z televize. Původně nešla na policii, byla jim doporučena v Praze nějaká organizace, která pečuje o týrané ženy. To bylo poprvé, kdy si s někým o tom všem mohla promluvit a oni je až poté nakontaktovali nějakým způsobem na policii. O všem vypovídala před soudem popravdě, nic si nevymyslela. Nikdo ji neovlivňoval, jak má před soudem vypovídat. Když vypovídala na policii, mluvila pravdu, v té době ještě nebyly žádné informace ve zprávách, v médiích, o škole Poetrie a obžalovanému D.. Nic se o tom nevědělo, muselo se mlčet.
100. Svědkyně I. K. vypověděla, že rovněž ona byla jednou z obětí manipulativního jednání obžalovaných. V roce 2005, 2006 žila v Hradci Králové, kde studovala, setkala se se S. K., která jí oslovila na ulici k vyplnění nějakého dotazníku, pozvala ji na kurzy jógy. Svědkyně se posléze přestěhovala do Prahy a chodila do ulice Školní ke K. na cvičení jógy. Ta jí vyprávěla o nějakém společenství, doporučovala jí terapeutické sezení, které člověku může pomoci. Svědkyně se tehdy rozešla s partnerem a S. jí řekla, že jí může zprostředkovat na Zlínsku setkání s výjimečným zajímavým člověkem, který je terapeut a že jí určitě pomůže. Je to Čech, který žije v Tibetu, prošel tibetským klášterem a je velmi duchovně založený. Akorát je velmi zaneprázdněný, v České republice pobývá méně často, takže by jí mohla dohodnout nějaký termín. Potom jely do Zlína, kde se v čajovně potkaly s obžalovanou P., kterou jí představila jako kolegyni, že je to její učitelka, vůdkyně. Pak jí nabídli, že se může setkat s člověkem, kterému říkali guru J.. Městskou dopravou jeli z centra Zlína na Kudlov, kde byl krásný bungalov a zavedli ji do místnosti, která vypadala jako terapeutická místnost. Představovala si to, že jde k nějakému psychologovi či psychiatrovi. Povíдали si s ní, že ji tam chvilku nechají, půjdou nahoru do patra, kde je J., kde se modlí, musí se duchovně připravit a půjdou se ho zeptat, jestli je připravený. Asi za 20 minut se vrátila jen obžalovaná P., že mistr se s ní chce potkat, že musí podstoupit dechové cvičení. Řekla jí, jak si má lehnout, jak má provádět dechové, jóginské cvičení a že pak dojde k tantrickému obřadu. Svědkyně začala být nervózní a ptala se, co se bude dít. Obžalovaná P. jí odpověděla, že on povede tantrický rituál, díky

1/2014

kterému se zbaví psychických potíží. Svědkyně uvedla, že byla ve stavu, kdy chtěla vstát, že odejde, že to nehodlá podstupovat, ale bylo jí řečeno, že nemůže odejít, že se na to připravoval, věnoval tomu čas, že to slíbila. Bylo to šikovně narafované, člověk se cítil jako hlupák, nakonec tomu podlehla. Přišel muž, měla mít zavřené oči. On jí pokládal na tělo nějaké krystaly, prováděl nějaké zaříkávání. Měla vypláznout jazyk, aby ji mohl kousnout do jazyka a pak mělo dojít k tantrické souloži. Svědkyně uvedla, že ten muž neměl erekci, proto k souloži nedošlo. Celé to mohlo trvat 10 minut. On pak odešel. Přišla obžalovaná P.. Svědkyně uvedla, že se rozplakala, měla pocit z toho, že se nechala navést do něčeho, co vůbec nechtěla. Potom přišla i S. K. a společně s obžalovanou jí říkaly, že to pro ni bude velký duchovní zážitek, aby se oblékla, osprchovala, že ji odvezou domů. Odvezli ji k jejím rodičům do XXXX.

101. Pak se ji snažili telefonicky kontaktovat, že by se chtěl mistr s ní znovu setkat, ale svědkyně jim odpověděla, že k tomu nemá žádný důvod se s nimi setkávat. O tom, že mělo dojít k sexuálnímu kontaktu, se dozvěděla od obžalované P. těsně před tím, než se s člověkem měla potkat, to už neměla možnost odmítnout. Vybavila si, že pak došlo ještě k focení, kdy ji obě ženy fotily. Byla vmanévrovaná do situace, kdy obžalovaná na ni zvyšovala hlas, tvrdila, že nesmí odejít, že si to ani nemůže dovolit. Svědkyně neodešla, neboť se cítila hloupě, měla strach, byla v domě, kde bylo více lidí, předtím pila nějaký čaj, neví, zda ji nějak omámil. Bylo to v atmosféře v příšeří se svíčkama. Při dýchání křeče neměla, mohla mluvit. Obžalovaný D. byl svlečený, měl bederní roušku, oholené vlasy, pronikavě tmavě hnědé oči, byl bez vousů. Stav jeho zubů nedovede popsat, zapáchal potem. Tím to pro ni skončilo.
102. Svědkyně T. T. uvedla, že v prvním ročníku na FAMU v roce 2007 se začala případem kolem obžalovaných zabývat a natočila takový dokument, který pak předala policii. V dokumentu jsou informace z její strany, kdy byla přizvána na kurz jógy, který byl snad ve Zlíně, na kterém se necítila komfortně, chtěla odjet a kamarádka, která ji tam pozvala, odjela také a při cestě domů jí sdělila svůj příběh. Kamarádku nechce jmenovat, neboť slíbila, že zachová její anonymitu. Nebyla to žádná z žen, na které se soud dotazoval a které jsou jako poškozené v této věci. Žena jí řekla, že se účastnila mnohokrát aktivit skupiny kolem J. D.. Jako mnoho dalších žen řešila své osobní problémy a byla vyzvána k tomu, aby nic nesdělovala. Žena mluví o tzv. odháčkování, což mělo být jakési léčení, které ji mělo vyvážit ze vztahu s předchozím partnerem. Ona očekávala, že proběhne nějaká práce s esoterickým slovníkem, práce s energií, ale byla sexuálně zneužita. Popsala jí, že přišla do nějakého bytu, kde potkala jednu nebo dvě lektorky, byla uložena na lůžko, obložena krystaly. Pak tam přišel obžalovaný D. a pohlavně ji zneužil. Dívka, co se jí svěřila, jí řekla, že to bylo někde v bytě v Praze, měla mít zavřené oči, čekala nějakou terapii a naopak došlo k pohlavnímu styku. Pak z toho byla silně otřesena. Svědkyně T. uvedla, že se o vše snažila zjistit více, proto dále chodila na kurzy té skupiny, neboť jí přišlo, že je důležité o tom mluvit. Její studentský projekt byl oceněn na festivalu Finále Plzeň a tam vše bylo představeno veřejnosti.
103. Svědkyně E. D. vypověděla, že byla lektorkou školy Poetrie, byla odháčkována a na odháčkování přivedla některé své studentky. Do Poetrie začala chodit v roce 2004 na kurzy jógy, v létě 2005 se poprvé setkala s obžalovanými a tam byla na odháčkování. Jde o průnik penisu do pochvy. Zpětně se na to dívá skepticky, ale tehdy tomu věřila. Tuto metodu jí nabídla obžalovaná P.. Svědkyně chvíli váhala, pak souhlasila, neboť měla těžké období ve vztahu. Proběhlo to v bytě D. S., která byla také lektorkou v Poetrii a měla dům ve Zlíně. Bylo to v místnosti, kde s ní byla S. K., aby měla pocit bezpečí a pak tam byla obžalovaná P., která ji instruovala, jak má dýchat. Pak přišel obžalovaný D., proběhlo odháčkování.

1/2014

104. Pokud byla svědkyně dotazována, jak probíhal nábor nových adeptek do školy Poetrie, tak uváděla, že doporučovala svým studentkám na józe, že pokud by někdo měl zájem, aby školu doporučovali. V té době jí bylo 27 let, byla rozená hnědovláska. Přivedla 4 nebo 5 dívek, pátou domluvila obžalovaná P. na semináři. Ty 4 dovedla osobně. Snažila se, aby věděly, o co jde, podrobně jim to vysvětlila, že odháčkování spočívá v souloži. Přijely do čajovny do Zlína, kde byla obžalovaná P., pak šly do vily Ž. ve Zlíně, kde odháčkování proběhlo. Svědkyně uvedla, že u odháčkování té dívky byla přítomna, tu dívku pak fotili v nějaké jógové póze, dělali fotografie. Svědkyně uvedla, že potom na odháčkování přivedla další studentku a opět odjely společně do Zlína a probíhalo to stejně. Dýchala podle pokynů obžalované P., to bylo snad v polovině roku 2006. Pak to bylo domluvené s další slečnou jménem K. M.. Svědkyně znovu zopakovala, že její studentky byly připravené a věděly, do čeho jdou. Předchozí dívky se jmenovala L. N.. U odháčkování L. N. byla svědkyně osobně přítomna. Uvedla, že L. N. všechno podstupovala dobrovolně, věděla po konzultaci s ní a obžalovanou P., o co se jedná. Když došlo k souloži s obžalovaným D., svědkyně D. byla v rohu místnosti vzdálená 3-5 metrů od souložících, všechno slyšela, slyšela vzrušení. Svědkyně uvedla, že to bylo v domě Ž., kde obžalovaný přespával, M. Ž. zná ze seminářů.
105. Zнала i paní Č., která Poetrii měla na starosti, zvala lidi na semináře, měla na starosti lektory, šéfovala tomu, vybírala peníze za semináře. Účetnictví vedla L. V.. Svědkyně neví, zda finance byly v hotovosti nebo šly někam na účet. Jednu dobu to vedla také ona, peníze se točily, někdo dostal zaplacenou letenku, něco se dalo do nákladů na jídlo, na ubytování ze seminářů, nějaký zisk z toho byl, ale peníze se točily. Svědkyně uvedla, že byla na zahraniční cestě v Indii v roce 2005 a v Thajsku 2009. Náklady s jejím pobytem měla částečně hrazené, hradila si jen letenku, zbytek hradila škola Poetrie. Má za to, že ve škole Poetrie bylo pár stovek studentů, měli i zahraniční studenty. Vedla si deník o studentech, ale nikdy je nehodnotila podle vzhledu, ale pokud by byl člověk tlustý, tak by stejně dynamické cvičení jógy nezvládl. Takto si vybírala, koho na jógu pozve. Neřešila, jestli je hnědovlasý, modrooký. Odháčkování prováděl obžalovaný D.. Neví o tom, že by odháčkování prováděl někdo jiný, kdo by se za obžalovaného vydával.
106. K dotazu obhajoby si svědkyně vybavila, že první dívka, kterou přivedla na odháčkování byla S. F.. Nepamatuje si, zda si jí stěžovala po odháčkování. Chodila pak na lekce jógy několik měsíců, pak si kupovala koláč z toho odháčkování.
107. Pokud bylo svědkyni D. sděleno, že pokud jde o poškozenou L. N., obžalování D. a P. byli pravomocně uznáni vinnými trestným činem znásilnění, pak k tomu uvedla, že to nevěděla, že u toho byla přítomna, poškozená se nebránila, takže to je pro ni zajímavá informace.
108. Pokud byla svědkyně seznámena s výpovědí svědkyně S. O., která uvedla, že kdyby věděla dopředu, že půjde o soulož, že by nikam nešla, k čemuž svědkyně uvedla, že jí to říkala a učila ji dýchání flétna a růže a neví tedy, proč S. O. před soudem lže.
109. Soud v hlavním líčení dále vyslechl soudní znalce, kteří ve věci zpracovali znalecké posudky již v přípravném řízení a tito je stvrdili v hlavním líčení a případně doplnili po dotazech soudu a stran.
110. Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie, sexuologie, prof. PhDr. Petr Weiss, Ph.D., znalecky zkoumal všechny poškozené. K osobě poškozené P. A. sdělil, že vyšetřením zjistil, že se jedná o intelektově nadprůměrného jedince, bez forenzně významnějšího poškození CNS. Vyšetřením nezjistil znaky duševní choroby ve smyslu psychózy, těžší neurotické onemocnění, hysterické osobnostní rysy, tendence ke konfabulacím a podobně. Dle znalce je

1/2014

osobnost poškozené strukturovaná bez anomálií, dostatečně integrovaná. Stejně tak afektivita a psychika jsou u ní dostatečně stabilní. Znalec u poškozené nezjistil faktory, které by jí bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si a reprodukovat prožité skutečnosti. Nezjistil rozpory v jejich jednotlivých výpovědích, motiv, pro který by eventuálně mohla vypovídat nepravdu či eventuální vliv jiné osoby. Znalec u ní nezjistil tendence ke konfabulacím či k bájně lhavosti. Z psychologického hlediska nebylo zjištěno ničeho, co by snižovalo obecnou věrohodnost poškozené A.. Dle znalce poškozená není osobností submisivní, avšak tak jak popisuje skutek ve vztahu k obžalovaným a k vyšetřované věci, se v inkriminované době submisivně chovala pod vlivem nedostatku informací a předchozí psychické a sexuální manipulace. Tyto prožité události neměly výrazně negativní vliv, který by se projevil ve formě například posttraumatické stresové poruchy, byť na poškozenou měly výrazný negativní vliv, který se projevil ve formě problémů partnerských a sexuálních, avšak aktuálně s dobře kompenzovaným psychickým stavem. Pokud se poškozená nikomu nesvěřila, bylo to z důvodu studu, zachování sebeúcty a pozitivního sebeobrazu. Dle znalce poškozená podle vlastního popisu nebyla v době bezprostředně před avizovaným aktem tz. „odháčkování“ schopna svobodně a racionálně posoudit vzniklou situaci, projevit odpor, především kvůli systematickému vlivu obžalovaných.

111. K poškozené K. B., nyní S., znalec uvedl ve shodě s podaným znaleckým posudkem, že i v jejím případě jde o jedince intelektově nadprůměrného, bez forenzně významnějšího poškození CNS. Také u této poškozené nezjistil žádné znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu. Osobnost poškozené je strukturovaná, bez anomálií, dostatečně integrovaná, emocionalita diferencovaná dostatečně, afektivita, psychika dostatečně stabilní. U poškozené znalec nezjistil faktory, které by jí bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si, reprodukovat prožité skutečnosti. Nezjistil rozpory v jejich výpovědích, že by byla někým při své výpovědi ovlivněna. Nezjistil u ní ani tendence ke konfabulacím či k bájně lhavosti, či hysterické osobnostní rysy. Nic tak nesnižuje obecnou věrohodnost poškozené. Poškozená není osobností submisivní, ale ve vztahu k obžalovaným a k vyšetřované věci se v rozhodné době submisivně chovala vlivem nedostatku informací, vlivem holotropního dýchání, možná vlivem psychotropních látek, byla vůči ní použita psychická manipulace s cílem sexuálním. V době před tzv. „odháčkováním“ dle znalce poškozená nebyla schopna svobodně racionálně posoudit celou situaci, projevit vůči ní odpor vzhledem k intenzivní manipulaci s její psychikou, nedostatku informací a možnému změněnému stavu vědomí pod vlivem holotropního dýchání, jehož podstatou je hyperventilace. Zjištěné skutečnosti a prožité události měly dle znalce negativní vliv na život poškozené, což se projevilo ve formě posttraumatické stresové poruchy se symptomatikou úzkostnou a sexuální, aktuálně s dobře kompenzovaným psychickým stavem.
112. K poškozené R. K. Č. znalec uvedl, že poškozená je nadprůměrnou osobností bez forenzně významnějšího poškození CNS. Nebyly u ní zjištěny znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu. Její osobnost je strukturovaná bez anomálií. Rovněž u této svědkyně nezjistil faktory, které by jí bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si, následně reprodukovat prožité. Nezjistil u ní tendence ke konfabulaci či k bájně lhavosti a nic, co by snižovalo obecnou věrohodnost poškozené. Rovněž tato poškozená dle znalce není submisivní osobností, avšak dle popisů událostí ve vztahu k obžalovaným a k vyšetřované věci se v rozhodné době chovala pasivně, pod vlivem nedostatku informací předchozí psychické manipulace, která byla vedena s cílem finančním a sexuálním. Znalec uvedl, že tyto události neměly výrazný negativní vliv na poškozenou. Aktuálně je bez symptomů psychopatologie.
113. K poškozené S. F., nyní O., znalec uvedl, že jde o osobu intelektově nadprůměrně inteligentní. Nezjistil u ní znaky, svědčící o duševní chorobě. Nezjistil faktory, které by jí bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si, následně reprodukovat prožité a nezjistil tak tendenci ke

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

konfabulacím či k bájně lhavosti. Nenašel tak nic, co by snižovalo obecnou věrohodnost poškozené. Ani tato poškozená dle znalce není osobností submisivní, ale stejně jako u předcházejících vyšetřených osob u ní zjistil, že ve vztahu k obžalovaným a k vyšetřované věci se v inkriminované době submisivně chovala pod vlivem nedostatku informací a pod možným vlivem psychoaktivních látek. Tato manipulace dle znalce byla pravděpodobně s cílem finančním a sexuálním. Zjištěná manipulace prožité události na poškozenou dle znalce měly negativní vliv, který se projevil ve formě posttraumatické stresové poruchy se symptomatikou úzkostnou a depresivní, avšak aktuálně bez symptomu psychopatologie, neboť na duševním stavu se částečně podílí i obranné mechanismy a to vytěsnění a hyperkompenzace. Poškozená je celoživotně fragilnější a predisponovanější k neurotické či depresivní dekompenzaci. K samotnému popisu vlastního „odháčkování“ poškozenou znalec konstatuje, že nebyla schopna racionálně posoudit vzniklou situaci a projevit vůči ní odpor s ohledem na intenzivní tlak, ovlivňování, manipulaci, kvůli nedostatku informací, možnému změněnému stavu vědomí, eventuálního vlivem podání psychoaktivní látky. Tato manipulace a prožité události na poškozenou měly dle znalce negativní vliv zejména v oblasti psychické a sexuální.

114. K poškozené L. Ch. znalec uvedl, že je intelektově nadprůměrnou osobností bez forenzně významnějšího poškození CNS. Nezjistil u ní znaky svědčící pro duševní chorobu. Osobnost je strukturovaná, bez anomálií, dostatečně integrovaná. Afektivita, psychika jsou u ní méně stabilní, zjistil zvýšený neuroticismus. U poškozené nezjistil žádné faktory, které by jí bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si, následně reprodukovat prožité skutečnosti, nezjistil u ní tendence ke konfabulacím či k bájně lhavosti a nic, co by snižovalo obecnou věrohodnost poškozené. Poškozená není dle znalce submisivní osobností, ale v inkriminované době se vlivem obžalovaných chovala submisivně vlivem nedostatku informací, pod vlivem předchozí manipulace ze strany obžalovaných. Dle znalce tato manipulace, prožité události, mají negativní vliv na osobnost poškozené ve formě posttraumatické stresové poruchy se symptomatikou úzkostnou a depresivní, i když aktuálně bez symptomu psychopatologie. Dle znalce je poškozená celoživotně fragilnější a predisponovanější k neurotické či depresivní dekompenzaci. K dotazu, aby se znalec vyjádřil k situaci, že při samotném aktu „odháčkování“ se poškozené Ch. měla vybavit nějaké situace s postýlkou a mužem u postýlky a zda to může souviset s následky, znalec uvedl, že holotropní dýchání, které u poškozené bylo navozeno, může skutečně vést k tomu, čemu se říká regres, což je návrat do dětství nebo do mládí. Pokud se jí zjevil otec, nedomnívá se, že by tam byl nějaký negativní zážitek s negativními následky, protože její rodiče se rozvedli v jejích čtyřech letech, ale otec si ji pak pravidelně bral. Zachovala si s ním kontakt a má s ním dobrý vztah.
115. K poškozené P. K. znalec uvedl, že jde o jedince intelektově nadprůměrného bez forenzně významnějšího poškození CNS. Nezjistil znaky svědčící o duševní chorobě, osobnost je strukturovaná bez anomálií. Nezjistil faktory, které by jí bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události. Nezjistil u ní sklony ke konfabulacím či k bájně lhavosti. Poškozená není submisivní, ale ve vztahu k poškozeným a k vyšetřované události se v inkriminované době submisivně chovala vlivem nedostatku informací a pod vlivem předchozí manipulace ze strany obžalovaných. Tato zjištěná psychická manipulace a prožité události dle znalce měly a dosud mají na poškozenou výrazný negativní vliv, který se projevuje ve formě posttraumatické stresové poruchy se symptomatikou úzkostnou a depresivní, jak prokázalo rovněž konzultativní psychiatrické vyšetření. U této poškozené vše neskončilo jenom samotným prožitkem, ale pokračovalo to dlouhodobými pomluvami. Vše se táhlo roky, docházelo k dlouhodobější traumatizaci, takže v jejím případě je potom adaptace překonání následků obtížnější, často dlouhodobá a v některých případech se to nezdaří ani celoživotně. Znalci je známo, že tato poškozená byla v 8 letech napadena pedofilem, zaplašila ho, zneužita nebyla. Tato skutečnost mohla přispět k pozdější traumatizaci, která pak mohla být vážnější.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

116. K poškozené M. T., nyní S. L., znalec zjistil, že jde o jedince intelektově nadprůměrného, bez forenzně významnějšího poškození CNS. Vyšetřením nezjistil znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu, tedy ve smyslu psychózy. Osobnost jmenovaná je strukturovaná bez anomálií. U svědkyně nezjistil faktory, které by jí bránily adekvátně vnímat, chápat, zapamatovat si, následně i reprodukovat prožité skutečnosti. Nezjistil tendence ke konfabulacím či k bájně lhavosti a z psychologického hlediska nebylo zjištěno nic, co by snižovalo obecnou věrohodnost poškozené. Dle popisu jednání znalec konstatuje, že ze strany obžalovaných byla vůči ní použita psychická manipulace. Tato manipulace a prožité události měly a dosud mají výrazný negativní vliv na poškozenou, který se projevuje ve formě posttraumatické stresové poruchy se symptomatikou úzkostnou a následky ve formě sexuální dysfunkce (vaginismus). Znalec konstatuje, že před avizovaným aktem tzv. „odháčkování“ nebyla poškozená schopna svobodně racionálně posoudit vzniklou situaci, projevit vůči ní odpor, především kvůli dlouhodobému systematickému vlivu obžalovaných. Aktuálně v době činu pak kvůli změněnému stavu vědomí, navozenému holotropním dýcháním. Znalec doplnil, že vaginismus je vyléčitelná porucha, která však vyžaduje dlouhodobou terapii. K dotazu, zda-li v ženách předcházející sexuální partneři zanechávají energetické háčky, znalec uvedl, že jako sexuolog to považuje za naprostý nesmysl. Poškozená před návštěvou školy Poetrie byla po všech stránkách, včetně sexuální, v naprostém pořádku. Po prožité události a po vlivu obžalovaných deset let neměla partnera, vyhýbala se mu, až poslední půlrok má znovu partnerský vztah, snažila se obnovit sexuální styky, ale nejde jí to.
117. Znalec upřesnil, že u poškozených O. a Č. nešlo o dlouhodobý vliv obžalovaných na poškozené, u těchto svědkyň nemuselo jít podle reality o dlouhodobé a systematické působení, což přesto důsledky samotného činu na jeho závěrech nic nemění. Traumata, která zjistila spoluznalkyně MUDr. Gayová, zůstávají, a odkázal na závěry spoluznalkyně. Dále se k dotazům obhajoby vyjadřoval zejména k otázkám vyšetření poškozených s tím, že měl k dispozici materiály, na které odkazuje ve znaleckém posudku.
118. Znalec stvrdil závěry doplnku znaleckého posudku, který zpracoval se spoluznalkyní nba žádost soudu dne 13. 12. 2017, ve které byly opětovným vyšetřením poškozené K. plně potvrzeny závěry znaleckého vyšetření z roku 2013. Diagnosticky je uzavřel jako přetrvávající změnu osobnosti po katastrofické zkušenosti s tím, že tato porucha je u poškozené přítomna více jak dva roky a následovala po expozici katastrofického stresu. Je charakterizována nepřátelským nebo nedůvěřivým postojem ke světu, sociální zdrženlivostí, pocitu prázdnoty a beznaděje, chronickým pocitem bytí na okraji jako trvalým ohrožením. Tomu předcházela posttraumatická stresová porucha. Poškozená jako stresující událost uvádí prožitky, které jsou předmětem řízení, a následné události, její odbornou diskreditaci, jako příčinu svých psychických, sexuálních, partnerských potíží. Následky se projevily zejména v oblasti partnerské a sexuální, profesionálně se poškozené daří, ale dle znalce je to spíše únik. Není v kompetenci znalce vyjadřovat se k tzv. specifické nebo konkrétní věrohodnosti, může se vyjádřit pouze k obecné věrohodnosti, tedy zda je zkoumaný subjekt schopen adekvátně vnímat, zapamatovat si a posléze reprodukovat prožité zkušenosti. U všech vyšetřovaných svědkyň zjistil tyto schopnosti jako zachovalé.
119. V hlavním líčení znalec k dotazům uvedl, že pod pojmem systematický vliv podřazuje, že poškozené přijely na místo, kde dělaly různá cvičení a meditace, pak přišel tantrický večer, kde se meditovalo ve skupině, provádělo dechové cvičení, hrála hlasitá meditační hudba a tak dále. Každá měla svoji průvodkyni, která kontrolovala techniku dýchání, stimulovala poškozenou v rozkroku, někdy až k orgasmu. To vše znalec považuje za systematickou, plánovitou manipulaci. Někdy byl vliv obžalovaných dlouhodobý, někdy šlo o záležitost kratší či jednorázovou. Obžalování si

1/2014

vytvořili vlastní filozofii, školu, vymývání mozků, neboť nedostatek spánku, spánková deprivace, nedostatek jídla, neustálá cvičení jsou praktiky, které byly používány např. v 50. letech v severokorejských zajateckých táborech při vymývání mozků amerických zajatců. Jde o plánovité, systematické působení za účelem finančního zisku vůdce sekty a jeho sexuální uspokojení. Znalec uvedl, že sexuální závislost není diagnóza a s touto se v životě nesetkal. Doplnil, že v životě poškozených mohly nastat životní situace, které by jim způsobily traumata, ale je to vždy přísně individuální, kdy pro někoho je výrazným traumatem smrt oblíbeného pejska, pro někoho pobyt v koncentračním táboře. Pro někoho je trauma rozchod s partnerem, pro někoho je rozchod s partnerem naopak úleva. Dle znalce je z odborného hlediska nesmysl, že sexuální partneři zanechávají v ženách tzv. háčky, které je pak ovlivňují.

120. Rovněž MUDr. Gayová, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, stvrdila závěry znaleckých posudků. K poškozené P. K. uvedla, že tato utrpěla těžkou posttraumatickou stresovou poruchu, která jí narušila její další adaptaci, neboť se rozvedla. Má narušenou bazální důvěru. Musela změnit zaměstnání. V době vyšetření o věci nevěděl ani první, ani druhý manžel. Trpí poruchami sebevědomí. V době vyšetření se nacházela pouze v povrchní fázi adaptace na trauma a dle bodového ohodnocení, ztíženého společenského uplatnění, její stav zhodnotila jako vážné duševní poruchy vzniklé působením otrěsných zážitků nebo jiných psychologických činitelů a tísnivých situací, což představuje 1 300 bodů. V akutní fázi byla poškozená pod vlivem změněného stavu vědomí v důsledku toho, že málo jedla a dýchala hyperventilačně. Znalkyně uvedla, že poté co prožila poškozená, skončil její sexuální kontakt s manželem, nemohla s ním spát, narušila se sexuální sféra. Přestal fungovat sex i důvěra, neboť poškozená nebyla schopna se manželovi svěřit, co je příčinou tohoto stavu, a to prožitý zážitek, a manželství se v důsledku toho rozpadlo. Pokud jde o druhé manželství poškozené, dle znalkyně se poškozená potřebovala hlavně zbavit pocitu studu a pocitu viny. Potřebovala si změnit jméno, pod kterým byla pošpiněná. Když člověk popře vlastní osobnost, popře svoji identitu a jméno, to obecně znamená, že jeho trauma je velmi hluboké. Poškozená K. dle znalkyně utrpěla trauma dvakrát a to jednak zneužitím, jednak pomluvami jako lékařka, což vedlo i k tomu, že opustila zaměstnání. Do současné doby poškozená nemá dítě, kdy uvádí, že se necítí natolik komponovaná, aby mohla přivést dítě na svět. Rovněž své druhé manželství popisuje jako ne moc uspokojivé, neboť si sama uvědomuje, že tak učinila pouze z důvodu změny jména a ani druhý vztah není natolik důvěrný, aby byla schopna se manželovi svěřit. Po celou dobu devíti let poškozená uvádí, že trpí úzkostí. Její osobní životní spokojenost se nalomila a poškozená už ji nikdy nenašla. Prožité události zapadnou tak hluboko do struktury osobnosti, že pak dojde ke změně osobnosti, takže i poté, kdy po devíti letech by posttraumatická stresová porucha měla být dávno odeznělá a zaléčená, ještě trvají symptomy na návraty labilitu, plačtivost, změna životního zaměření. Vzpomínky se čas od času vracejí, když je špatné životní období, pocity viny, pocity sebehodnocení, kdy si poškozená vyčítá, jak tam vůbec mohla jít, proč to dělala, má výčitky.

121. K poškozené M. T., nyní S. L. znalkyně uvedla, že u ní zjistila také syndrom posttraumatické stresové poruchy, u které je také pravděpodobný přechod do chronické změny osobnosti, což znamená, že symptomy budou přetrvávat celý život. Budou vážné a zásadní a budou jí zásadně měnit a modifikovat život. V akutní fázi se poškozená nachází ve stavu bezmoci, naprosté odevzdanosti a neschopnosti obrany. Nepamatuje si, že byla sexuálně zneužita a když se to dozvěděla, začala trpět fobiemi, strachem ze ztráty kontroly sama nad sebou, panickými reakcemi, emoční labilitou a anorexií. Začaly se u ní projevovat psychosomatické projevy, depresivní prožívání, porucha sebeúcty až do té míry, že si změnila jméno, sexuální dysfunkce, dokonce byla hospitalizována na psychiatrické klinice, kde chodila na psychoterapie a brala antidepresiva. Pokud se v předchorobí u poškozené udává nějaké sexuální zneužití bratrancem, znalkyně uvádí, že ji to nijak nepoškodilo, neboť následně fungovala v partnerském vztahu, včetně sexuálních funkcí,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

fungovala v zaměstnání a neměla žádné problémy. U této poškozené znalkyně konstatuje jiný vývoj posttraumatické stresové poruchy, když uvedla, že poškozená byla několik let v pořádku, neboť si na čin nepamatovala a příznaky neměla. Poté byla na kolonoskopickém vyšetření střeva a tam se u ní rozvinula masivní panická ataka, když si uvědomila, že to souvisí se zavedením pohlavního údu do jejího těla, které v podstatě nechtěla a o kterém věděla z doslechu. Prožitky, na které neměla vzpomínky, byly ve změněném stavu vědomí, v nevědomé fázi, znovu se při podobném činu bouřlivě objevily zpátky a poškozená dodnes není schopna ani běžné injekce u zubaře, neboť se bojí, že by ztratila kontrolu sama nad sebou. Každodenní život jí narušuje to, že se masivně hlídá, bojí se, že ztratí kontrolu nad sebou, protože ve ztrátě kontroly byla zneužita či znásilněna. Poškozená se nachází v chronické fázi a znalkyně nepředpokládá, že by se tento stav mohl zlepšit, když už to trvá devět let. Léčit se to nedá, neboť vzpomínky nelze vymazat, lze odstranit toliko masivní příznaky úzkosti. S pocitem bezmoci, kdy člověk zažije ztrátu sám sebe plus má doprovodný pocit viny a ztrátu sebeúcty, tak s tím se žije velmi složitě a nedá se psychologickým ani medikamentózním způsobem odstranit. I v tomto případě se u poškozené jedná o těžkou duševní poruchu, která ji citelně omezuje a omezovala po celou dobu jejího života po prožité události. Zdravotní stav je dle znalkyně v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaných P. a D.. Ve znaleckém posudku znalkyně konstatovala, že v akutní fázi byla poškozená pod vlivem změněného stavu vědomí v důsledku hyperventilačního dýchání, sugestivně vedené relaxace a možného vlivu nápoje neznámého účinku. Tento stav vyvolal v poškozené pocit bezmoci a naprosté odevzdanosti, neschopnost obrany, pocit strnulosti, nehybnosti. V subakutní fázi povrchní adaptace se s latencí projevila masivně neurotická dekompenzace premorbidně senzitivní osobnosti, včetně fobií. Bodově ohodnotila znalkyně ztížení společenského uplatnění poškozené dle položky 016 na 1 500 bodů.

122. Znalkyně uvedla, že se konzultačně podílela na vyšetření poškozených A., B. a Č.. Poškozená A. se v době vyšetření nacházela ve fázi adaptace na trauma, přetrvávaly u ní psychické potíže a to pouze nepodstatně narušovalo kvalitu jejího života. Poškozená B. byla psychicky manipulovaná, což na její život mělo negativní vliv, který se projevil ve formě posttraumatické stresové poruchy s úzkostnou depresivní a částečně sexuální problematikou. Při vyšetření v roce 2013 již byla bez symptomů, od roku 2004 uběhla dlouhá doba. Akutní traumatizace u ní mohla trvat 3 měsíce. Jednalo se o strach o zdraví, strach z AIDS, z těhotenství, které dočasně omezily poškozenou v obvyklém způsobu života. Poškozená Č. v době vyšetření neměla přetrvávající psychické potíže, nenalezla u ní trvalé následky. U poškozené O. diagnostikovala posttraumatickou stresovou poruchu, která trvala nejméně 4 měsíce v akutní formě, pak skoro rok v chronické formě a omezila ji v sexuální oblasti, sebeprožívání, sebeúctě. Omezení v obvyklém způsobu života u ní bylo závažné a dlouhotrvající. Stejně tak u poškozené Ch. diagnostikovala následky v oblasti psychické, manželské a sexuální. Akutní symptomatika byla přítomna nejméně tři měsíce až rok.

123. Znalkyně doplnila, že s vysokou pravděpodobností je posttraumatická stresová porucha u poškozených důsledkem působení odháčekování ve stavu jejich bezbrannosti. Pokud byla dotázána, zda by na to mělo vliv, zda některá z poškozených (K.) byla před odháčekováním znásilněna, pak uvedla, že souhlasí se závěry spoluznalce. Pokud by to na ni mělo vliv, tak by nevystudovala medicínu, nenašla by si manžela, nevedla by před zneužitím obžalovaným sexuální život. Dle znalkyně byla tato poškozená před tzv. odháčekováním zdravá žena, stenická, dobře založená. Znalkyně má za to, že i samotné pomluvy by u poškozené K. způsobily posttraumatickou stresovou poruchu, protože byly závažného charakteru a týkaly se jejího bytostního profesního zaměření. Pokud bylo dotazem obhajoby nastíněno, zda by závěry znalkyně mohlo ovlivnit, kdyby byla poškozená nejdříve odháčkovaná a pak znásilněna, znalkyně uvedla, že nijak. Z odborného hlediska považuje za pohlavní styk praktiky, které se týkají sexuality, at' genitální, anální, orální, masturbační.

1/2014

Znalkyně uvedla, že člověk, který trpí posttraumatickou stresovou chorobou, nemusí navenek působit jako zhroutený, nemusí ležet na psychiatrii a od rána do večera chodit s hlavou v předklonu a plakat. To je laická představa. Opak je pravdou. Právě při projednáváných zahanbujících činech je pro ženy, které prožily sexuální násilí, typické, že se snaží tzv. držet fasádu, vypadat spokojeně, vesele a šťastně, aby to na nich nikdo nepoznal. Co se pak děje večer, pod slupkou a v noci, kdy se jim vracejí ty zážitky, jak prožívají vztahy, že mají debaklové partnerské vztahy, mají omezené sociální působení, žijí falešné já, je věc druhá, jejich druhý život.

124. Znalkyně se vyjádřila rovněž k holotropnímu dýchání s tím, že se týká její specializace psychiatrie, psychologie, neboť prof. Stanislav Grof, který ho založil, byl psychiatr a založil ho právě jako náhražku účinku LSD. Znalkyně uvedla, že holotropní dýchání nebo dýchání flétna a růže, které bylo praktikováno a které někdo nazývá holotropní, byla hyperventilace. Pokud bychom všichni začali zhluboka dýchat a provozovat styl tohoto hlubokého řízeného dechu, tak po čase bychom vydýchali kyslíčnický uhličitý, začali mít alkalozu a zvýšila by se nervosvalová dráždivost. Znalkyně uvedla, že od kolegy ze subkatedry urgentní medicíny, si vypsala, jak to vypadá: úzkostnost, tachykardie, postižený neumí stresový podnět identifikovat, tetanické křeče, mdloby, parestezie. Holotropní dýchání, které je špatně řízené, může provokovat psychotické procesy, dekompenzovat psychiku a udělat posttraumatickou stresovou poruchu. Obrny popsané poškozenými, parestezie, jsou z psychiatrického hlediska velmi věrohodné a patří do hyperventilace. Mění se PH krve, s čímž nelze nic dělat, poškození mají alkalozu. To je bezmocnost.
125. K bodovému ohodnocení nemajetkové újmy znalkyně uvedla, že vycházela z metodik Nejvyššího soudu. Nový systém hodnotí trvalé následky, kam spadají partnerské vztahy, pracovní vztahy, rozpad sociálních vztahů, vaginismus, porucha zdraví, nutnost užívat léky. Dle této metodiky by se nároky poškozených vyšplhaly do milionových částek.
126. Soud dále v hlavním líčení vyslechl znalce z oboru zdravotnictví se specializací anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicína MUDr. Pavla Hudeho, Ph.D. Znalec v hlavním líčení stvrdil závěry znaleckého posudku, který zpracoval v přípravném řízení a jeho závěry zopakoval. Znalec uvedl, že v rámci meditačních technik je kladen velký důraz na správné dýchání. Během klasických meditačních technik se používají dýchací techniky, které dýchání v podstatě zpomalují, zklidňují a zjemňují, což má vést ke zklidnění, relaxaci a uvolnění. Znalec se dále vyjádřil ke způsobu dýchání, které ve svých výpovědích popisují nejen poškozené, ale další svědkyně. Jde o dýchání, které předcházelo rituálu „odháčkování“, k čemuž uvedl, že u všech poškozených v inkriminované době byl používán hyperventilační typ dýchání – zrychlené a prohloubené dýchání. Tento typ dýchání nebyl podmíněn fyziologicky, tedy zvýšenou fyzickou aktivitou, která má za následek zvýšení produkce oxidu uhličitého tkáněmi a následně zvýšení koncentrace oxidu uhličitého v krvi. Tato ventilační technika mohla vést více či méně k významným změnám vnitřního prostředí jejich organismu, protože tyto změny nastávají velmi rychle, řádově do několika minut. Dochází ke zhoršení prokrvení mozku stažením či zúžením mozkových cév a tím vedoucí ke kvalitativní poruše vědomí, kdy vědomí zůstává, mění se jeho kvalita. Součástí změn jsou také oběhové změny charakteru zvýšení krevního tlaku nebo tepové frekvence. Popsané stavy, ve kterých se poškozené nacházely, tak jak je popsaly, potvrzují symptomy, které jsou v odborné literatuře popisovány jako fyziologické, chemické a somatické změny, ke kterým dochází při provádění hyperventilačního typu dýchání. U části poškozených se z jejich výpovědi podává, že vedle hyperventilačního dýchání na jejich stav při účasti na týdenních seminářích měla vliv také deprivace spánku, nedostatek plnohodnotné stravy, dehydratace, tělesná zátěž, celková únava a stres z vlastního obřadu, o jehož povaze a detailech nebyly informovány. Kombinace všech těchto faktorů, včetně holotropního dýchání, usnadnily rozvoj určitého stupně kvalitativní poruchy vědomí poškozených – u každé poškozené s variabilními projevy. Dle znalce je holotropní terapie všeobecně lékařskou vědou

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

vnímána jako pseudověda a je většinou odmítána. Její aplikace by měla být dopředu konzultována s ošetřujícím lékařem nebo psychiatrem zájemce. Pokud ji prováděli obžalovaní bez jakýchkoliv odborných znalostí, vedli úmyslně poškozené k provádění ventilační techniky, která pro ně v určitých ohledech mohla být nebezpečná a navíc byla záměrně zneužita k vyvolání změněného stavu vědomí s neschopností racionálně uvažovat a bránit se. Tento typ dýchání může za určitých okolností u vnímavých nebo nemocných jedinců vyvolat změny psychického a somatického charakteru. Ty mají svá specifika, mohou zanechat přechodné nebo i trvalé následky na psychickém i fyzickém stavu. Znalec potvrdil, že minimální schopnost racionálního uvažování a sebeobranu poškozených byla v rozhodné době výrazně narušena, při rituálu „odháčkování“ se nacházely ve stavu změněné kvality vědomí a neschopnosti se adekvátně bránit. V hlavním líčení znalec upřesnil, že v uvedeném změněném stavu vědomí nemohly poškozené například vstát a odejít, neboť pokud se rozeběhne tato kaskáda, v daném okamžiku je velice obtížně zvrátitelná a je velice nepravděpodobné, že byly schopné se bránit. Maximálně jedna z poškozených, jak to popsala, přitáhla kolena k břichu. K dotazu, zda tomuto navozenému stavu mohlo napomoci i stimulační na přirození poškozených znalec uvedl, že pokud byly stimulovány, tak stimuly se mohou počítat. Z medicínského hlediska je možné vše. Holotropním dýcháním se odventiluje oxid uhličitý a člověk se nenachází v normálním stavu a mladé dívky, které jsou naprosto zdravé, odventilují, pak je najednou konec, začnou se třepat. Je to velice rychlý konec, končí to apnoickou pauzou a bezvědomím. Eskalace příznaků může být náhle velice rychlá. Pokud u někoho z účastníků semináře nedošlo ke změnám vědomí, mohlo to být i z důvodu, že neprováděl holotropní dýchání náležitým způsobem. Druhým faktorem mohlo být, že ona osoba byla hmotnější nebo měla větší výdrž, nebo mohla být na toto dýchání zvyklá. Znalec má za to, že k těmto praktikám byli vybíráni lidé, kteří byli psychicky méně odolní k tomu, aby s nimi bylo manipulováno, takže i vůči těmto technikám jsou méně odolní. Znalec upřesnil, že v rámci kurzů svědkyně uváděly deprivaci spánku, stravy a příjmu tekutin a v tom případě by předpokládané příznaky mohly nastoupit daleko rychleji. Daleko intenzivněji by se projevíly při hyperventilačním typu dýchání. Znalec uvedl, že z hlediska své odbornosti by nedoporučoval někomu praktikovat hyperventilaci, což považuje za nebezpečné, neboť pokud někoho záměrně uvedete do jiného stavu organismu, než je fyziologický, pak organismus reaguje způsobem, který popsal. Mozek nemá dostatečný přísun kyslíku, čímž může dojít k různým halucinacím. Pokud se to přežene, mohou vzniknout ischemie, nedokrevní v oblasti mozku a může dojít k fatálním následkům, kdy je mozek nenávratně poškozený. Sice netvrdí, že hyperventilací by se mozek nenávratně poškodil, nicméně k poškození dojít může.

127. Znalec se dále vyjádřil k odbornému vyjádření Mgr. Jitky Zamarianové s tím, že z jeho pohledu je obecně holotropní dýchání postaveno na specifickém typu hyperventilačního dýchání. Holotropní dýchání je podobný způsob. Ke změnám, ke kterým dochází u lidí, kteří praktikují holotropní dýchání, se dají velice dobře přiřadit příznaky, které jsou popisovány u poškozených v této trestní věci. Jedná se o točení hlavy, halucinace, mozek není dostatečně okysličen, je tam vazová konstriktce cév, což vytváří hypoxenii a hypoxii mozkové buňky a projevem jsou halucinace. V rámci svého znaleckého posudku prováděl konzultaci s více odborníky a shodli se, že holotropní dýchání v psychiatrii není akceptováno a je hodnoceno jako nebezpečná technika. Pokud by chtěl někdo praktikovat tento způsob dýchání, měl by se obrátit na svého lékaře, případně psychologa a psychiatra, zda mu povolí tyto techniky. Obecně myslí, že holotropní dýchání je vyšší stupeň hyperventilačního dýchání, je to extrém. Sám by do toho nešel, nikomu nedoporučil, a pokud je holotropní dýchání prováděno, je to na vlastní riziko dotčených. Znalec uvedl, že se osobně s holotropním dýcháním nikdy nesešel, zopakoval, že se jedná o nebezpečnou techniku a extrém toho, jak popisují poškozené. Pokud se ve spise podává termín dýchání flétna a růže, pak odborně nejde o zavedený termín. Z popisu pochopil, že dýchání do flétny, je dýchání proti odporu jako například, když budete nafukovat matračku a znovu se dostáváme k tomu, jak se provádí

1/2014

hyperventilační technika, tj. proti odporu, dojde k hromadění krve v hlavě, brání to odtoku krve z hlavy.

128. Znalec z oboru sociální vědy, odvětví politologie, specializace náboženský extrémismus a terorismus Doc. PhDr. Zdeněk Vojtíšek, Th.D. ve věci zpracoval znalecký posudek, který stvrdil v hlavním líčení. Znalec k esoterické škole Poetrie hnutí Nového věku uvedl, že náboženské myšlenky, které v rámci tohoto hnutí prezentuje obžalovaný D. přesvědčivě a s autoritou, nejsou nijak originální, jsou povrchní, líbivé, kompilované a mělké. Ovšem posluchač, který obžalovanému přizná postavení duchovní autority, může shledat jeho styl vyjadřování jako neotřelý, vtipný a plný překvapení. A to zvláště tehdy, že se dosud nesetkal s jinými duchovními naukami. Obžalovaný D. v rámci své školy rozvinul myšlenku existence energetických háčků naukou, že tyto háčky vznikají ženám po sexuálním styku, k němuž došlo dříve, než na něj byla žena energeticky připravena, a v úzkém kruhu se nechal prezentovat jako jeden z mála tantrických mistrů, který je schopen působení těchto háčků eliminovat. V jiném duchovním společenství se znalec s podobnou myšlenkou nesetkal. Systém školy, jako všechno ve společenství kolem obžalovaného D., byl velmi proměnlivý, měnila se pravidla, přičemž užívání pojmu vysoká škola je dle znalce nadsázkou, neboť žádnou kvalifikaci, uznávanou mimo společenství obžalovaného D., nemohla poskytnout. Pokud jde o charismatizaci, pak charismatizování mohou být dle znalce nejen náboženští, ale i političtí vůdci, ikony populární kultury a podobně, a nemusí být vždy nebezpečná. Ale v některých případech však nebezpečí může vzniknout a to tehdy, kdy moc charismatizovaného vůdce, a tím pádem závislost jeho následovníků, vzroste a vůdce tuto moc využije způsobem, který může způsobit újmu následovníkům nebo okolí. Pokud vůdce není konfrontován s nesouhlasnými postoji a názory a pokud jsou následovníci fyzicky nebo mentálně izolováni od okolí, které by nesouhlasilo s jejich přesvědčením a praxí, může vůdce uplatňovat i vůli, která ohrožuje jeho následovníky či okolí a u následovníků může vzrůst ochota poslechnout jakýkoliv i ohrožující projev vůdcovy vůle. Druhé nebezpečí dle znalce může vzniknout v důsledku toho, že charismatizující následovníci ve svém rozhodování závislí na vůdci a poslušní jeho vůle, jsou vnitřně motivováni k tomu, aby získávali podobně závislé a poslušné následovníky. Ti mohou být ohroženi vůlí charismatizovaného vůdce a mohou konat všechno proto, aby do stavu podobného ohrožení přivedli co nejvíc dalších potencionálních následovníků. Ti mohou být zároveň poškozenými a zároveň poškozujícími. V případě společenství kolem obžalovaného D. znalec nebezpečí, která uváděl ve svém znaleckém posudku vyplývající z charismatizace duchovního vůdce, shledal v konkrétních podobách. Nepocházelo, dle sdělení svědků, nejen k vědomému fyzickému bití příslušnic společenství, k vynucování pohlavního styku, znalec předpokládá rovněž psychické poškození v důsledku ponižování a oklamání, které mají podobu snížení sebevědomí a sebehodnocení, nejistotu v sebepojetí, potíže při seznamování a podobně, tj. v celkově poškozování společenských vazeb. Dle znalce bylo společenství kolem obžalovaného hierarchicky uspořádané. Nejvyšší autoritou byl obžalovaný D., jeho pobočníci byla obžalovaná P., která obžalovaného silně charismatizovala tím, že ho představovala jako vrcholného duchovního učitele. Stupně v hierarchii vytvářeli lektori a lektorky, kteří působili jako konzultanti potencionálních lektorů a ti byli motivováni k tomu, aby se pokoušeli stát duchovními učiteli. Stupně v hierarchii vytvářely i ročníky esoterické školy. Méně formální hierarchie vznikala tím, do jaké míry byly jednotlivé lektorky schopné získat nové zájemkyně, tedy studentky v kategorii áčka a připravit je na obřad tzv. „odháčkování“. V rámci takto hierarchizovaného společenství existovala i promyšlená dělba práce. Znalec považoval za nezbytné upozornit na to, že náborující a manipulující příslušnice společenství byly ve zvláštní situaci, byly zároveň manipulátorkami, ale zároveň se staly i oběťmi manipulace. Nátlak a psychickou manipulaci na mladé ženy, který byl vyvíjen s cílem, aby pocítily touhu po tzv. „odháčkování“, spočíval v manipulativním nátlaku cílevědomým získáváním důvěry prostřednictvím oklamání ohledně důvodu setkání a rozhovorů, lichocením a podobně. Nátlak byl stupňován charismatizací obžalovaného D., stupněm naléhavosti, vytvářením tajemné atmosféry,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

vizí úspěchu, nadšením, přesvědčováním, ale i šikanováním, odcizováním od rodin, partnerů a známých, nestálými životními podmínkami, vyvoláváním nedostatků jídla a spánku, vyvoláváním stresu, omezováním komunikace, vyvoláváním pocitu nedostatečnosti, pocitu viny a méněcennosti, zastrahování v případě odchodu a podobně. Dle znalce náboženská společnost, kterou by bylo možné označit za sektu, by měla splňovat neobvykle vypjatou polaritu mocenských vztahů uvnitř společenství, záměrně a dlouhodobé používání technik, při níž je uplatňován sociální vliv takovým způsobem, aby lidé vystavení tomuto vlivu, vstoupili do výše popsaného stavu poslušnosti, tzv. psychická manipulace, záměrně a dlouhodobé vytváření izolovaného prostředí, přítomnost nauky, která je v příkrém rozporu s hodnotami a normami společnosti, přítomnost selekce informací uvnitř společenství, utajování nauky před veřejností a podobně. Na základě těchto kritérií znalec uzavřel, že společenství kolem obžalovaného D., v posledních letech známé jako esoterická škola Poetrie, je sektou, neboť nese všechny vyjmenované znaky. Veškeré jednání představitelů školy Poetrie bylo úmyslné, plánované, za účelem vytvoření závislosti náborovaných žen. V hlavním líčení se znalec blíže vyjádřil k teorii energetických háček, prezentované v dílech Carlose Castenedy, které rozpracovala jedna z jeho žaček Taisha Abelarová, kdy tato nauka vychází z toho, že všechno je energie a že je vše převoditelné na energii. Taisha nauku rozvinula právě k vysávání, napojení se na údajnou něčí energii a odebírání této energie, které říkala energetické háčky. Tento motiv dle znalce převzal obžalovaný D., kdy metafora duchovní energie a háčku je natolik jednoduchá, že obžalovaný ani nemusel být seznámen s naukou Taishy Abelarové. V jeho případě však energetické háčky vznikaly souloží a obžalovaný D. se sám považoval za jednoho ze čtyř či pěti lidí na světě, kteří jsou schopni háček odstranit.

129. K dotazům soudu a stran upřesnil, že jeho první kontakt se školou Poetrie se uskutečnil na pozvání feministické organizace, na kterou se poškozené obrátily. Pro organizaci připravil přednášku, kde se setkal s nějakými ženami, které se cítily být poškozenými. Asi se třemi z nich měl schůzku na fakultě. Bylo to před podáním znaleckého posudku. Znalec uvedl, že je vycvičen, aby v rámci své znalecké činnosti odstínil a nebral v úvahu, cokoliv mu bylo sděleno. Znalec uvedl, že nauka o odháčkování esoterické školy Poetrie, kterou sledoval od jejího počátku v roce 1996, byla sdělována pouze vybraným jednotlivcům.
130. Znalec uvedl, že společenství, jakým byla či je Poetrie je při vytvoření jedincem docela jednoduché. Sestává to ze tří kroků. Při prvním kroku budoucí vůdce přichází s nějakou teorií a připadá si kompetentní v řešení otázek světa. Druhým krokem je, že je zde nejméně jeden další člověk, který mu tyto nadpřirozené božské vlastnosti přirčne a třetím krokem je, že budoucí vůdce s těmito vlastnostmi souhlasí. Jakmile vznikne vztah mezi charizmatizovaným vůdcem a prvním charizmatizujícím, tak už se na tento vztah nabalují další a další lidé, pro které je lákavá jistota vůdce, příslib nadpřirozených schopností a možnost vydat se vůdci se svými nejistotami do rukou a nalézt u něj jednoduché černobílé řešení. Stoupenci jsou na osobu vůdce fixováni individuálně. Někdy se ten vztah popisuje jako určitý druh zamilovanosti, ale nemyslí tím erotickou zamilovanost. Stupeň zamilovanosti prožívá každý stoupenec jinak. V hierarchii stoupá ten, kdo je nejvíce „zamilovaný“, co je nejvíce aktivní, má nejvíce náborů, hlásí se o práci. Každá aktivita pak potřebuje finanční prostředky a finance obvykle přicházejí jako výsledek oddanosti. Závěrem znalec uvedl, že za 9 let, co uplynuly od podání znaleckého posudku, studoval některá další společenství, která se prohlašují za tantrická, a zjistil, že všechna tato společenství konají před tantrickým rituálem velmi důkladnou a dlouhou přípravu, v rámci které se dozvědí, co je čeká. To může trvat i řadu týdnů. Konfrontoval to se školou Poetrie a jejím rituálem odháčkování a zjistil, že tento rituál žádnou přípravu ani dohru neměl a účastníci o rituálu nebyli informováni. Následné focení lze těžko považovat za nějakou dohru.

1/2014

131. V hlavním líčení byla vyslechnuta znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, se zvláštní specializací forenzní psychologie Doc. PhDr. Ludmila Čírtková, CSc., která zpracovala na základě dostupných materiálů znalecký posudek, jehož účelem bylo zpracování profilu obžalovaného J. D. a obžalované B. P.. Znalkyně v hlavním líčení stvrdila závěry zpracovaného znaleckého posudku, ve kterém dospěla k následujícím závěrům. Pokud jde o profil obžalovaného D., pak na základě sekundárních údajů, jak obžalovaného popisují svědkyně, jej považuje za narcistickou osobnost psychopatického stupně, tj. specifickou poruchu osobnosti a chování narcistického typu s přítomností výrazných histriónských prvků. To znamená, že je sebestředný, egocentrický, navenek neuvěřitelně arogantně sebejistý, bez vnitřních zábrán a studu, odbržděný, osobnostně zpustlý, rozjetý psychopat, libuje si ve stylizaci, předvádění, pózerství. Znalkyně u obžalovaného zjistila nepsychotickou ztrátu kontaktu s realitou. Zkusil manipulovat ženy, když se nacvičil na obžalované P., ta mu přivedla první dívku, zjistil, že to funguje, přišel na nápad založit školu tzv. Poetrii, kde spojil esoteriku, mystiku se sexem na základě účelového pokřivení tantrických přístupů. Dle psychologičky obžalovaný přesně a spolehlivě ví, že manipuluje, podvádí a zneužívá ženy v tísní, ale emocionálně s tím nemá v důsledku psychopatické osobnosti žádné problémy a schvaluje to. Navíc se díky úspěchům dále rozjíždí a eskaluje. V kontaktu s ženami je nevyrovnaný, na velmi mladé atraktivní dívky aplikuje metodu cukru a biče. Při stresu, frustraci jde spíše do pasivních reakcí útěku. Troufá si jen na slabé a zranitelné ženy. Je pro něj typická malá pořádkumilovnost, opomíjení osobní hygieny, silný nikotinismus, neuspořádaný způsob života, impulsivní projevy agrese na drobné podněty a podobně, což signalizuje celkové rozvolnění osobnosti, absenci jakýchkoliv pevných hodnot, pohodlnost a sebestřednou konzumní orientaci. Není myslitelem či duchovním guru, neboť škola nemá kromě „odháčkování“ žádnou základní myšlenku a představuje spíše plagiátora. Dle IQ testu má intelekt spíše v pásmu širšího průměru. Dominují manipulativní schopnosti specificky zaměřené na ovládnutí vůle skupiny mladých žen, predisponovaných na povrchní spiritualitu až esoteriku.
132. Obžalovaná P. je dle znalkyně pravděpodobně primárně nezralá, labilní, až hraniční osobnost s nerozvinutou identitou. Setkání s obžalovaným D. je pro ni silně formující, v tandemu s ním získává náhradní identitu. Osobností splývá se svou rolí ředitelky školy Poetrie a pravé ruky obžalovaného D.. V osobnosti dominuje patologická vazba na obžalovaného D.. Náhled na realitu a kontakt s realitou je bazálně přítomen. Znalkyně vyloučila přítomnost poruchy psychotického rázu. Intelekt shledává spíše v pásmu lepšího průměru či nadprůměru, kdy obžalovaná má dle znalkyně i velmi dobré pragmatické myšlení pokud jde o zisk, byznys, vysoká je i sociální inteligence, kterou uplatňuje při vedení školy i získávání dívek pro „odháčkování“ a při vedení seminářů. Obžalovaná dle znalkyně umí účelově volit tvrdé i měkké manipulativní strategie. Uspokojuje ji moc a kontrola nad ženami, kdy nelze vyloučit gradování manipulativních postojů směrem k ofenzivnosti a invazivnosti vůči potencionálním obětem. Vztah mezi oběma obžalovanými z forenzně psychologického hlediska je hodnocen jako patologický, kombinuje se v něm privátní a podnikatelská dimenze v hodnotovém kontextu, který vybočuje z normality jak ve smyslu statistickém, tak ve smyslu normativním. Dle výpovědí svědkyň je vysoce pravděpodobné, že u obou obžalovaných jde o úmyslné porušování sociálních a sexuálních norem, které však není chorobně podmíněno. Zvláštní sexuální praktiky se dle sekundárních údajů jeví jako výsledek využívání či zneužívání příležitosti a experimentování s překračováním hranic a limitů v oblasti sexuality. Pobyt obžalovaných na svobodě je spojen se značným rizikem viktimizace cestou „odháčkování“ a cestou ostatních postupů školy pro další osoby. Z viktimologického hlediska obsahuje procedura „odháčkování“, jak ji popisují svědkyně, traumatizující prvky. Doba traumatizace je vždy individuální, závisí na osobnosti, na okolnostech traumatizace a následné psychosociální podpoře. Následky v podobě psychického, sociálního poškození tudíž nelze vyloučit. Dle znalkyně se z výpovědí svědkyň podávají různé způsoby manipulace a to falešné přísliby, konspirační modul založený na přehnané chvále, lži, lsti, subtilní výhrůžky a zastrašování,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

explicitní výhrůžky a zastrašování, vyvolání pocitů viny, zpochybňování či očerňování těch, co nechtějí spolupracovat a podobně. K dalším manipulativním technikám v projednávaném případě patřily umělé vyvolání presu časového, systematické navozování stavu tísně, sociální izolace, technika tajemství, spánková, potravinová a pitná deprivace, navozování fyzické zátěže, poutě, semináře, dechová cvičení u holotropního dýchání, střídání sexu a násilí, které byly využívány představiteli školy cíleně, opakovaně, dlouhodobě, tj. jedná se dle znalkyně o systematickou aplikaci uvedených manipulativních postupů a technik. Znalkyně uzavřela, že obžalovaný D. svůj byznys neprovozuje v dobré vůli, tj. motivací, kterou oficiálně předstírá, tedy osobnostní rozvoj studentek a podobně, o čemž svědčí fakt, že se nezaměřuje na každou ženu, ale jen na vybranou skupinu mladých, vizuálně atraktivních či jinak zajímavých žen. Trestá odpadlice, nepohodlné studentky, vyhrožuje, vyhazuje studentky či lektorky přes telefony, že neplní finanční normy a podobně.

133. Znalkyně v hlavním líčení doplnila, že z dostupných informací zjistila, že se stávalo, že obžalovaný D. vypadl z role a pak se stával agresivním a ženám vyčítal, že přinesly špatnou energii. Je zmiňováno, že pak někoho napadl šňůrou od počítače a způsobil i krvavá zranění. Těchto incidentů bylo více. Znalkyně uvedla, že toto jednání obžalovaného D. je v rozporu se stylizací do role spasitele, tantrika, guru, který chce pomáhat každé ženě, aby měla možnost žít svůj život. Nechová se ke všem stejně, což je proti základnímu mottu Poetrie. Zmínila rovněž, že nauce školy odporuje, že jsou dokumentace žen po aktu používány k nátlaku proti neposlušným nebo odpadajícím klientkám. Znalkyně uvedla, že obžalovaný D. si troufá jen na slabé a zranitelné ženy. V tom smyslu je slaboch. K dotazu, o co obžalovanému šlo při odháčkování znalkyně uvedla, že aby mohla zodpovědně na otázku odpovědět, potřebovala by explorační přímou s dotyčným. Z popisu chování má za to, že šlo o uplatňování moci a kontroly nad ženami, ani ne o sexuální potěšení, ale o snahu získat moc a kontrolu nad ní. Dle znalkyně byl obžalovaný D. pevně ukotven v realitě a velmi dobře kombinoval snad nejlepší manipulativní techniku „cukru a biče“. Dovojuje to z toho, že když se mu nedaří, vinu přesouvá na studentky. Součástí projevu školy Poetrie bylo vyhrožování pomstou, ale nedovede stanovit stoprocentně, kolik jde na účet dohody obžalovaných a kolik za každým jednotlivě. Znalkyně uvedla, že četla publikace, které vydal obžalovaný D. a použila je k posudku jako informační zdroje.

134. Soud dále v hlavním líčení provedl důkazy listinné postupem dle § 213 odst. 1, odst. 2 trestního řádu. Soud provedl důkaz odborným vyjádřením Mgr. Jitky Zamarianové, která je jednou z 16 lektorů, kteří jsou certifikovaní instruktoři holotropního dýchání v České republice, která v něm popisuje, jak se navozuje holotropní dýchání, jaké může mít účinky, přičemž uvádí, že seminářů se nemohou účastnit nemocní lidé, lidé s duševními chorobami či duševními poruchami, lidé užívající návykové látky, překážkou je i těhotenství. K tomuto odbornému vyjádření se vyjádřil před soudem soudní znalec MUDr. Hude, Ph.D., jak je konstatováno shora. Soud provedl důkaz seznamem veškerých dat, uložených na počítačích a pevných discích, které byly zajištěny při domovních prohlídkách, přičemž na těchto byly zajištěny koláže, fotografie s náboženskými motivy, hudby k ateliéru i jiné hudební soubory, jejichž části jsou zachyceny na přehledné barevné fotodokumentaci č. l. 288 – 330 a dále veškeré zajištěné materiály ke škole Poetrie zajištěné z jejich webových stránek. Obsahem jsou rovněž certifikáty, které vydával obžalovaný v kurzech v různých stupních různým osobám, stejně jako fotografie z dovolených, na kterých je zachycena mimo jiné L. Č. a další lektorky či žačky školy, jsou označeny jako poutě. Obsahem jsou rovněž seznamy studentů, kdy však většina souborů je prázdných, neboť byly trvale vymazány. Identifikovány byly osobní soubory L. Č., hudba a filmy, ale rovněž fotografie dívek polo svlečených či svlečených v různých sedících a ležících polohách. Byly zajištěny i fotografie obžalovaného a mnoho fotografií dívek, toliko ve spodních kalhotkách, zepředu, z boku a zezadu tak, jak o nich vypovídaly svědkyně, kdy byly žádány obžalovanou P. po tzv. „odháčkování“ o vyfotografování. Z fotek je patrné, že jsou nafoceny v rodinném domě Ž. ve Zlíně na Kudlově, kdy pro ilustraci byly připojeny i

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

fotografie uvedeného rodinného domu, pořízené při domovní prohlídce, takže byly následně ztotožněny, že v těchto prostorách došlo nejméně ke skutku pod bodem 6) odsuzující výrokové části rozsudku. Na fotografiích je zachycena rovněž obžalovaná P. s nezjištěnou dívkou, která je zcela nahá, ležící na posteli, stejně jako obžalovaná, se kterou se líbá a obžalovaná ji osahává na přirození, čemuž odpovídá i výpověď jedné ze svědkyň.

135. Ve věci podal zprávu Finanční úřad Hodonín, v jehož obvodu daňový subjekt J. D. měl bydliště v období roku 1998 – 2010, kdy bylo sděleno, že obžalovaný je registrován k daním z příjmu fyzických osob, k dani silniční, v letech 1993 – 2004 jako poplatník daně z nemovitosti. Přílohou jsou daňová přiznání obžalovaného za roky 1998 – 2009 s tím, že za rok 2010 nebylo podáno. Z fotokopii daňových přiznání k dani z příjmu fyzických osob obžalovaného D. se podává, že za druh činnosti, v nichž dosáhl nejvyšších příjmů, je v kolonce uvedeno „lidový léčitel“. Čisté příjmy jsou vykazovány v rozpětí od cca 300 000 Kč do 600 000 Kč, ale rovněž výdaje jsou velmi vysoké, takže dílčí základy daně jsou v rádech desetitisíců. Česká spořitelna, a.s., centrála v Praze, provedla šetření v databázi účty zájmových osob v období od 1. 1. 2005, kdy pokud jde o obžalované, bylo zjištěno, že u banky mají vkladní knížku. Pokud jde o vkladní knížku obžalovaného, účetní zůstatek ke dni 31. 12. 2009 činí 1 009 409,80 Kč, v případě vkladní knížky obžalované P. k témuž dni činí zůstatek 298 533,80 Kč. Tyto finanční prostředky byly zajištěny dle § 79f jako náhradní hodnota, usnesením policejního orgánu z 18. 10. 2010. Ze zprávy Úřadu průmyslového vlastnictví bylo zjištěno, že obžalovaný má na své jméno vedeno 9 záznamů – ochranných známek, včetně Poetrie. Z finančního šetření ke škole Poetrie bylo zjištěno, že jako taková nebyla evidovaná u žádného orgánu státní správy, v žádném rejstříku. Studium na škole bylo zpoplatněno – školné od 850 Kč do 3 200 Kč, semináře od 400 Kč do 5 000 Kč, konzultace lektorek 500 Kč za hodinu, časopisy v ceně od 200 Kč do 1 760 Kč, další studijní materiály např. tarotové karty 1 350 Kč, koláže a publikace od 3 000 Kč do 5 400 Kč, přičemž platby na seminářích a lektorkám probíhaly hotově bez vydání potvrzení o přijetí platby (potvrzují slyšené svědkyně). Příjmy spojené s činností školy Poetrie v rámci daňové povinnosti měly být ošetřeny u jednotlivých lektorek coby OSVČ. Daňová přiznání zpracovávala L. V., nar. XXXX – pro obžalovaného D., U., J., P., Č., K., M., D., E., H., jak se podává z účetních dokladů. Nebylo zjištěno, že by obžalovaní D. a P. měli jiný zdroj příjmů než z Poetrie. Byli však v souvislosti s touto podporováním i jinak – viz např. Ž. Z výpisů bankovních účtů byla zjištěna propojenost zejména tzv. ředitelky školy Č., K., H., D. a zmíněné Ž. s obžalovanými a financemi ze školy Poetrie, přičemž žádný z bankovních výpisů se nenacházel v daňové evidenci.
136. V přípravném řízení byly provedeny domovní prohlídky a to nejen v obytných budovách, ale rovněž bylo ohledáno motorové vozidlo značky Peugeot r. z. XXXX, registrované na obžalovaného D., které bylo zajištěno v garáži uživatelky D. O., ve Zlíně Malenovicích. Prohlídka a její průběh je zajištěn v protokole i na přehledné barevné fotodokumentaci. Dále proběhly domovní prohlídky bytu č. XXXX ve Zlíně, XXXX, který byl na základě nájemní smlouvy pronajat obžalované P., kde byly zajištěny různé věci, včetně několika cestovních pasů ČR na jméno J. D., tištěné seznamy osob, propagační materiály Poetrie, jejichž seznam je obsahem spisu a podrobně jsou průběh domovní prohlídky i zajištěné materiály zachyceny na pořízené fotodokumentaci. Dále byla provedena domovní prohlídka 19. 10. 2010 u L. Č. v bytě v Brně, XXXX, kdy byly vydány a odňaty různé věci, mající vztah k projednávané trestné činnosti, počítač, písemnosti, vztahující se ke škole Poetrie, obálky s bankovkami v českých korunách i v eurech, CD, hard disky, letenky do Kuala Lumpur a další, jejichž podrobný obsah je součástí protokolu o provedení domovní prohlídky i fotodokumentace. Zajištěné věci následně byly podrobeny vyhodnocení, kdy obsahem byly telefonické kontakty na různé osoby, seznam lektorů, e-mailové adresy, telefonní seznamy dívek. Z poznámek je zjištěno, že u jmen dívek je poznamenán jejich věk, telefonní kontakt, barva vlasů a velkým písmenem zařazení do skupiny, zpravidla A. Jako stopa

1/2014

č. 38 byla zajištěna rovněž vkladní knížka, znějící na jméno B. P. a J. D., 2 klíče od bezpečnostní schránky, plastová karta a karta ČSOB, doklad o vkladu 20 000 Kč na účet obžalovaného D.. Dále byla provedena domovní prohlídka v Brně, XXXX, kde se zdržovala K. P. s P. T., kdy i při této domovní prohlídce byly zajištěny věci, mající vztah k projednávané věci, škoře Poetrie, programy festivalů, ručně tištěné psané poznámky, diáře, poznámkové bloky, lístky k bankovním operacím, včetně popisování dýchání i seznamu studujících dívek. Na CD nosičích, které byly zajištěny, byly nalezeny fotografie různých dívek, jakož i obžalovaného, různých náboženských míst, dalších osob. Proběhla rovněž domovní prohlídka u svědků J. Ž., M. Ž. ve Zlíně na Kudlově, XXXX a prostor náležejících k domu, kdy uvedený rodinný dům, jeho exteriér i interiér je podrobně zachycen na přehledné barevné fotodokumentaci. Je zde zachycen interiér přízemí, včetně místnosti, o které vypovídají svědkyně K. Č. a N.. Dále byla provedena v přípravném řízení domovní prohlídka v Praze 2, XXXX, kde se v rozhodné době zdržovala L. K.. Rovněž zde byly zajištěny materiály, mající vztah k obžalovaným, ke škole Poetrie, včetně seznamů dívek, pořádaných akcí. V bytě v Prostějově, XXXX u V. byla provedena domovní prohlídka, kdy L. V. dobrovolně vydala účetnictví obžalované P., obžalovaného D. a dalších osob. L. Č. při domovní prohlídce byla vyzvána k vydání finanční hotovosti v celkové výši 4 412 000 Kč, ke kterým uvedla, že finanční prostředky dílem vložila do bezpečnostní schránky, kde byly nalezeny. Byl pořízen soupis a barevná fotodokumentace zajištěných finančních prostředků, které byly vloženy na účet u ČNB.

137. Vedoucí lékař psychiatrické kliniky Fakultní nemocnice v Hradci Králové dne 22. 4. 2011 vystavil lékařskou zprávu pacientce M. T. s diagnostickým souhrnem agorafobie s panickými atakami u disponované osobnosti s nižší frustrační tolerancí atypická mentální anorexie. Pacientka u nich byla hospitalizována od 8. 11. 2010 do 16. 12. 2010. Z omluvy poškozené, že není schopna účastnit se hlavního líčení, se podává, že je jí nadále poskytována služba psychologického poradenství u Ž. v XXXX, které nedoporučila její účast u hlavního líčení. Privátní gynekolog k poškozené uvedl, že tato navštívila jeho ordinaci v době od 1. 1. 2004 do 31. 12. 2006 v sedmi případech, kdy trpěla subjektivními výtoky. Stav byl uzavřen jako fyziologický stav s nadprodukcí hlenu z děložního hrdla. Jmenovaná poškozená navštívila soukromou ambulanci další gynekoložky, kdy v roce 2004 byla léčena se zánětem vaječníků a v roce 2005 pro zánět pochvy.
138. V hlavním líčení obhajoba namítala, že tato poškozená je schopna účastnit se hlavního líčení, což dokládala fotokopii webových stránek, ze kterých se podává, že poškozená pracuje na základní školce jako účetní a má na starosti finance, a v regionu Královohradeckého kraje je vedena u odrážek styl, krása, alternativní medicína a léčitelství a kineziologie, z čehož dovozuje, že pokud tato poškozená vede běžný život a běžně se stýká s lidmi, je schopna se účastnit hlavního líčení. V tomto směru je nutné odkázat na vyjádření soudní znalkyně MUDr. Gayové shora, která uvedla, že člověk stížený posttraumatickou stresovou poruchou se navenek snaží vypadat spokojeně, aby to na něm nikdo nepoznal. Před okolím se snaží zachovat tento obraz, ale večer či pod slupkou se mu vracejí zážitky. Je tak pouze laickou představou, že takový člověk musí navenek působit jako zhroucený, plakat a apod., opak je pravdou. Z uvedeného vyplývá skutečnost, že svědkyně T., nyní L., se snaží žít běžným životem a to samo o sobě nic nemění na závěrech soudních znalců v tom směru, zda je či není skutečně schopna se ze zdravotních důvodů účastnit hlavního líčení.
139. Soud provedl důkaz fotokopii pasu obžalovaného D., který má dokládat dle obhajoby, že z časových důvodů nebyl schopen dopustit se skutku ad 5) obžaloby na poškozené B., nyní S., který se měl stát od 5. 8. 2005 do 12. 8. 2005, neboť pobýval mimo území České republiky. K uvedenému soud konstatuje, že ve výroku rozsudku ad 4) u této poškozené upravil dobu spáchání činu na základě výpovědi samotné poškozené učiněné před soudem, která koresponduje s dalšími zúčastněnými, ze které se podává, že ke skutku došlo na semináři v Horní Bečvě, který se konal od

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

25. 8. 2004 do 5. 9. 2004, nikoli v roce 2005, takže důkaz cestovním pasem je v tomto směru bezpředmětným.

140. Soud provedl důkaz fotografií, kterou pořídil bez souhlasu zobrazených svědkyň F. a O. po jejich výslechu před soudem obhájce Mgr. Krčma s tím, že po skončení výslechu spolu seděly v bufetu, který je koncipovaný jako část veřejného prostoru vchodu do soudní budovy. Mgr. Krčma k tomuto důkazu uvedl, že svědkyně se domlouvaly, takže jejich výpovědi mohly být zkreslené. K uvedené fotografii soud konstatuje, že na nich snad jsou zachyceny tyto svědkyně (s odstupem času si soud nemůže pamatovat vzhled všech zúčastněných). Hodnověrnost výpovědí jednotlivých svědků soud hodnotí podle toho, co vypovídali po zákonném poučení v hlavním líčení, zda jsou jejich výpovědi konsistentní, bez rozporů, mají podporu v dalších provedených důkazech. Na věrohodnost jejich výpovědí rozhodně nemá vliv, zda si po jednání sedli vedle sebe a povídali si. Nebývá výjimkou, že si občané po slyšení u soudu vyměňují názory a zážitky z této nikoli běžné občanské zkušenosti. Takže této fotografii soud nepřikládá takový význam jako obhajoba, resp. nepřikládá jí význam žádný.
141. Soud dále provedl důkazy listinné, mající vztah ke skutku pod bodem 7) výrokové části rozsudku. Předmětem dokazování byly pomlouvačné letáky, označené jako Prohlášení po pozůstalé, které se týkají nařčení způsobení úmrtí pacienta svědkyní C. na podzim roku 2006. Tento leták odkazuje na článek Doznání www.poetrie.cz, kdy i tyto stránky jsou staženy do listinné podoby a jsou obsahem spisu. Soud jimi provedl důkaz. Součástí článku jsou rovněž fotografie obžalovaného. Jsou psány v první osobě mužského rodu a z obsahu, způsobu, formulace i popisu události je patrné, že autorem je obžalovaný D.. Bylo zjištěno, že tento článek je odpovědí na údajné výhrůžky ze strany poškozené, které měly směřovat proti B. P., která se pak odhodlala jednat. Navštívila poškozenou C. (nyní K.) na interním oddělení XXXX nemocnice, poté se měla vrátit k autorovi článku, tj. k obžalovanému. Autor článku konstatuje, že poškozená dlouhodobě spokojeně využívala služeb školy, kterou kdysi založil, z čehož je evidentní, že autorem tohoto článku je skutečně obžalovaný. Soud měl k dispozici rozhodnutí revizní komise České lékařské komory Okresního sdružení lékařů v XXXX, které se zabývalo podněty C. a Ř., ředitele Nemocnice v XXXX k informacím publikovaným na internetových stránkách www.poetrie.cz, přičemž tato komise zjistila, že od září do prosince 2006 nebyla shledána žádná podezřelá úmrtí, diagnostická a léčebná pochybení, respektive jiné okolnosti, které by vzbuzovaly podezření na postup „non lege artis“. Poškozená C., nyní K., podala na obžalovaného nejen trestní oznámení, ale domáhala se rovněž ochrany žalobou na ochranu osobnosti, kterou podala ke Krajskému soudu v Brně, který rozhodl rozsudkem ze dne 27. 12. 2012, č. j. 24C 62/2009-129, že žalovaný, tj. obžalovaný D., je povinen odstranit obsah článku nazvaného Doznání, který je umístěn na adrese www.poetrie.cz a zdržet se jakéhokoliv jiného šíření či publikování uvedeného článku a šíření informací, obsahujících sdělení, že C., provdaná K., způsobila smrt pacienta. Dále žalovanému uložil povinnost žalobkyni se omluvit a nahradit žalobkyni náklady řízení. K odvolání žalovaného D. rozhodoval ve věci Vrchní soud v Olomouci rozsudkem ze dne 24. 4. 2013, č. j. 1 Co 104/2013-155, kterým potvrdil výrok pod bodem I. rozsudku krajského soudu a v části odstavce II., kterým bylo žalovanému uložena povinnost zaslat dopis s omluvou a zveřejnit na své náklady v časopise XXXX, Informačním zpravodaji města, do tří měsíců od právní moci rozsudku, na svůj náklad zprávu znění, že se omlouvá P. C.. Stejně bylo rozhodnuto o povinnosti nahradit žalované náklady prvostupňového řízení a dále náklady odvolacího řízení do tří dnů od právní moci rozsudku. Rozsudek krajského soudu byl zrušen ve zbývající části týkající se omluvy, že žalovaný nechal po městě XXXX rozšířit leták nazvaný Prohlášení pro pozůstalé z důvodu, že v tomto směru žalobkyně neunesla důkazní břemeno.

1/2014

142. Soud dále v hlavním líčení provedl důkazy osobními materiály obžalovaných, přičemž o osobě obžalovaného bylo zjištěno z místa bydliště XXXX, že nebyl v posledních pěti letech řešen v Komisi projednávání přestupků města Hodonína, nemá žádný záznam v opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob, přičemž stejná zjištění byla učiněna ve vztahu k obžalované P..
143. Soud má za to, že provedl dokazování v rozsahu uvedeném v § 2 odst. 5 trestního řádu, dokazování doplnil v intencích rozhodnutí odvolacího soudu, kdy vyslechl opětovně znalce MUDr. Pavla Hudeho, Ph.D., a dále svědkyně F. a L.. Vrchní soud v Olomouci v rozsudku ze dne 11. října 2018 č. j. 6 To 36/2018-5851 na str. 42, odstavec 56, výslovně uvedl, že pokud jde o další dokazování, pak necítí potřebu ukládat nalézacímu soudu provedení dalších důkazů. Jak je zmíněno shora, nad rámec tohoto závazného pokynu odvolacího soudu krajský soud vyslechl další svědkyně, které v původním řízení osobně slyšeny nebyly. Pokud obhajoba navrhla vyslechnout další svědkyně P., F., B., K. a K., pak soud odkazuje na rozhodnutí odvolacího soudu ze dne 21. května 2015 č. j. 6 To 2/2015-4892, kde po vrácení věci vedle dalších závazných pokynů odvolací soud navrhl vyslechnout alespoň některé ze svědkyň, které v přípravném řízení podaly toliko vysvětlení na úřední záznam. Těchto svědkyň bylo velké množství a část z nich soud v hlavním líčení vyslechl a splnil tak pokyn odvolacího soudu. Soud proto návrh obhajoby na doplnění dokazování zamítl pro nadbytečnost, když argument, dle něhož určité tvrzení, k jehož ověření či vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností ověřeno či vyvráceno (viz nálezy Ústavního soudu III. Ú 61/94, III. ÚS 95/97, III. ÚS 173/02 či ÚS 733/01). Navrhovaný výslech uprchlého obžalovaného D. je neproveditelný, obžalovaný je stíhán jako uprchlý, pobývá v zemi, se kterou Česká republika nemá bilaterální smlouvu o právní pomoci, o právo být slyšen před soudem se obžalovaný sám připravil, jak je v úvodu tohoto odůvodnění podrobně rozebráno. Provedené důkazy pak soud hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu.
144. Předně je třeba říci, že soud důsledně respektoval pokyny odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 264 odst. 1 trestního řádu. Soudu se v novém složení senátu podařilo vyslechnout, s výjimkou poškozené L., všechny poškozené, které vypovídaly velmi podrobně, pamatovaly si pro ně výjimečný zážitek, popsaly soudu okolnosti jednotlivých případů. Jejich výpovědi jak samostatně, tak i v souladu s dalšími nově opatřenými důkazy v podobě výslechu svědkyň z řad lektorek školy Poetrie, které dříve vyslechnuty nebyly, umožnily soudu upřesnit skutkové děje popsané pod body 1 až 7 výrokové části rozsudku. Lze tak konstatovat, že požadavek obhajoby, aby soud v novém složení senátu provedl opětovně celé dokazování od začátku, mělo pro rozhodnutí soudu, přes rozsáhlost dokazování a jeho časovou náročnost, pozitivní vliv, když vyšly najevo skutečnosti soudu sice dříve známé, ale ještě v nových pohledech a detailech, jak ze strany poškozených, tak ze strany školy Poetrie, neboť mnohé z bývalých studentek školy či i lektorek vypovídaly před soudem obdobně jako poškozené a rozhodnutí soudu o vině obžalovaných jen posílily.
145. Úvodem hodnotící pasáže soud konstatuje, že s výjimkou poškozené M. T., nyní S. L. se k hlavnímu líčení osobně dostavili všechny poškozené a to P. Č., nyní A., P. C., nyní K., L. Ch., K. B., nyní S., S. F., nyní O. a R. K. Č., které podaly osobní svědectví. Jejich výpovědi soud hodnotí jako hodnověrné a přesvědčivé, když vypovídaly velmi detailně, logicky, jejich výpovědi na sebe časově, místně, obsahově navazují. Soud u žádné z poškozených nezjistil tendenci svojí výpovědi obžalovaným přitížít, skutečně vypovídaly o tom, co se jim stalo, co zažily a na čem se podíleli obžalovaní. Soud měl dostatek časového prostoru k výslechu svědkyň, které vypovídaly shodně jako v přípravném řízení a dílem si vybavily detaily. S ohledem na upřesňující výpovědi poškozených pak soud upřesnil i popis skutkových dějů u jednotlivých poškozených, i uvozující části odsuzující výrokové části rozsudku. Stran podrobného popisu jednání obžalovaných ve

1/2014

vztahu ke konkrétním poškozeným soud odkazuje na podrobnou popisnou pasáž zachycující podrobné výpovědi poškozených, které by v této části pouze opakoval. Poškozené vypovídaly shodně o tom, že pokud by jim dopředu bylo řečeno, že odháčkování je pohlavní styk, rozhodně by rituál nepodstoupily a odmítly by ho. Svědkyně nejen z řad poškozených ve svých výpovědích popsaly, jaká panovala nálada a situace na seminářích pořádaných školou Poetrie na Horní Bečvě či v Odrlicích, kdy uvedly, že po příjezdu na semináře jim byly odebrány mobilní telefony, aby nemohly kontaktovat nikoho z okolí, nesměly se vzdalovat, nikoho zvenčí kontaktovat, byly ubytovány v naprosto nevyhovujících podmínkách, spaly na zemi, dostávaly kupony, které mohly směnit za jídlo či pití, takže se musely rozhodnout, zda budou pít či si pořídí něco skromného k jídlu, které sestávalo jen ze sáčkových polévek. Ze svědectví bylo zjištěno, že účastnice seminářů měly minimum jídla a vody, takže musely pít vodu z potoka a prokazatelně, což potvrzují i soudní znalci, u nich došlo k vysílení z nedostatku spánku, neboť semináře měly probíhat až do ranních hodin a vstávalo se velmi brzy. Svědkyně vypovídaly rovněž o jednodenních či tří denních pústech, které vedly ke kolapsu některých účastnic semináře. V návaznosti na nedostatek jídla a pití, absenci spánku a skutečnost, že byly vystavovány stresu, kdy nevěděly, co se bude dít, čemu se mají podrobit, v důsledku nedostatku informací, jim byla obžalovanou P. nastíněna možnost provedení techniky „odháčkování“, kdy jim bylo nastíněno, že jejich minulí sexuální partneři v nich zanechali háčky, které jim neumožňují do budoucna žít plnohodnotným životem, a že mají možnost zúčastnit se tantrického obřadu „odháčkování“, který je pro ně benefit, který provede obžalovaný D.. Přitom nelze nezmínit např. výpověď svědkyně F., která mj. uvedla, že se od členky školy Poetrie dozvěděla, že tato byla obžalovaným D. „odháčkována“ v 15 letech, kdy byla pannou. Vyvstává tak zásadní otázka, z jakého důvodu měl obžalovaný D. tuto dívku „odháčkovávat“, když před ním neměla žádné sexuální partnery, kteří by v ní zanechali údajné sexuální háčky. Všechny poškozené potvrdily, že byt' se snažily získat informace o tom, jakým způsobem tato metoda bude provedena, nebylo jim sděleno, v čem spočívá, resp. že by mělo jít o pohlavní styk s obžalovaným. Z výpovědí svědkyň z řad lektorek, původně studentek školy Poetrie, které samy tuto „léčebnou metodu“ podstoupily, se podává, že měly od obžalované P. – ředitelky školy, výslovně zakázáno informovat poškozené o tom, že „odháčkování“ spočívá v pohlavním styku s obžalovaným D.. Z výpovědí poškozených a dalších svědkyň, jejich vzhledu, a z důkazů listinných, se podává, že obžalovaný k odháčkování, tj. pohlavnímu styku, preferoval dívky mladé, modrooké blondýny, které byly označovány za „áčka“. Z uvedeného se podává, že obžalovaný si nechal v úzké spolupráci s obžalovanou P. vybírat dívky pro uspokojení sexuálních potřeb a nikoli pro prezentaci jakýchkoliv nových myšlenek (viz i závěry znalce z oboru politologie). Z výpovědí svědkyň, a to nejen z řad poškozených, bylo zjištěno, že poškozené o metodě „odháčkování“ měly minimální povědomost, měly představu, kterou dovozovaly z předchozích seminářů, že půjde o meditaci. Svědkyně z řad poškozených zcela jednoznačně uvedly, že pokud by jim bylo zcela jasně řečeno, že technika „odháčkování“ spočívá v tom, že obžalovaný D. na nich vykoná pohlavní styk, tak by rozhodně s touto „léčebnou metodou“ nesouhlasily a nepodstoupily ji. Svědkyně v podstatě shodně popisovaly, a to ty které se účastnily seminářů v Odrlicích a na Horní Bečvě, kdy byly vybrány společně s dalšími k tzv. „odháčkování“, že to byla obžalovaná P., která s nimi v rámci semináře nacvičovala dýchání tzv. „flétna a růže“, které spočívalo v hlubokém dýchání do břicha do tzv. první čakry, končící na přirození, za současného hlazení poškozených dalšími účastnicemi seminářů, zpravidla z řad lektorek, na erotogenních zónách poškozených, které mělo údajně urychlit přenos energie mezi první a druhou čakrou. Svědkyně z řad poškozených i lektorek shodně popsaly, že v důsledku tohoto dýchání se dostávaly do stavu, kdy nebyly schopny ovládat své tělo a dílem mysl.

146. Soud neměl důvod svědkyním z řad poškozených v čemkoliv nevěřit. A to jednak z důvodu, že byt' se vzájemně nijak blíže neznají, některé vůbec ne, přesto popisují jednání obžalovaných, jak P., tak obžalovaného D., zcela shodně od počátku od seznámení až po popis rituálu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

tzv. „odháčkování“. Soud nezjistil důvod, proč by svědkyně měly snahu vypovídat nepravdu. Pokud by měly důvod a snahu pomstít se obžalovaným, nepochybně by tak učinily právními či jinými kroky bezprostředně poté, kdy došlo k jejich znásilnění v letech 2004 až 2007. Byly to naopak poškozené, které měly obavy z obžalovaných a z jejich možných postupů vůči sobě samým, kdy by je mohly poškodit v dalším životě, což dovozovaly z předchozích manipulací ze strany obžalovaných (viz svědectví svědkyně F., která po odchodu ze sekty Poetrie byla ponížena tím, že obžalovaný D. nechal zveřejnit její fotky v choulostivých situacích – po „odháčkování“ a napsal hanlivý článek), a proto tyto poškozené nečinily žádné kroky proti obžalovaným a naopak k věci se vyjádřily až poté, kdy samy byly kontaktovány orgány Policie České republiky v rámci vyšetřování uvedené věci. Z jejich výpovědí se podává, že je jim nepříjemné vracet se k událostem, které prožily, které na nich zanechaly negativní vlivy, někdy v chronické podobě. Přesvědčivé, podrobné, vzájemně se podporující, usvědčující výpovědi svědkyň z řad poškozených jsou dále v souladu s dalšími důkazy, které soud provedl v hlavním líčení. Výpovědi poškozených korespondují s výpověďmi dalších svědkyň, jak bude konstatováno níže.

147. Hodnověrnost svědkyň z řad poškozených je dále potvrzována znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a psychiatrie, kdy u poškozených znalec psycholog zjistil, že poškozené jsou intelektově nadprůměrné, bez forenzně významnějšího poškození centrálního nervového systému. Vyšetřením znalec u poškozených nezjistil známky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu. Z psychologického hlediska nebylo zjištěno ničeho, co by snižovalo obecnou věrohodnost poškozených. Pokud se znalec vyjadřoval k otázce, z jakého důvodu se chovaly nadprůměrně inteligentní mladé ženy tak, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku, pak uvedl, že ze strany obžalovaných vůči nim byla použita psychická manipulace, kdy tato a prožité události mají, respektive u některých měly výrazný negativní vliv na jejich život, omezily je v obvyklém způsobu života v oblasti psychické, sexuální. Znalec v rámci doplněného dokazování uvedl, že týdenní účast na semináři podle popisu považuje za velmi intenzivní ovlivňování poškozených, manipulaci s jejich psychikou. Pokud se některé z poškozených na semináři neviděly s obžalovaným D., příp. s obžalovanou P. jen jedenkrát, nemohli obžalovaní na zmíněné poškozené – B., O. působit dlouhodobě, nicméně znalec uvedl, že manipulace byla intenzivní.
148. Na výpovědi svědkyň, které popisují zvláštní způsob dýchání ve škole Poetrie označovaný tzv. „flétna a růže“, který předcházel samotnému aktu „odháčkování“, kdy toto dýchání je vedle dalších navozených vnějších okolností uvedlo do stavu, tak jak je svědkyně nejen z řad poškozených popisovaly, navazuje znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicína, který jej zpracoval již v přípravném řízení a jeho závěry stvrdil v hlavním líčení a dále rozvinul. Znalec zcela jednoznačně uvedl, že tak jak poškozené popisují dýchání prováděné dle instrukcí obžalované P., jedná se o hyperventilační typ dýchání, k jehož praktikování je potřeba mít odborné znalosti. Sám znalec by jeho praktikování nedoporučoval, protože taková manipulace s vnitřním prostředím je nebezpečná. Tímto typem dýchání se organismus záměrně uvede do jiného než fyziologického stavu a reaguje způsobem, jak byl poškozenými popsán. Mozek nemá dostatečný přísun kyslíku, dochází k halucinacím, může vzniknout ischemie, nedokrvení části mozku a i k nenávratnému poškození. Deprivace spánku, příjmu stravy a tekutin v kombinaci s použitou technikou dýchání vede k rozvoji změn, které nastaly. Znalec potvrdil, že klinické příznaky, jak je popisovaly poškozené, odpovídají stavům, které navozuje holotropní dýchání, které je postaveno na specifickém typu hyperventilačního dýchání. Svědkyně se mohly nacházet ve změněném stavu vědomí a v daném případě nebyly schopné například vstát z postele a odejít. Pokud se v rámci tohoto dýchání rozběhne určitá kaskáda, je dle znalce v daném okamžiku velice obtížně zvladatelná, a když k tomu přistoupily další stresové faktory, kdy poškozené nevěděly, co je čeká, byla zjištěna deprivace spánku, tekutinami i stravou, označil za velmi nepravděpodobné, že by byly schopné se jednat obžalovaného, či dalších osob,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

jakkoliv bránit. Ze závěrů znalce je jednoznačné, že hyperventilační technika dýchání používaná zejména obžalovanou P. jako nutná příprava k rituálu odháčkování je ze zdravotního hlediska metodou nebezpečnou. Není pochyb o tom, že obžalované P. bylo známo z několikaletých praktik tohoto typu dýchání, jak má být praktikováno, aby u poškozených navodilo pro ni a obžalovaného D. požadovaný stav fyziologických změn, které poškozeným znemožní jakoukoliv obranu proti jednání obžalovaných. Umocnění účinků hyperventilace předcházela spánková deprivace, několikadenní minimalizovaný příjem potravy včetně tekutin a také obavy poškozených z neznámého, jak je popisují nejen poškozené a další svědkyně, ale i soudní znalci. Závěry znalce potvrzují výpovědi svědkyň, že v době, kdy k nim přistoupil obžalovaný D. a vykonal na nich soulož, byly v takovém stavu, že nebyly schopny projevit jakýmkoliv způsobem nesouhlas s jeho jednáním. Nacházely se ve stavu bezbrannosti, kdy ať ony či některé jiné, které se účastnily tohoto rituálu, nebyly schopné hýbat končetinami, prsty, mluvit. Přesto až na výjimky vnímaly, co se stalo, jak to popsaly ve svých svědectvích.

149. Poškozeným O. a K. Č. obžalovaná P. podala před specifickým dýcháním šálek čaje neznámého složení, který měl dle svědkyň na ně mít dílem otupující účinek. Za podstatný prostředek, který u nich vyvolal bezbrannost, však svědkyně považují následné dýchání, které konaly dle pokynů obžalované. Soud má za to, že stěží by bylo možné bez zajištění uvedeného nápoje zjistit jeho složení a případný účinek zjištěných látek na fyziologii člověka. Dle zpracovatelky odborného vyjádření svědkyním byla do čaje přidána „nějaká“ látka, které způsobila zmiňované stavy. Požití čaje se tak mohlo dílem podílet na vzniku fyziologických změn u poškozených, avšak dělo se tak s následným hyperventilačním dýcháním, které bylo poškozenými velmi detailně popsáno.
150. Znalec z oboru sociální vědy, odvětví politologie se specializací náboženský extremismus a terorismus, na škole Poetrie vystihl hlavní a rozhodující znaky a to neobvykle vypjatou polaritu mocenských vztahů, psychickou manipulaci, záměrné dlouhodobé vytváření izolovaného prostředí, selekce informací, utajování nauky a další, které ho vedly k závěru, že jde o náboženskou společnost, kterou lze označit za sektu, kdy představitelé školy Poetrie úmyslně a plánovaně jednali za účelem vytvoření závislosti náborovaných dívek. Znalec rozebral hierarchii uspořádanosti předmětné sekty a manipulaci s náborujícími příslušnicemi společenství obžalovaného, které dle něj byly ve zvláštní situaci, kdy zároveň byly manipulátorkami, ale samy byly oběťmi manipulace. Společenství kolem obžalovaného D. dle znalce systematicky promyšleně vytvářelo nátlak na mladé ženy, aby pocítily touhu po tzv. „odháčkování“ obžalovaným, aby se jemu a dalším lidem ve vedení společenství podřizovaly. Teorii energetických háčků obžalovaný D. rozvinul naukou, že háčky vznikají ženám po sexuálním styku a neveřejně pouze v úzkém okruhu sám sebe prezentoval a nechal se prezentovat jako jeden z mála tantrických mistrů, který je schopen působení těchto háčků eliminovat. Jedná se o originální myšlenku obžalovaného D.. Znalec se v jiném duchovním společenství s podobnou myšlenkou. nesetkal. Dle znalce nebezpečnost a škodlivost společenství kolem obžalovaných P. a D. je třeba spatřovat v psychickém poškození, ponižování a oklamání, které má podobu sníženého sebevědomí a sebehodnocení u mladých žen. Další obtíže vnímá i v důsledku obav ze zveřejnění fotografií, na nichž nejsou zakryty intimní části těla, které byly s náborovanými dívkami pořizovány. Stejně tak je nebezpečné poškozování společenských vazeb, které u některých příslušnic společenství kolem obžalovaného mělo podobu odcizení rodině i přátelům v důsledku nauky o tom, že příbuzní a známí odčerpávají jejich pozitivní energii. Manipulaci dívek v rámci školy Poetrie znalec shledává v několika znacích. Jednak manipulativní nátlak vzniká cílevědomým získáním důvěry prostřednictvím oklamání. Tento byl stupňován charmatizací obžalovaného D., dále naléhavostí včetně vyhrožování, vytvářením tajemné atmosféry, vizí úspěchu, nadšením, přesvědčováním i citovým vydíráním. Účinnost nátlaku byla zvýšena cílevědomým odcizováním od rodin, partnerů, známých, následovalo šikanování, nestále životní podmínky, omezení komunikace, vyvolávání pocitu nedostatečnosti, ponižování,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

zastrašování i ponižování vynucenou souloží a podobně. Znalec u soudu popsal proces vzniku společenství kolem obžalovaného jako charismatizovaného vůdce, který vede k získávání dalších charismatujících pod příslibem nalézt u vůdce černobílé jednoduché řešení, možnost vydat se vůdci se svými nejistotami a pochybnostmi do rukou. Situace, do které se dostaly nejen poškozené, ale mnoho dalších studentek školy Poetrie, vnikla působením do extrému vyhnaného charismatického vztahu. Znalec uvedl, že školu Poetrie sledoval již od roku 1996 a až z výpovědí studentek se dozvěděl o utajované nauce o odháčkování, která byla představována jako tantrická a byla sdělována jen vybraným. Z podání znalce vyplývá, že při studiích společenství zjistil, že jsou dány tantrické rituály a přípravy na ně zabírají několik týdnů, během kterých se osoby dozvědí, co je čeká. Tzv. odháčkování je tak zcela v rozporu s tím, co hlásají o tantrických rituálech další společenství. Není tak pochyb o tom, že obžalovaným nešlo o blaho studentek školy Poetrie, ale v případě pro tuto školu specifickou netantrickou metodu tzv. odháčkování, o uspokojení potřeb zejména obžalovaného D.. Soud nezjistil okolnosti, které by ho měly vést k závěru, že soudní znalec je nedůvěryhodný či v podání znaleckého posudku ovlivněn, aby jej podal neobjektivně. Znalec vycházel ze svých odborných znalostí a zkušeností, studia školy Poetrie již od roku 1996, což bylo mnoho let před trestnou činností obžalovaných a případné přednášky před veřejností či ojedinelé rozpravy se studentkami školy závěry znaleckého posudku nemohou znevěrohodnit.

151. Pokud bylo dokazování zjištěno, že některé ženy se sexuálnímu kontaktu s obžalovaným D. podrobily dobrovolně, pak je třeba říci, že se jednalo o studentky zcela oddané obžalovanému D., které k němu vzhlížely, snažily se v hierarchii školy postoupit směrem vzhůru, účastnit se zahraničních cest a být obžalovanému blíže. Z výpovědí svědkyň se podává, že o blízký vztah s ním stálo mnoho studentek, některé se na něj bály i jen pohlédnout, tzv. mu klečely u nohou. Je pak jasné, že u takových žen obžalování P. s D. nemuseli praktikovat časově náročnější přípravu, ať již na seminářích či při vylákáním na neznámém místě, při které bylo vždy nutné hyperventilační dýchání navozující bezbrannost poškozených. Studentky, které chtěly mít styk s obžalovaným D. jej podstoupily dobrovolně, bez předchozí speciální techniky dýchání. Jednalo se např. o svědkyně H., Č., B., P., Š., D., L.. Svědkyně H., nyní P., dobrovolně podstoupila pohlavní styk s obžalovaným, při kterém byla při vědomí. Tato svědkyně má doposud blízký vztah k obžalovanému D., se kterým má dítě, má tak důvod vypovídat v jeho prospěch. Přesto např. uvedla, že na semináři v Odrlicích byl půst, což se snažila obhajoba zpochybnit. Byť to svědkyně popírá, nepochybně i z důvodu zachování představy o božství obžalovaného, otcovství obžalovaného potvrzuje sestřenice svědkyně H. svědkyně O., které se H. svěřila, že má dítě s obžalovaným D., a také svědkyně F., které se o tom H. svěřila. Zmíněná svědkyně O. uvedla, že i ona podstoupila odháčkování ve Zlíně v domě Ž., kde vše probíhalo v režii obžalované P.. Svědkyně O. uvedla, že jí dopředu nebylo řečeno, že odháčkování je pohlavní styk, ale rituálu se podrobila, protože mu věřila. Výslovně uvedla, že u ní nebylo nutné žádné dýchání, necítila se znásilněná. Tato svědkyně vypovídala souvisle, její výpověď v mnohém navazuje na výpovědi svědkyň O. a K. Č. (ad 5 a 6). Také ona vyvrátila tvrzení obhajoby, že by všechny ženy dopředu věděly, že odháčkování je pohlavní styk s obžalovaným D.. Nicméně ona podstoupila odháčkování s vírou ve zbavení se tzv. háčků a nemusela být oproti poškozeným uváděna obžalovanou P. hyperventilací do stavu bezbrannosti. Soud považuje za vhodné zmínit, že svědkyně O. před soudem uvedla, že s odstupem času si uvědomila manipulaci se svojí osobou. Potvrdila, že Ž. věděli o holkách, co se u nich v domě děje. Svědkyně O. také jako jedna z dalších potvrdila, fyzické násilí páchané obžalovaným D. na studentkách školy, jako i to, že svědkyně D. jí říkala, že bití je pro jejich dobro. Soud nemá důvod svědkyni O. nevěřit. Z jejího postoje není patrná snaha obžalovaným uškodit, po zákonném poučení a jistě v dobré víře vypovídala o všem, co jí k obžalovaným a škole Poetrie bylo známo.
152. Zmíněná svědkyně D. uvedla, že od obžalované P. věděla, že odháčkování je soulož s obžalovaným D., s touto vyslovila souhlas. Je tak jasné, že ani u této svědkyně nemuselo být praktikováno

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

dýchání, které by ji uvedlo do stavu bezbrannosti, kdy s pohlavním stykem souhlasila. Svědkyně D. uvedla, že přivedla k odháčkování 4 až 5 dívek, kterým sama říkala, že půjde o soulož. Popisuje pak situaci dojezdu do Zlína, návštěvu čajovny a setkání s obžalovanou P. a novou adeptkou tak jako poškozené ad 5 až 6, ale i další svědkyně – K., O., T.. Z toho vyplývá, že rituál získání, dojezdu do Zlína, kontakt s obžalovanou P. v čajovně a následně jízda do domu zpravidla svědků Ž., kde k odháčkování adeptek obžalovaným D. došlo, probíhalo vždy stejně. Mohlo se lišit až v poslední fázi, kdy z rozpravy a manipulací s adeptkou zejména obžalovaná P. dovodila, zda tzv. odháčkování podstoupí ve víře, že jí pomůže, či zda ji bude nutno uvést do stavu bezbrannosti. Svědkyně D. uvedla, že do Zlína k odháčkování přivedla i svědkyně F., nyní O. (ad 5 výroku rozsudku), N. (ad 8 obžaloby) a O.. Svědkyně jednoznačně vyvrátily tvrzení svědkyně D., že jim dopředu řekla, že půjde o pohlavní styk. Pokud jde o znásilnění poškozené N., pak bylo pravomocně rozhodnuto soudem o vině obžalovaných P. a D.. Pokud svědkyně D. uvedla, že byla přítomna u odháčkování zmíněných žen a vše bylo dobrovolné, pak vypovídá evidentně nepravdu, neboť u poškozené N. dokonce došlo k tomu, že dýchání na ni nemělo takový vliv, aby byla bezmocná, projevila aktivně odpor proti obžalovanému D., který jej musel aktivně překonávat za pomoci obžalované P.. Není tak důvod věřit svědkyni D. i pokud jde o její svědectví k poškozené F., nyní O.. I z dalších svědectví se podává, že svědkyně D. podporovala obžalované, schvalovala násilné bytí dívek obžalovaným D.. Sama byla přítomna i násilnému aktu odháčkování např. poškozené N. a obdobně u poškozené O. a svým dílem je odpovědná za to, co musely prožít a jaké to pro ně mělo následky.

153. Další ze svědkyň, které styk s obžalovaným podstoupily dobrovolně, byla svědkyně B.. Nehovoří však o rituálu odháčkování. Šlo o dobu počátků školy, které pomáhala spíše organizačně. Z jejího vystoupení před soudem vyplývá, že má snahu vypovídat o tom, co její známo ke škole Poetrie, kterou zpětně hodnotí jako sektu. Od P. se dozvěděla zprostředkovaně o tom, že v Odrlicích probíhalo hromadné odháčkování dívek, které vybírala obžalovaná P.. Není jí známo nic o násilí, to by jistě zasáhla. K tomu je třeba říci, že dokazováním bylo zjištěno, že poškozené měly z pokynu obžalované P. zákaz o odháčkování mluvit, nepochybně z důvodu, aby další adeptky neodradily, příp. aby někdo nezasáhl a věc neoznámil. Svědkyně B. obžalovanou P. označila za styčného důstojníka, přes kterou vše kolem školy Poetrie šlo, což potvrzují i další důkazy. Svědkyně P. J. podstoupila odháčkování v Odrlicích 2x, E. jí k tomu řekla, že to není normální sex a svědkyně pak byla překvapená, že šlo o sex s obžalovaným. Nelíbilo se jí to, chtěla se vzdělávat duchovně a ne mít sex. Před soudem vypovídala o tom, že po letech se z různých stran postupně dovídala o hromadných odháčkováních. Svědkyně P. potvrzuje výpověď svědkyně P. Č., nyní A., která svěčila s tím, co se jí stalo, že po dýchání byla jako by vypila více panáků, nemohla se hýbat, vstát, byla bezmocná, cítila se zneužita. Svědkyně uvedla, že přestože byla dokonce ředitelkou školy Poetrie, byla ráda, že otěhotněla a měla důvod z ní odejít s ohledem na to, co se dovídala. Poetrii hodnotí jako sektu, cítí se zneužita. Tato svědkyně tak potvrzuje výpověď svědkyně A.. Vypovídalo rovněž o tom, že v Odrlicích na semináři bylo málo jídla. Soud u svědkyně neshledal okolnosti, které by ji měla vést k podání nepravdivé svědecké výpovědi. Soud tak zjistil, že s odstupem času si i vysoce postavená účastnice školy Poetrie uvědomila nekalé praktiky provozované touto školou, resp. přímo obžalovanými.
154. Pozitivně pohlavní styk s obžalovaným D. hodnotila ve své výpovědi Č., která uvedla, že dopředu věděla, že u odháčkování jde o pohlavní styk, při kterém je nutná kooperace ženy. Obžalovaný D. pro ni je vzor a autorita, stále k němu vzhlíží. Také tato svědkyně postoupila dobrovolně pohlavní styk s obžalovaným. Z jejího postoje vyplývá, že si toho považovala. Soud považuje za nutné zdůraznit tvrzení svědkyně mající blízký vztah k obžalovaným, že při styku s obžalovaným D. byla nutná kooperace ženy. Je pak s podivem, že tuto kooperaci obžalovaný nepotřeboval u poškozených, které naopak byly předem obžalovanou P. uvedeny do stavu bezbrannosti a jakákoliv

1/2014

kooperace při styku s obžalovaným tak byla zcela vyloučena. Pak se tedy dle tvrzení svědkyně Č. u nich nemohlo jednat o rituál odháčkování, jak byl poškozeným předem prezentován, ale skutečně prostý pohlavní styk vykonaný obžalovaným na bezmocných ženách, které se nemohly bránit. Obdobně vypovídala svědkyně L., která uvedla k semináři v Odrlicích, že jeho součástí byl detox organismu, pil se čaj z kopřiv a 3 dny se jedly jen melouny. To jistě nepředstavuje běžnou stravu. Svědkyně ke svému odháčkování uvedla, že bylo za plného stavu myslí, nepředcházelo mu nějaké speciální dýchání, protože musela být koncentrovaná. Svědkyně L. popřela, že by byla osobně přítomna u odháčkování poškozených C., nyní K., kterou zná, což je v rozporu s výpovědí poškozené. Soud má za to, že svědkyně L. si byla a je nepochybně vědoma toho, k čemu při tzv. odháčkování bezbranných poškozených ze strany obžalovaných docházelo a snažila se minimalizovat svůj pocit zodpovědnosti. Svědkyně K. vypovídala vyhýbavě s rozpory ve svých výpovědích. Uvedla, že odháčkování mistrem byla prestižní záležitost. Ona odháčkování podstoupila dobrovolně, cítila se při tom výborně, mohla se hýbat, mluvit. Z postoje svědkyně K. je patrné, že má stále citové pouto zejména k obžalovanému D., přestože uvedla, že jí obžalovaný fyzicky napadl. Dle ní to bylo podle dohody, kterou však nebyla schopna jakkoliv vysvětlit. Svědkyně potvrdila rozdělování studentek obžalovanou P. do skupin podle energie, na kterou měl mít údajně vliv jejich vzhled – do skupiny A patřily modrooké blondýnky. Jen stěží lze takovému tvrzení uvěřit. Energie by měla vycházet zevnitř člověka a nikoli z jeho vzhledu. Svědkyně dále zmínila, že ne všechny ženy dopředu věděly, že odháčkování je pohlavní styk. Její tvrzení si tak odporují. Pokud by všechny ženy chtěly mít pohlavní styk s obžalovaným, proč jim bylo zamlčováno, že odháčkování je pohlavní styk. K tomu by nebyl žádný důvod. Odháčkování, potažmo pohlavní styk s obžalovaným chtěly, byl by dobrovolný. To je však zcela v rozporu s výpověďmi poškozených, které označují za zhrzené kočky, což vypovídá o zaujatosti svědkyně proti poškozeným, které ani nezná.

155. Svědkyně Š. označuje odháčkování obžalovaným D. za normální pohlavní styk s tím, že skoro všechny ženy chtěly být partnerkami obžalovaného D.. Pokud svědkyně Š. chtěla mít pohlavní styk s obžalovaným, nemuselo u ní docházet k přípravě, uvedení do stavu bezbrannosti. K obžalované P. sdělila, že ta byla otrokem obžalovaného D., byla jeho nástrojem. S odstupem času svědkyně uznala, že jí Poetrie rozložila partnerský vztah, byla sama bez rodiny, přátel, bez peněz. Z výpovědi svědkyně nebylo patrné, že by měla snahu vypovídat o čemkoliv neobjektivně, či dokonce nepravdu. Opakovaně ze z výpovědi svědkyň podává postavení obžalované P. ve škole Poetrie a její vztah k obžalovanému D., kdy byla jeho přímou vykonavatelkou, vše šlo tzv. přes ni, byla styčným důstojníkem. Obžalovanému se nedalo přímo volat, hovory musely jít přes obžalovanou P., která mu byla beze zbytku oddaná. Zmíněné zcela koresponduje se závěry soudního znalce z oboru sociální vědy.
156. Provedeným dokazováním měl soud k dispozici vedle hodnověrných výpovědí poškozených výpovědi dalších svědkyň, ze kterých bylo zjištěno, že se na nich obžalování dopustili v podstatě obdobného jednání jako na poškozených. Svědkyně C. popsala odháčkování shodně jako poškozená, kdy byla v roce 2005 na semináři na Bečvě vybrána obžalovanou P.. Rovněž ona potvrdila, že jí dopředu nebylo sděleno, že odháčkování spočívá v pohlavním styku. Ani s tím nepočítala, neboť v tu dobu měla menses. K odháčkování došlo v malé chatce, kde přebýval obžalovaný D.. Rovněž tato svědkyně potvrdila, že je zde obžalovaná P. uvedla do nějakého meditačního stavu, jak má dýchat a svědkyně se dostala do částečného transu, byla otupělá, chtěla se zvednout, ale nešlo to, byť částečně vzrušená na základě masáže od obžalované a lektorky. Svědkyně opustila školu Poetrie, když zjistila, že se učení přelilo do sexuální polohy. Uzavřela, že jí obžalování vzali kus života. Svědkyně F. potvrdila, že na semináři v Odrlicích v létě 2004 vybrané studentky vedla obžalovaná P. speciálním dýcháním, za tmy, kdy docházelo k tělesnému kontaktu

1/2014

na intimních partiích. Svědkyně uvedla, že jí to nepřišlo normální, že se ženy vzájemně uspokojují, když připustila, že u některé z nich mohlo dojít ke vzrušení. K tomu soud uvádí, že pokud je nastiňováno, že v průběhu samotného aktu odháčkování, které prováděl na poškozených a svědkyních prokazatelně pouze obžalovaný D. jako vyvolený, nebylo zjištěno, že by docházelo k sexuálnímu uspokojení žen při tomto rituálu, ale pokud se tak u některé stalo, tak to bylo v časovém okamžiku před tím, když byly ženy či dívky lektorkami stimulovány na pohlavních orgánech. Z provedených důkazů se nepodává, že by u svědkyň, které se účastnily rituálu odháčkování na semináři či ve Zlíně a jiných místech, kdy dopředu nevěděly, o co se jedná, měly ze sexuálního styku s obžalovaným D. požitků. To ostatně neuvádějí ani svědkyně, které pohlavní styk s obžalovaným D. podstoupily dobrovolně, kdy některé z nich to přirovnávají k lékařskému vyšetření či druhu léčení. Svědkyně T. popsala rituál odháčkování, který podstoupila ve Zlíně zcela obdobně jako poškozené O. a K. Č.. Také ona byla manipulována tehdejší ředitelkou školy jménem H. a následně ve Zlíně obžalovanou P.. Ta ji nejdříve odmítla, že není vhodná adeptka. Soud má za to, že to bylo z důvodu vzhledu této svědkyně, která je menšího vzrůstu a brunetka oproti dalším vybraným adeptkám k odháčkování skupiny A-vyšší, štíhlé, pohledné blondýnky s modrýma očima. Poté, kdy byla svědkyně T. odvezena na jí neznámé místo, bylo jí divné, že se zde nachází postel, a když jí sdělila obžalovaná P., že je nutný sex, odmítla to. Obžalovaná P. dle ní změnila taktiku, byla přísná, svědkyně T. se dostala v nízkém věku 21 let do tíživé životní situace, kdy se nacházela na neznámém místě, v pro ni svízelných podmínkách. Rovněž svědkyně T. popsala, že podstoupila shodné dýchání, jak popisují poškozené, po kterém jí bolela hlava, brněly ruce a kroutily se prsty. Samotné odháčkování popsala jako znásilnění. Tato svědkyně navíc potvrdila, že V. se jí svěřila, že byla bita obžalovaným D., což potvrzuje svědectví dalších svědkyň o agresivitě obžalovaného. Obdobnou situaci zažila v roce 2006 svědkyně P., která popisuje jednání obžalované P. shodně jako schopné manipulátorky, kdy se dostala pod jejím vlivem do neznámého domu, cítila velký strach, chtěla hlavně přežít, byla instruována obžalovanou P., jak dýchat, byla zahnaná do kouta. Obžalovaného D. popsala jako propoceného chlapa, který ji znásilnil. Svědkyně P. vypověděla, že s odstupem času sama nemůže pochopit, do jaké míry byla zmanipulovaná, když i po tomto pro ni otravném zážitku jela znovu do Zlína za obžalovanými. Přičítá to tomu, že se k ní chovali jako k vyvolené. Zde na ní obžalovaný znovu vykonal soulož. Tato svědkyně potvrdila, že dle pokynů obžalované P. vodila do školy Poetrie dívky dle instruktáže, že jim má říkat, že píše diplomku a pozvat je na schůzku a prvními pěti otázkami je proklepnout, jestli jsou zpracovatelné pro školu Poetrie. Rovněž tato svědkyně potvrdila, že pro výběr adeptek byla podstatná stoprocentně vizáž. Mělo jít o mladé ženy, okouzující modrooké blondýny. Svědkyně uvedla, že byť žádnou diplomovou práci nepsala, postupovala podle instrukcí obžalované P. a pro Poetrii získala hodně mladých dívek. Potvrdila, že dívkám nebylo sdělováno, že odháčkování je pohlavní styk, neboť by hrozilo, že odejdou a to obžalovaná P. nemohla riskovat, protože obžalovaný D. už byl připravený, počítal, že mu někoho přivedou, a pokud by se to nestalo, následoval by výprask. Svědkyně potvrdila, že osobně viděla, jak obžalovaný D. fyzicky napadl obžalovanou P. kabelem od notebooku a také svědkyni napadl, kdy ji surově bil rukama i nohama z důvodu údajné špatné energie. Byla svědkem toho, když obžalovaný D. tři dívky postavil ke zdi a boxoval je do břicha. Z výpovědi této svědkyně se podává, jak probíhaly zahraniční pouti, kde byly dívky týrány hladem, povinností běhat, takže se domů vracely vychrtlé. Svědkyně svoji dlouholetou účast ve škole Poetrie zdůvodnila tím, že vlivem učení měla uzavřenou cestu zpátky k rodině, neměla se kam vrátit. Veškerá tvrzení svědkyně P. korespondují s výpověďmi poškozených, závěry znaleckých posudků z oboru sociální vědy, specializace, náboženský extremismus stran působení obžalovaných ve škole Poetrie a fungování této údajné školy, jakož i znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie k osobnostním rysům obžalovaných, kde jsou obžalovaní popisováni jako manipulátoři, labilní osobnosti, které uspokojuje moc a kontrola nad ženami.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

157. Rovněž svědkyně K. shodně popsala manipulativní vylákání do Zlína, dechové cvičení prováděné dle pokynů obžalované P.. Cítila se jako hlupák, nemohla odejít. Když přišel guru J., zapáchal potem, ale tato svědkyně měla to štěstí, že obžalovaný neměl erekci a k souloži nedošlo. Také tato svědkyně popisovala, že do situace byla vmanipulována obžalovanou P., která na ni zvyšovala hlas, zdůvodňovala, proč nesmí odjet. Ta pak měla strach, nacházela se v cizím domě, byla po pár dnech znovu telefonicky kontaktována, ale důrazně cokoliv dalšího s obžalovanými odmítla. Svědkyně T. se zprostředkovaně dozvěděla o sexuálním zneužití, odháčkování kamarádky, kterou chtěla uchovat v tajnosti, obžalovaným D. v nějakém bytě v Praze, kam ji přivedly dvě lektorky. O odháčkování na pouti v Malajsii v roce 2008 vypovídala velmi přesvědčivě a detailně svědkyně F. s tím, že rovněž ona nevěděla, že se jedná o pohlavní styk. Když odháčkování podstoupila společně se svědkyní P., akt popsala jako surový pohlavní styk, při kterém ji obžalovaný držel, měla podlitiny a po kterém tři dny krvácela. Vedle ní ležela svědkyně P., která jí pevně tiskla ruku. Ve své výpovědi svědkyně F. popisuje další okolnosti pobytu v Malajsii a autoritářské a násilně jednání obou obžalovaných. Svědkyně P. nepřímo tuto výpověď potvrzuje. Z jejího postoje je patrné, že neví, jaký má zaujmout postoj, kdy na jedné straně uvádí, že se bála, ale odháčkování podstoupila, neboť se bála říct ne. Nicméně si nepamatuje, že by si se svědkyní F. měly tisknout ruku a plakat. Nepopřela však, že s touto svědkyní byly překvapené, zachovala se hloupě a nezodpovědně a za své jednání se styděla. Není pochyb o tom, že i svědkyně P. by nepodstoupila dobrovolně pohlavní styk s obžalovaným, když po návratu z Malajsie podstoupila testy na HIV a pohlavní choroby. Pokud z pohlavního styku měla takové obavy, jen stěží mohl být dobrovolný.
158. Soud tak konstatuje, že výpovědi shora uvedených svědkyň potvrzují skutkový děj, jak ho popisují poškozené v této trestní věci, ať již jde o pobyty na seminářích, kde docházelo k odháčkování obžalovaný D., či vylákání žen vybraných k odháčkování na pro ně neznámá místa, ať do Zlína či byty v Praze, kde byly uvedeny do stejného stavu jako poškozené. Svědkyně se jasně vyjadřují o tom, že cítily zneužití, znásilnění.
159. Rovněž důkazy listinné potvrzují skutkový děj, který byl soudem zjištěn po provedeném dokazování, kdy žádný z provedených důkazů není v rozporu s výpověďmi svědkyň, ať z řad poškozených, či dalších svědkyň z řad bývalých členek společenství Poetrie, nebo závěry soudních znalců (zajištěné materiály ke škole Poetrie, seznamy studentek, jejich fotografie, poznámky k náborovaným členkám, apod.). Při domovních prohlídkách v bytech, které přechodně užívali obžalovaní nebo další výše postavené účastnice školy Poetrie, byly zajištěny jak finanční prostředky, jejichž původ nebyl dostatečně objasněn. Lze se domnívat, že se jedná o finanční prostředky, které získali obžalovaní z organizací seminářů, případně se mohlo jednat i o dary členů společenství, jak se podává z výpovědí svědků, dle kterých obžalovaní byli schopni takovým způsobem působit na ostatní podřízené členky společenství, že tito jim darovali nemovitosti případně i auta, peněžité dary v rádech desetitisíců a podobně. Zcela jednoznačně se nepodařilo prokázat, co bylo zdrojem zajištěných finančních prostředků.
160. Po provedeném dokazování a zhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech soud nemá žádné pochybnosti o tom, že obžalovaní se dopustili jednání tak, jak je popsáno v odsuzující výrokové části rozsudku, kterým byli uznáni vinnými. Obžalovaní D. a P. byli uznáni vinnými pod body 1) – 4) výrokové části rozsudku pokračujícím trestným činem znásilnění dle § 241 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve spolupachatelství dle § 9 odst. 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb. Obžalovaní dále byli uznáni vinnými pokračujícím trestným činem znásilnění dle § 241 odst. 1 trestního zákona ve spolupachatelství dle § 9 odst. 2 trestního zákona, jehož se dopustili jednáními popsány pod body 5) - 6) výrokové části rozsudku, kdy tyto byly spáchány v časově shodném období, stejným způsobem, byly vedeny shodným záměrem. Trestných činů znásilnění se obžalovaní dopustili společným jednáním, tj. po předchozí dohodě,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Ester Svobodová

1/2014

rozdělení si úloh a i společným jednáním, kdy obžalovaný D. jako autor teorie tzv. „odháčkování“, kterou následně šířil zejména prostřednictvím obžalované P., která at' sama či prostřednictvím dalších členek, resp. lektorek, společenství kolem školy Poetrie, získávala další pohledné, inteligentní mladé ženy k tomu, aby se podrobily rituálu „odháčkování“, aniž by jim bylo dopředu sděleno, že tento rituál spočívá v pohlavním styku s obžalovaným D.. Všechny poškozené a další slyšené svědkyně shodně prohlásily, že pokud by jim tato podstatná a pro ženu rozhodující skutečnost byla známa, rozhodně by tento rituál odháčkování dobrovolně nepodstoupily. Obžalovaná P. prokazatelně po dohodě s obžalovaným D. přivedla poškozené do stavu bezbrannosti a obžalovaný D. pak na nich v tomto stavu, kdy nebyly schopny se jeho jednání bránit, na nich vykonal soulož. Pokud se obžalovaný D. hájí tím, že mu nebylo známo při samotném aktu, že poškozené s jeho jednáním nesouhlasí, neboť v případě jiných studentek školy Poetrie, u kterých prováděl „odháčkování“ pohlavním stykem, tyto byly dopředu seznámeny s tím, že o pohlavní styk půjde, soud konstatuje, že např. svědkyně S., dříve B. uvedla, že když byly uváděny na semináři hyperventilačním dýcháním do stavu, kdy nebyly schopné projevit svou vlastní vůli, obžalovaný byl přítomen v horní části srubu, a nepochybně byl srozuměn s tím, jakým způsobem jsou dívky dostávány do stavu bezbrannosti. Tato poškozená potvrdila, že viděla obžalovaného D. sestupujícího z patra se ztopořeným pohlavním údem. Soud je přesvědčen, že do tohoto stavu, tj. ztopoření pohlavního údu se obžalovaný přivedl v přímé souvislosti s tím, jak ve spodní části srubu, který nebyl nijak oddělen, docházelo k manipulaci s poškozenými. Z výpovědí poškozených je soud přesvědčen, že i z minimálních projevů v podstatě bezmocných poškozených, obžalovaný musel vnímat, že pohlavní styk z jejich strany není dobrovolný. Svědkyně P. Č., nyní A. výslovně uvedla, že obžalovanému sdělila „ne“, na což reagoval pouhou odpovědí, at' je zticha. Přesto svého jednání nezanechal a vykonal na poškozené přes projevený nesouhlas soulož. Obdobně u poškozené K. bylo zjištěno, že když na ní ve stavu, kdy poškozená byla otupělá, obžalovaný nalehl, přidržel ji a řekl jí, at' drží či vydrží. I z toho je evidentní, že obžalovaný věděl, že vykonává pohlavní styk na poškozené, která s tím nesouhlasí, ale dle obžalovaného to musí vydržet. O tom, že styk je nedobrovolný s poškozenou S., tehdy B. obžalovaný musel prokazatelně vědět i z toho, že ji držel při styku za ruce a korigoval jí hlavu. Poškozené O. obžalovaný musel roztáhnout nohy, než na ní vykonal soulož, což by v případě, že by šlo o soulož dobrovolnou ze strany ženy, činit nemusel. Soud tak nemá sebemenší pochybnosti o tom, že obžalovaný věděl, co předchází tomu, než se ztopořeným pohlavním údem přistoupí k poškozeným, které před tím byly zejména obžalovanou P. vlivem hyperventilace uvedeny do stavu, kdy nebyly schopny často ani mluvit, hýbat se, projevit ještě nějak více odpor proti násilnému jednání obžalovaného. Příprava zahrnovala zejména u odháčkování na seminářích i masáže poškozených oleji a stimulace na pohlavních orgánech, nepochybně z důvodu, aby byl pohlavní styk lépe proveditelný. Každý soudný člověk by po shora popsáných projevech žen od dalšího násilného jednání upustil. To se nestalo u obžalovaného D.. Pokud by léčebná metoda „odháčkování“ měla spočívat v dobrovolném pohlavním styku s obžalovaným, nebylo by zapotřebí poškozené dostávat vnějšími okolnostmi, manipulací – počáteční kontakt, lekce jógy a další, zjišťování osobních vazeb poškozených, jejich problémů, na které by bylo možno navázat údajnou nutnost léčby, na seminářích odpíráním spánku, jídla, pití, a následné speciální dýchání hyperventilačního typu do stavu, že se mu podřídily a nebyly schopny projevit svůj odpor, nesouhlas s pohlavním stykem. Pokud by mělo jít o dobrovolný styk, všechny tyto systémové kroky obžalovaných by s poškozenými nebylo nutné vykonávat. Pokud měl obžalovaný s některými žačkami školy Poetrie dobrovolný pohlavní styk, neznamená to automaticky, že u dalších žen, prokazatelně poškozených ad 1) – 6) odsuzujícího výroku rozsudku, to bylo stejné. Obžalovaný se sám nijak zajímal o to, zda jsou poškozené srozuměny s pohlavním stykem. Naopak z jejich pozic, kdy ležely po přípravě obžalovanou P., příp. dalšími lektorkami školy, zcela bezbranné, naprosto nespolupracující, někdy plačící, musel dovodit, že nepodstupují údajnou léčbu pohlavním stykem dobrovolně. Obžalovanému D. nic nebránilo v tom, aby si s každou z poškozených žen promluvil v době, kdy byly plně při vědomí, nastínil jim praktiky, které

1/2014

vůči nim hodlá v rámci údajné léčby použít, a zjistil jejich jednoznačné stanovisko, tj. zda s ním budou souložit dobrovolně či nikoli. Obžalovaný D. takto zjevně v žádném z projednávaných případů nepostupoval, vykonával soulož na bezbranných ženách, což mu zjevně bylo známo z jejich chování, chtěl vykonat soulož na bezbranných ženách neschopných projevit odpor a svoji vůli. Tento závěr soudu je potvrzen také tím, jak se obžalovaný choval k poškozené N. (jejíž věc byla pravomocně skončena odsuzujícím rozsudkem), která zcela jednoznačně projevila nesouhlas s pohlavním stykem s obžalovaným D., a to jak fyzicky, kdy ho od sebe odstrkovala, dávala k sobě kolena, tak i slovně, kdy prohlašovala „dost“. Obžalovaný D. přesto ve svém jednání, tj. vykonání pohlavního styku na poškozené, pokračoval, opět ve spolupráci s obžalovanou P., která poškozenou držela za ruku a snažila se ji podporovat v dýchání, aby tak i u této poškozené došlo k navození stavu, kdy nebude schopna se bránit. Obžalovanému D. tak muselo být bez jakýchkoliv pochybností známo, že poškozená se souloží nesouhlasí. Zjevný nesouhlas poškozené mu nezabránil v jeho nezákonném jednání. Obžalovaní P. a D. se zcela bezcitně a chladnokrevně chovali k poškozeným pouze jako k objektům pro uspokojení pohlavního pudu obžalovaného D.. Je otázkou, zda se tímto způsobem uspokojovala i obžalovaná P., či tak jednala z důvodu ve všem vyhovět obžalovanému D., ke kterému vzhlížela. Z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, že obžalovaná P. věděla, za jakým účelem navozuje u poškozených stav bezbrannosti, tj. že v tomto stavu dojde k jejich znásilnění obžalovaným D.. Ze samotné skutečnosti, že vedle ustanovených poškozených se mohla účastnit další žena či další ženy, nelze uzavřít, že tyto neustanovené svědkyně podstoupily styk s obžalovaným D. dobrovolně. Pouze nebyly ustanoveny. Soud je přesvědčen na základě provedeného dokazování, že k odháčkování na seminářích, které jsou předmětem řízení, docházelo u malých skupinek osob v počtu tří až pěti a nejednalo se o hromadné akce. Oba obžalovaní jednali v úmyslu přímém dle § 4 písm. a) trestního zákona, neboť chtěli, aby poškozené byly obžalovaným D. znásilněny. Z výpovědi poškozené K. bylo zjištěno v souladu se závěry znaleckého posudku, že v důsledku jednání obžalovaného u ní došlo k propuknutí posttraumatické stresové poruchy, která je velmi závažným způsobem omezuje v obvyklém způsobu života tak, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku. Proto u této poškozené bylo jednání obžalovaných posouzeno i dle odst. 3 písm. a) § 241 trestního zákona, neboť svým jednáním způsobili poškozené těžkou újmu na zdraví ve smyslu ustanovení § 89 odst. 7 písm. ch) trestního zákona. Jednání obžalovaných bylo posouzeno dle trestního zákona účinného v době spáchání trestných činů, neboť nový trestní zákoník č. 40/2009 Sb., účinný od 1. 1. 2010, není pro obžalované příznivější.

161. Ke skutku pod bodem 7) výrokové části rozsudku byly z výpovědi svědkyně C., nyní K., zjištěny okolnosti, za jakých zjistila, že jsou po XXXX v roce 2009 v dubnu, kde v té době pracovala jako lékařka neurologického oddělení nemocnice, rozšiřovány na veřejně přístupných místech letáky s názvem „Prohlášení pro pozůstalé“, kde byla uvedena nepravdivá informace o tom, že poškozená na podzim roku 2006 způsobila smrt neznámého pacienta podáním nesprávného léku. Přičemž tento leták odkazoval na veřejně přístupné internetové stránky www.poetrie.cz, kde obžalovaný jako autor článku s názvem „Doznání“ opětovně publikoval nepravdivé údaje o poškozené C.. Tyto skutečnosti nebyly zjištěny jenom z výpovědi samotné poškozené, ale jsou potvrzovány i důkazy listinnými a to jednak zajištěnými letáky a dále kopií článku na webových stránkách Poetrie. Nepravdivost těchto prohlašovaných informací byla ověřena zprávou revizní komise České lékařské komory Okresního sdružení lékařů XXXX, ze které jednoznačně vyplývá, že po provedeném šetření v Nemocnici v XXXX v období od září 2006 do prosince 2006 nebyla shledána žádná podezřelá úmrtí, diagnostická a léčebná pochybení, které by vzbuzovaly podezření na postup non lege artis. Provedeným dokazováním nebylo bez jakýchkoliv pochyb prokázáno, že by se obžalovaný D. podílel či někoho instruoval k distribuci a vyvěšení letáků s názvem „*Prohlášení pro pozůstalé*“. Není však pochyb o tom, že na webových stránkách www.poetrie.cz byl umístěn nejméně do roku 2013 článek, jehož autorem je obžalovaný D. „*Doznání Největší hřích J. D.*“, v němž

1/2014

je obžalovaný uveden také jako autor fotografií. Tento článek obsahuje tvrzení, že poškozená K. obžalovanému sdělila na podzim roku 2006, že zabila člověka, když pacientovi dala injekci na jinou nemoc, než pro kterou se léčil, a do krve se mu dostala látka, která způsobila jeho smrt. Na konci článku je Prohlášení pro pozůstalé, jehož text je totožný s letákem, který byl následně distribuován po městě XXXX. Není pochyb o tom, že autorem článku „*Doznání*“ je právě obžalovaný D., na kterého jsou webové stránky registrovány, který v něm publikoval nepravdivé údaje v tom, že poškozená K., dříve C. měla při výkonu svého povolání lékařky způsobit smrt pacienta. V důsledku tohoto jednání obžalovaného došlo k značnému poškození pověsti poškozené jako odborně způsobilé lékařky a to nejen v zaměstnání, ale i u spoluobčanů a v důsledku těchto okolností nemohla vykonávat své povolání lékařky a ukončila zde pracovní poměr. Závěrem soud konstatuje, že obdobného jednání se obžalovaný dopustil i vůči svědkyni F., jak se podává z jejího svědectví, které se rovněž mstil za to, že školu Poetrie opustila a veřejnými prostředky odrazovala další dívky od kontaktů s touto školou.

162. Obžalovaný D. byl proto ve skutku pod bodem 7) výrokové části rozsudku uznán vinným trestným činem pomluvy dle § 206 odst. 1, odst. 2 trestního zákona, neboť o poškozené C., nyní K. v úmyslu přímém dle § 4 písm. a) trestního zákona veden motivem pomsty sdělil prokazatelně nepravdivý údaj, že jako lékařka způsobila smrt svého pacienta. Uvedený čin spáchal na veřejně přístupné internetové stránce. S ohledem na zaměstnání poškozené a skutečnost, že byla nucena měnit místo zaměstnání, se nepochybně jednalo o údaj, který byl prokazatelně způsobilý značnou měrou ohrožit vážnost poškozené, zejména v jejím zaměstnání, případně narušit i rodinné vztahy a způsobit další vážnou újmu s tím související.
163. Vzhledem k tomu, jak je citováno v úvodní části odůvodnění tohoto rozsudku, soud předcházejícím usnesením zastavil trestní stíhání obou obžalovaných a v trestním stíhání obžalovaných bylo pokračováno pouze na základě jejich žádosti, který sdělili prostřednictvím svých obhájců. Protože v řízení bylo pokračováno pouze na základě prohlášení obžalovaných, dle § 227 trestního řádu jim nebylo možné uložit za jednání, kterým tímto rozsudkem byli uznáni vinnými, trest.
164. S nárokem na náhradu škody se řádně a včas připojila poškozená P. K. s částkou 441 484 Kč, která je znalecky doložena. Při určení výše satisfakce bylo přihlíženo k prvořadě satisfakční funkci přiznávané peněžité částky, kterou je sledován zajistit odpovídající vyvážení a zmírnění nemajetkové újmy vzniklé na osobnosti postižené fyzické osoby. Dle rozhodnutí Ústavního soudu I. ÚS 1200/09 je nezbytné přihlížet i k možné satisfakční roli samotného rozsudku konstatujícího neoprávněnost zásahu. Pro určení výše nemajetkové újmy je tedy důležitá satisfakční funkce přiznané nemajetkové újmy a zjištěné okolnosti případu. Soud konstatuje, že dílčí satisfakce se poškozené dostalo tímto odsuzujícím rozsudkem, když její žaloba civilní byla rovněž úspěšná, ale omluvy se ze strany obžalovaného do současné doby nedočkala. Soud má za to, že nemajetková újma, se kterou se připojila k trestnímu řízení, odpovídá všem zákonným hlediskům a bylo prokázáno, že jí vznikla poškozené v přímé a příčinné souvislosti s úmyslným trestním jednáním obžalovaných, kterým byli uznáni vinnými tímto rozsudkem, a proto rozhodl o povinnosti obou obžalovaných zaplatit společně a nerozdílně na nemajetkové újmě v penězích této poškozené zmiňovanou částku.
165. Poškozené P. A., K. B., L. Ch. se připojily rovněž řádně a včas s nárokem na náhradu škody, respektive na náhradu nemajetkové újmy v penězích, avšak pokud jde o jejich nároky, jednak nebyly dílem řádně vyčísleny a jednak nebylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že škoda či

1/2014

nemajetková újma v penězích, kterou požadují, je v příčinné souvislosti s úmyslným trestním jednáním obžalovaných, kterým byli tímto rozsudkem uznáni vinnými. Proto tyto poškozené byly dle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních.

166. Pokud jde o zprošťující výrok týkající se poškozené M. T., nyní S. L., soud konstatuje v podstatě k obdobné situaci v rámci dokazování v hlavním líčení dospěl soud i ohledně poškozené M. T., nyní S. L. ohledně skutku pod bodem 4) obžaloby, dle kterého v období od 25. 8. 2004 do 5. 9. 2004 v Horní Bečvě na semináři nazvaném „Láska a Nirvána“ pořádaném v rámci ezoterické školy Poetrie, kde byl pod záminkou očisty organismu dodržován režim s minimálním příjmem potravy a spánku, kdy zmíněná poškozená měla být společně s dalšími 20 dívkami převezena do objektu statku v Odrlicích č. 6, kde po provozování dýchací techniky zvané „flétna a růže“ a zvedáním pánve a stahováním svalstva pánevního dna a v důsledku celkového vyčerpání organismu způsobené nedostatkem jídla a pití, se poškozená dostala do stavu, kdy po určitou dobu přestala vnímat realitu a za této situace na ní obžalovaný D. provedl léčebnou metodu „odháčkování“, která spočívala v soulož, přičemž v důsledku jednání obžalovaných u poškozené propukla posttraumatická stresová porucha. Svědkyně M. T., nyní S. L. v přípravném řízení k uvedenému jednání uvedla, že si nepamatuje, co se dělo s jejím tělem, pouze jí pak říkala její kamarádka S., že si jakoby všimla, že na ni seděl J., ale ona vůbec neví, že tam D. ten večer byl. V další části své výpovědi poškozená výslovně uvedla, že si pamatuje až to ráno a to, že jí P. oznámila, že se jí dostalo té cti, že byla odháčkována, ale i v tom okamžiku poškozené neřekla, co to znamená. Svědkyně T., nyní L. následně vypověděla, že nevěděla, že ji D. třeba znásilnil, to se dozvěděla až za tři roky. Z výpovědi svědkyně T., nyní L. se tak podává, že není schopna uvést, že by svými smysly vnímala, že by na ni v době a na místě popsáném v bodě 4) výrokové části obžaloby, obžalovaný D. vykonal soulož. Pokud poškozená uvedla, že jejímu znásilnění obžalovaným D. měla být přítomna J. F. a J. B.. Svědkyně B. nepopřela, že zná M. T., ale nepoutalo je silné kamarádké pouto. I s odstupem času nepotvrdila jednoznačně, že by měla být přítomna u odháčkování svědkyně L.. Pokud někdy slyšela mluvit o termínu odháčkování, považovala to jen za kontakt mezi účastnicemi, které se vzájemně štipaly do hýždí. Rozhodně nevypovídala o tom, že by odháčkování mělo spočívat v pohlavním styku. Svědkyně F. uvedla, že se v létě 2004 účastnila semináře v Odrlicích nebo na Horní Bečvě, účastnila se nějakých dechových cvičení, ale bylo jí to nepříjemné a nedostala se do stavu, jak bylo požadováno. Vybavila si sice jméno M. T., ale nic bližšího. Takže ani tyto svědkyně nepotvrdily výpověď poškozené M. T., nyní S. L.. Byť soud nepochybuje o hodnověrnosti výpovědi svědkyně L., vychází z toho, že sama svědkyně nebyla schopna uvést, že na ní obžalovaný vykonal pohlavní styk a dalšími hodnověrnými důkazy uvedená podstatná okolnost prokázána nebyla. S ohledem na tuto důkazní situaci soud postupoval v souladu se zásadou „in dubio pro reo“ a obžalované J. D. a B. P. i ohledně tohoto skutku dle § 226 písm. a) trestního řádu zprostil obžaloby, neboť z provedených důkazů nebylo bez jakýchkoliv pochyb prokázáno, že se stal skutek, pro který jsou stíháni.
167. Protože ohledně poškozené M. T., nyní S. L. byli obžalovaní zproštěni obžaloby. Poškozená S. L., byla s nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních dle § 229 odst. 3 trestního řádu.

Poučení:

Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.

1/2014

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Poškozený může požádat o vyrozumění konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Zlín 31. března 2020

JUDr. Iveta Šperlichová v. r.
předsedkyně senátu